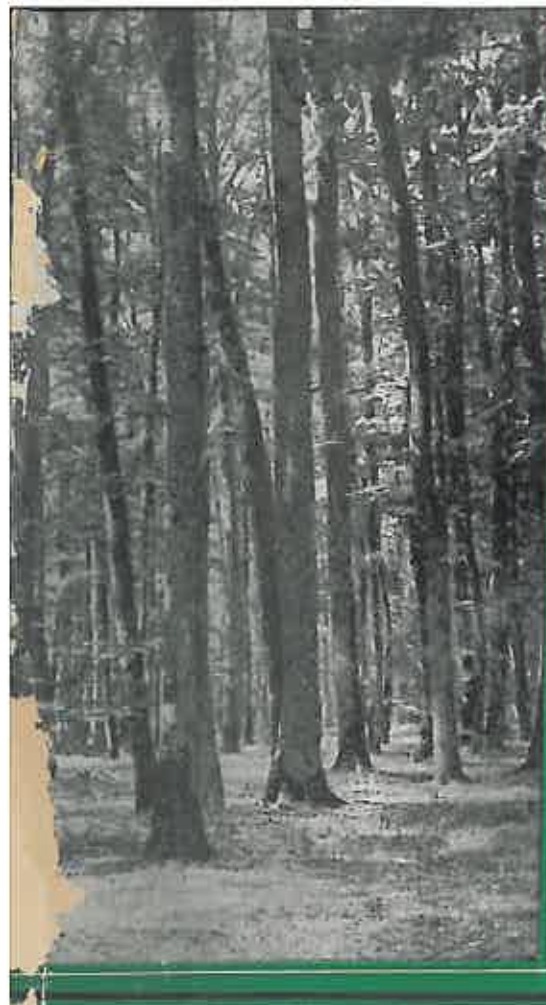

FEBRUARIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA*

SUMARUL :

Studii :	
Pădurile de la limita dintre Vlăsia, Mostiștea și Bărăgan . . .	<i>M. Pelcuț</i>
Referate — Comentarii :	
Elagajul artificial	<i>Leo Jircu</i>
Necesitatea generalizării regimului de protecție la toate pădurile jării	<i>V. Sabău</i>
Problemele zilei :	
Problema exoticeilor în siveultura românească	
Câteva însemnări despre cultura exoticeilor	<i>M. Drăcea</i>
Speciile exotice în împăduririle noastre	<i>Z. Przemęchi</i>
Din cultura exoticeilor în România	<i>M. Rădulescu</i>
Cum s'a pus și cum ar trebui pusă problema introducerii esențelor exotice în țara noastră	<i>Vasile Petescu</i>
Exoticele și terenurile degradate	<i>At. Haralamb</i>
Exotice, rășinoase sau foioase ?	<i>Anton V. Rădulescu</i>
<i>Pinus Banksiana</i> Lamb.	<i>F. Haustin</i>
Insemnări :	
Prin prisma statisticelor	<i>Horia Manole</i>
Cronici :	
Conferințe despre pădure la Aleneu	<i>At. Haralamb</i>
Ce se cere și ce facem	<i>Redacția</i>
„Cuvânt Forestier”	<i>Cezar Cristea</i>
Fapte ale colegilor vrednice de laudă	„
Contribuții bibliografice	„
Mercuriale :	
Cronica lemnului	<i>Vasile C. Filip</i>
Standardizarea moralilor	<i>Gr. Florescu</i>
Recenzii — Revista revistelor — Soc. «Progresul Silvic» — Informațiuni — Publicațiuni : decizii ministeriale	

SOMMAIRE :

Etudes :	
Les forêts de limite entre Vlăsia, Mostiștea et Bără- gan	<i>M. Pelcuț</i>
Rapports — Commentaires :	
L'elagage artificiel	<i>Leo Jircu</i>
La nécessité de généraliser le régime de protection dans toutes les forêts du pays	<i>V. Sabău</i>
Problèmes à l'ordre du jour :	
Le problème des essences exotiques dans la sylviculture roumaine	
Notices — Chroniques — Mercuriales — Récen- sions — Revue des revues — Soc. «Progre- sul Silvic» — Informations — Publications : décisions ministérielles.	

INHALT :

Abhandlungen :	
Die Waldungen an der Gren- ze zwischen Vlăsia, Mos- tiștea und Bărăgan	<i>M. Pelcuț</i>
Mitteilungen :	
Künstliche Astreinigung	<i>Leo Jircu</i>
Die Notwendigkeit der all- gemeinen Einführung des Schutzwaldregimes für alle Wälder des Landes	<i>V. Sabău</i>
Tagesfragen :	
Die Exotenfrage in der rumänischen Forst- wirtschaft	
Notizen — Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Verein «Progresul Silvic» — Nachrichten — Amtlichen Veröffentlichungen	

Clîșeu Al. Haralamb

Pinus Murrayana Balfour în vîrstă de 25 ani, 10 m înălțime, 25 cm diam.
(Grădina dendrologică Dofteana, Bacău).

Clăseu Al. Haralamb

Pinus Banksiana Lamb. 26 ani, 7-9 m înălțime, 15-20 cm diam.
(Grădina dendrologică Doftana, Bacău).

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație forestieră.

PĂDURILE DE LA LIMITA DINTRE VLASIA, MOSTIȘTEA ȘI BĂRĂGAN.

de M. PETCUȚ

Pădurile dela limita dintre zonele păduroase și zona de stepă din câmpia română, au în general aspectul lor caracteristic; arboretele cari le compun sunt alcătuite din pâlcuri rare de arbori, și ei nu prea deși, dar totuși destul de deși ca să ia aspectul unor familii cari își duc casa lor aparate într'o masă deasă de ierburi de stepă. Toate aceste pâlcuri alcătuiesc satul lor de arbori, pădurea. Arborii cari le constitue sunt mărunți, crăcănoși și în general cu tulpinele strâmbe.

Această înfățișare, cu foarte mici excepții, comună tuturor acestor păduri, este rezultatul factorilor climatici și mare parte și factorului antropic — omul.

Viața acestor asociații nu este însă guvernată numai de acești factori. Mai sunt și alte elemente cari hotărăsc în deosebi compunerea acestor păduri și care, în oarecare măsură, le influențează chiar înfățișarea. Aceste elemente sunt factorii edafici — roca și solul — de o parte, și obârșia arboretelor — locul de unde au descălecat strămoșii — de altă parte.

Acești din urmă factori nu sunt aceiași pe tot cuprinsul șesului care alcătuiește câmpia română și prin urmare nici în cuprinsul limitei dintre stepa acestui ținut și zona păduroasă cu care se învecinează, nici pădurile cari cresc pe această limită nu sunt la fel.

În rândurile cari urmează, vom încerca să schițăm aspectul câtorva din pădurile dela limita dintre Vlășia, Mostiștea și Bărăgan.

toate socotite ca subregiuni geografice, ale unității de care am vorbit mai sus.

Pădurile de care ne vom ocupa sunt: Gostilele, Grupul Tămădăul Mic și Brătășanca, Grupul Lehliu și Bonciu-Codreni, Grupul Ileana și pădurea Obilești.

1) Pădurea Gostilele.

Pădurea Gostilele este situată pe podișul dintre Valea Mostiștea și valea afluentului ei Cătana, în imediata apropiere a celei dintâi și în vecinătatea comunei Cătana. Este așezată prin urmare, în capătul de Nord al Câmpiei Mostiștea, cam la 20 km spre Est de Balta Pasărea, care, în această regiune, este hotarul dintre această câmpie și vecina ei, Vlăsia.

Astăzi, pădurea Gostilele are o suprafață restrânsă — 360 ha —; este însă nefîndoelnic, că într'un trecut nu prea îndepărtat, ea să fi făcut parte dintr'un masiv mult mai mare, care, e foarte probabil, să fi ocupat întreg podișul dintre Mostiștea și Valea Cătana, cu ramificația ei — Valea Belciugatele până la Hagiești, podiș, des întrerupt, de numeroase depresiuni pe cari le colectează văile de mai sus.

Peticile de păduri pe cari le indică harta M. St. Major, ridicată la 1906, în cuprinsul acestui podiș și chiar acelea pe care le mai întâlnim și azi, arborii izolați, lăstarii de stejar, arbuștii — păducel — și chiar pueții de stejar pe care-i găsim între holdele locuitorilor, pe hotare și pe marginea drumurilor, imediat ce ne ridicăm pe podiș, după ce am urcat versantul văii, vin în sprijinul acestei ipoteze.

Arboretul, care populează pădurea Gostilele în suprafața pe care o ocupă astăzi, se prezintă din p. d. v. al compoziției, sub trei aspecte deosebite:

a) Marginea de S. E.

În marginea de S. — în apropierea satului Gostilele — arboretul este alcătuit dintr'un crâng de stejar pedunculat (*Quercus pedunculata Ehrh.*), ușor poenit, în care găsim diseminat, ici și colo, *Acer tataricum L.*, *Pyrus communis L.* și *Pyrus malus L.*

Subarboretul este bine reprezentat prin: *Crataegus monogyna Jacq.* și *Cr. oxyacantha L.* și mai puțin prin: *Prunus spinosa L.*, *Cornus sanguinea L.*, *Rhamnus cathartica L.* și *Rosa canina L.*

O particularitate care se impune atenției, străbătând acest arboret, este prezența unui semințis, relativ bogat, de stejar pedunculat, pe care, cu toate greutatea ce i se pun în cale de către pășunat, îl găsim încercând să cucerească poenile interioare, alături sau chiar la adăpostul tufelor de păducel.

b) Mijlocul și marginea S. W.

Valea Suzanei, o ușoară depresiune — în care își are originea Valea Cătaanei — care traversează această parte a pădurii Gostilele, imprimă caractere deosebite arboretului.

Mai des decât în marginea estică, arboretul principal — subarboretul rămânând același însă mai îndesit — primește aci un nou asociat, *Q. conferta Kit.*, care predomină ca număr cuprinsul depresiunii. Pe podiș, *Q. conferta Kit.*, se ridică puțin și în număr din ce în ce mai mic, până dispare complet.

c) Colțul de N. W.

În colțul de N. W. arboretul exploatat de curând, are aceeași factură ca și cel din marginea de Est, cu deosebire că aci apare și cerul (*Q. cerris L.*), care — faptul mai trebuie cercetat — pare să se excludă cu arțarul tăărăsc.

Socotesc deasemenea, că nu este lipsit de interes să menționez, că Valea Cătaana face limită între 2 ținuturi alcătuite din roce — cel puțin în partea superioară — cu totul deosebite.

Rupturile de mahuri în cei 2 versanți ai văii, descoperă pe malul stâng — respectiv versantul nordic — un strat de loess nisipos, care scoboară până aproape de nivelul luncii; în malul drept — respectiv versantul sudic — găsim la același nivel depozite marnoase, cu foarte numeroase păpuși de calcar, depozite cari se ridică până în partea superioară a rupturii (fotografiile No. 1 și 2).

Această schimbare de înfățișare dovedește că rocile cu conținut mai bogat în argilă și calcar, pe care s'au format solurile Vlăsiei, se opresc în valea de care am pomenit mai sus; și că solurile Bărăganului, fapt, de altfel, confirmat și în alte împrejurări, sunt formate din roci mai nisipoase.

2. Pădurile Tămădăul Mic și Brătășanca.

Pădurile Tămădăul Mic și Brătășanca, geograficește vorbind, sunt situate în câmpia Mostiștei, în jurul depresiunilor dela coada Văii Țigăncii, un afluent din dreapta

Mostiștei. Și ele par a fi resturi din trupuri mai mari și mai numeroase. Și una și alta sunt crânguri alcătuite din pâlcuri de arborete de 14—15 ani, întrerupte de poieni cu suprafețe, cari rar depășesc câteva sute de metri pătrați.

Spre deosebire de pădurile poienite din Bărăgan, cari au o consistență mică chiar în interiorul grupelor de arbori și care, în general, sunt lipsite de subarboret, pâlcurile de arborete din pădurile Tămădăul Mic și Brătășanca, formează de obicei starea de masiv și au un subarboret relativ bogat.

Arboretul principal este alcătuit, în aceste din urmă păduri, din: stejar pedunculat (*Quercus pedunculata Ehrh.*) care formează specia de căpetenie, foarte puțin stejar pufos (*Q. pubescens Wild.*), arțar tătărească (*Acer tataricum L.*), ulm de câmp (*Ulmus campestris Spach* și păr (*Pyrus communis L.*).

În subarboret găsim salbă (*Evonymus europaea L.*), sânger (*Cornus sanguinea L.*), lemn câinesc (*Ligustrum vulgare L.*) și exemplare rare de *Prunus mahaleb L.*

În arboretul principal, afară de stejar pedunculat și de stejar pufos, găsim și un alt stejar, în pâlcuri destul de dese și de întinse, cu caractere cu totul deosebite și ca frunză și ca port, care totuși nu sunt nici acelea ale celorlalte specii de stejar cunoscute nouă — *Q. cerris*, *Q. conferta*, *Q. sessiliflora* — și nici aceleași pretutindeni.

În special, se impun atenției, la acești stejari fusurile drepte, cari se pot urmări până la cel din urmă lujer, tot așa de bine și uneori chiar mai bine decât la stejarul sessiliflor (fotografia No. 3).

Frunzele lor păstrând caracterul specific pedunculatului — cu pețiolul frunzei foarte scurt, mai late la 2/3 din lungime, etc. —, sunt totuși mult mai lungi, mai puțin lățite și mai ascuțite. Ele au urechiușele foarte puțin pronunțate — uneori chiar reduse — și lobiile foarte puțin adânci, golurile la cari dau naștere luând forme mai mult sau mai puțin asemănătoare unor triunghiuri dreptunghiuri. Pețiolul frunzelor, și el deosebit de acel al frunzelor de pedunculat are o culoare de obicei roșietică.

Laboratorul de botanică de pe lângă Școala Politehnică, căruia i-am prezentat piesele ierborizate, reprezentând aceste forme deosebite, ne afirmă, că am avea de aface cu o varietate a stejarului pedunculat — *Quercus pedunculata Ehrh. var. cuneifolia*.

Mai trebuie deasemenea subliniată afirmația personalului

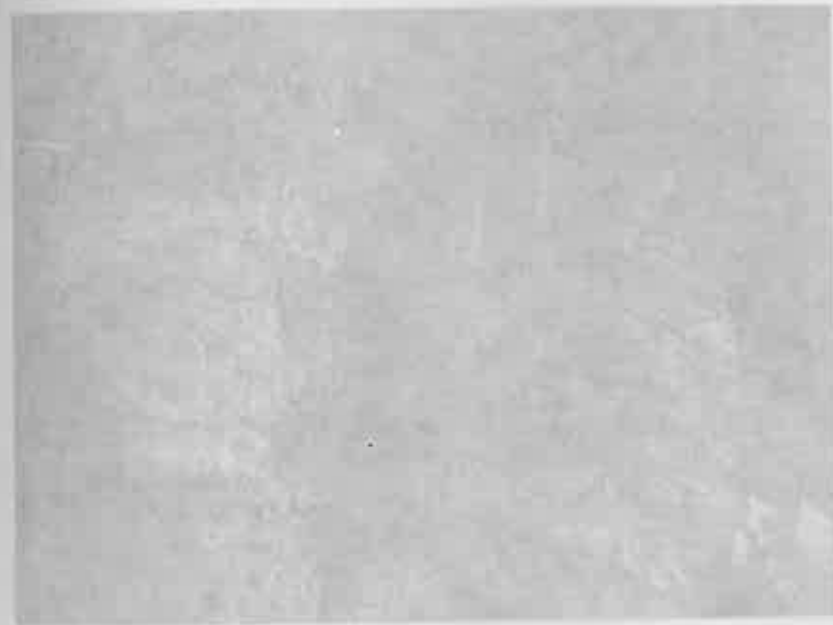

Fig. No. 3. — *Loxa nitidipes* (in adult stage) — ventral view. — at 500x (Cultura) (Barragan)

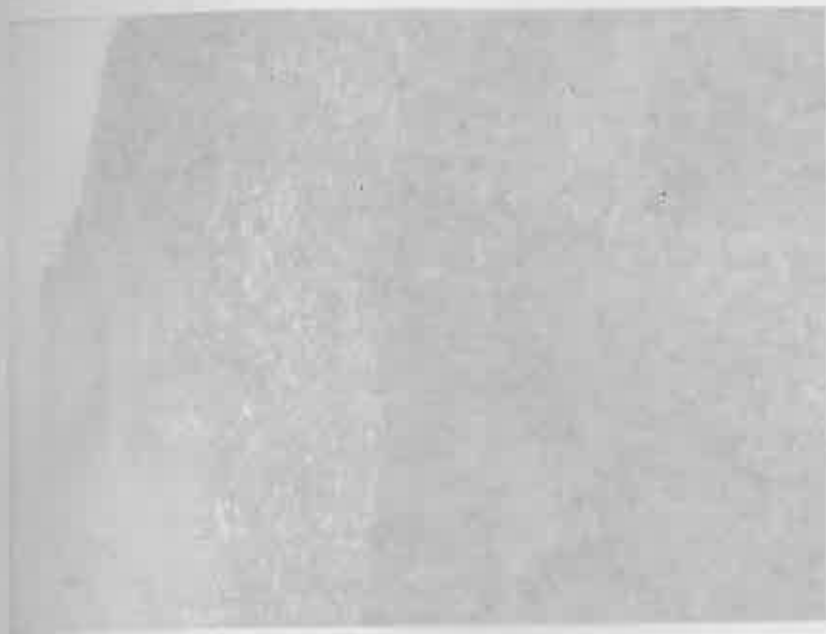

Fig. No. 2. — *Stomoxys calcitrans* (in immature period) — ventral view. — at 500x (Cultura) (Nishi)

Fig. No. 1. — Loes nisipos din malul stâng — versantul nordic — al văii Cătana (Bărăgan)

Fig. No. 2. — Straturi marnoase cu numeroase păpuși de calcar pe malul drept — versantul sudic — al văii Cătana (Vlășia)

Fig. No. 4. — Semințiș de pedunculat invadând poienile în arborete nepășunate
Păd. Brătășanca, Oc. Brănești (Ilfov).

Fig. 5.—Semințiș de pedunculat diseminat în masa de pătură ierbacee din poienile
păd. Brătășanca, Ocol Brănești (Ilfov)

inferior, că stejarul din această pădure, deși atât de tânăr, *fructifică regulat aproape la fiecare 2 ani.*

Ceea ce merită să fie subliniat iarăși, este faptul că în poienile interioare ale acestor păduri găsim instalat un foarte bogat semințiș de stejar, fie singur, fie alături de *Cerasus chamaecerasus* Lois. în

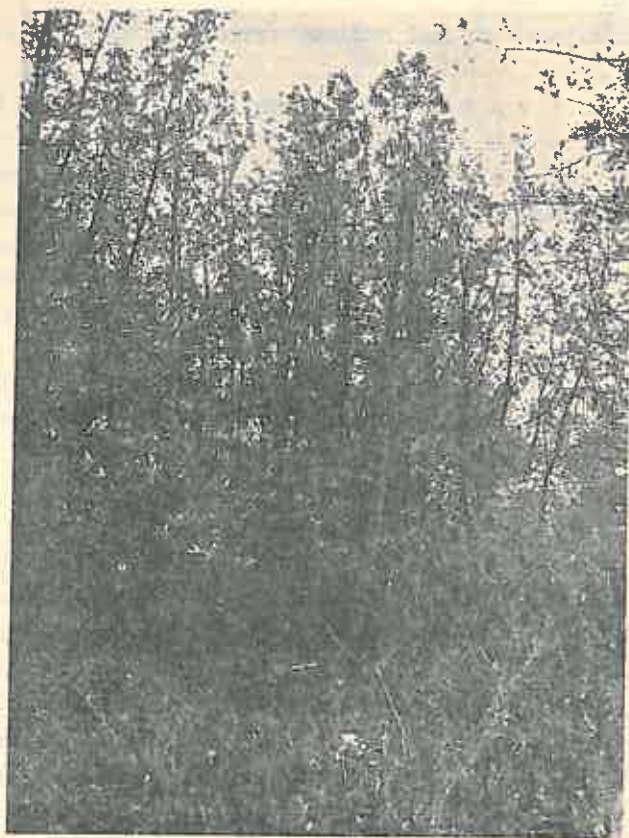

Fig. No. 3. — Stejar cu fusul drept. Probabil *Quercus ped.* Ehrh. var. *cuneifolia*.
Păd. Brătășanca, oc. Brănești (Ilfov).

pădurea Brătășanca și de păducel în pădurea Tămădău, care tînde să cucerească poienile. (Fotografia No. 4 și 5). Trebuie să precizăm însă, că pădurea fiind arendată pentru vînat nu se pășunează de 10 ani.

Dintre arbuști, în poenile din pădurea Tămădău întîlnim

Prunus spinosa L. — mai des în cele de margine și mai rar în cele interioare — în care se mai amestecă *Cerasus chamaecerasus Lois.* măceș și foarte puțin păducel.

În pădurea Brătășanca porumbarul rămâne în minoritate, fiind depășit — în special în poienile interioare — de *Cerasus chamaecerasus Lois.*

În subarboret se mai întâlnesc exemplare rare de *Prunus mahaleb L.*

Pădurea Frunzeasca, pe harta Marelui Stat Major Viespeasca, este situată în apropiere de gara Fundulea. Ca și Brătășanca și Tămădău, geograficește ea aparține, prin urmare, câmpiei Mostiștea. Speciile cari compun această pădure și aspectul sub care ni se înfățișează, sunt aceleași ca și în pădurile Tămădău și Brătășanca. Ceea ce o deosebește de aceste păduri, este lipsa semințișului de stejar și în mare parte și a subarboretului.

Ca să completăm descrierea acestei păduri, trebuie să mai adăogăm că este și mult pășunată, ceea ce nu este cazul în celelalte două (Brătășanca și Tămădău).

3. Pădurile Lehliu și Bonciu-Codreni.

Pădurile Lehliu și Bonciu-Codreni sunt situate în câmpia Bărăganului, la origina văii Argova. Arborii izolați din câmpiile vecine arată, că și aceste păduri au făcut, probabil, trup cu pădurea Obilești și poate și cu o pădure particulară ceva mai depărtată — Păiceanca.

Pădurea Lehliu este alcătuită din două feluri de arborete tranșant deosebite unul de altul: arborete pure de stejar și arborete amestecate; și unele și altele însă, cam de aceeași vârstă, 16—17 ani.

a) Arboret pur.

Stejarul, care intră în compunerea arboretului pur, aparține în cea mai mare parte stejarului pedunculat; există însă și aci, o altă formă cu frunze mult mai mari — uneori au o suprafață de 2—3 ori mai mare decât aceea a frunzelor obișnuite de stejar — care se găsește diseminată, ici și colo, în masa celui alt stejar.

Portul acestor stejari nu se deosebește de al stejarului pedunculat obișnuit: frunza lor păstrând urechiușile celei de pedunculat,

se diferențiază de aceasta, în afară de mărime, și printr'o formă mult mai lătită la bază și prin niște perișori — puf — pe cari îi găsim pe dosul frunzei, în deosebi în jurul nervurilor .

Laboratorul de botanică (dela Școala Politehnică), căruia i-am prezentat exemplarele ierborizate, crede că am fi în fața unei alte specii de stejar — *Quercus Haas Kotschy* — sau a unei varietăți a stejarului pedunculat : *Quercus pedunculata, Ehrh. var. macrophyla*.

Stejarul fructifică și aci cam la aceleași intervale ca la Brătășanca ; și aici găsim puieți de stejar în poieni, însă în număr mult mai mic.

Subarboretul în această pădure este slab reprezentat ; găsim ici colo câte un păducel. Este însă de remarcat că în aceste arborete am întâlnit *Amigdalus nana L.*, pe care nu l-am găsit în niciuna din pădurile de care am vorbit mai sus și nu s'a remarcat până acum nici în pădurile din Bărăgan, nici în cele din Vlăsia și Mostiștea.

Arboretele acestei păduri sunt însă mult pășunate. Fără această calamitate este foarte probabil că și semințișul de stejar și subarboretul, deci și *Amigdalus nana.*, ar fi mai bine reprezentate.

b) Arboret amestecat.

Arboretul amestecat din pădurea Lehliu, îl întâlnim așezat în depresiuni și în vecinătatea lor; alături de stejar găsim aceleași specii de amestec ca și în pădurea Brătășanca.

4. Pădurea Obilești.

Este și ea, ca și pădurea Lehliu, alcătuită tot din două naturi de arborete și cu aceleași caractere.

5. Grupul de păduri dela Ileana.

Sub această denumire se cuprinde, astăzi, 3 trupuri de păduri, cari, într'un trecut nu prea îndepărtat, au alcătuit, probabil, un singur trup. Ele sunt situate în Bărăgan, pe podișul care se înalță deasupra celor 2 ramificații din care ia naștere Valea Cătana, un afluent de pe dreapta Mostiștei.

Toate aceste trupuri, sunt alcătuite din arborete de stejar pedunculat, cu puțină tufă răioasă și cu unele din formele deosebite pe cari le-am găsit în pădurea Brătășanca. Alături de stejar găsim și aci puțin arțar tătăresc, ulm și măr sălbatic.

Arboretele sunt însă mai poienite, datorită probabil pășunatului intens, din care cauză și subarboretul este foarte slab reprezentat.

Gârniță și cer nu găsim nici aci.

CONCLUZIUNI

Din rândurile de mai sus s'a putut vedea că unele din pădurile de care s'a vorbit, prezintă anumite particularități caracteristice, asupra cărora socotesc că e bine să insistăm mai mult.

I. Gârnița și cerul, specii comune în Vlăsia, se opresc în pădurea Gostilele care se situează, prin urmare, ca pădure de limită între Câmpia Vlăsiei și aceea a Bărăganului.

a) Gârnița este localizată aci, în depresiunea văii Suzana, ti-vind, cu o fâșie îngustă, numai buza inferioară a acestor denivelări și în număr din ce în ce mai mic.

b) Cerul se găsește rar diseminat și pare că — aci la limită — nu prea ar duce casă bună.

Cele 2 maluri ale Văii Cătana — pădurea Gostilele se găsește în stânga ei — sunt alcătuite din formațiuni geologice deosebite, formațiuni cari, dată fiind deosebirea dintre arboretele pădurilor Gostilele și Frunzeasca de o parte și Ileana, Brătășanca și Tămădăul de altă parte, desigur, că nu sunt străine de diferențele pe care le remarcăm în vegetație.

II. Grupul pădurilor din Nordul Mostiștei, apropiat din punctul de vedere al compoziției de cele din Bărăgan — nici unele nici altele n'au gârniță¹⁾ nici cer — se deosebește totuși de cel din urmă și din punctul de vedere al compunerii și al înfățișării.

A. Grupul din Mostiștea are următoarele particularități:

1. Porumbarul și cireșul pitic (*Cerasus*) înlocuiesc în mare parte păducelul.

2. Pălcurile de pădure formează starea de masiv, pe câtă vreme, în restul Bărăganului ele au consistența 0,3—0,4.

3. Între speciile de stejar, găsim indivizi și grupe cu caractere deosebite de ale speciilor cunoscute în țara noastră.

1) Profesorul Enculescu în lucrarea sa «Zonele de vegetație din România», citează gârnița în pădurea Groasa, noi însă n'am găsit-o nici în această pădure, și nici în altă pădure din Bărăgan.

B. Pădurile Lehliu, Ileana, Obilești, (din Bărăgan), se caracterizează și ele prin :

1. specii sau rase de stejar necunoscute în regiune : *Quercus Haas Kotschy* sau *Q. pedunculata*, Ehrh. var. *macrophila* ;

2. prin prezența amestecului de stejar cu arțar și ceva ulm, arțar și a subarboretului de corn, lemn câinesc, salbă moale, pe care nu le întâlnim, sau le întâlnim foarte rar și în număr mic — lemn câinesc în pădurea Groasa ;

3. prin prezența subarbustului *Amigdalus nana*.

III. Ceea ce se mai poate remarca în toate aceste păduri, în afară de aspectul mai mult sau mai puțin caracteristic, este fructificația relativ deasă și încă dela vârste mici a arboretelor cari le compun și în deosebi prezența semințișurilor naturale de stejar, — mai puțin decât în pădurile similare cu cer și gârniță, dar totuși indostulător pentru ca să asigure refacerea acestor păduri în 1—2 generații —, chiar în arboretele de crâng, acolo unde nu sunt pășunate : cazul pădurilor Brătășanca și Tămădău și mai puțin al pădurii Gostilele.

PROPUNERI

În afară de interesul geo-botanic al acestor păduri, unele din particularitățile lor — *tendința de invaziune a stejarului în poieni și fructificarea deasă și timpurie a stejarului* — putând fi folosite pentru regenerarea naturată și refacerea acestor păduri, propunem :

1. Arboretele din cuprinsul acestor regiuni — Vlășia, Mostiștea și Bărăgan, — cari vin în rând de regenerare, să fie excluse dela pășunat cel puțin 5 ani înainte de exploatare, spre a se favoriza semințișurile naturale în poienile care se instalează în poenile interioare și care pot să ducă la o regenerare a crângurilor, dată fiind fructificația deasă și timpurie a arboretelor care le compun.

2. Pentru a înlătura pericolul incendiului și pentru a folosi și iarba, în acest interval, (5 ani înainte de exploatare), să se cosească fânul din poenile mai mari; înainte de coasă însă, să se prășească pueții de stejar, spre a fi scoși în evidență și feriți de coasă. Pentru același motiv, în poenile cu pueți, — ca și în poenile mici — coasa va fi înlocuită cu secera.

3. În anul când arboretele intră în stadiul de regenerare — se oprește pășunatul — să se recepeze și pueții de stejar, cari au suferit de pășunat.

4. Semințișul existent, în anul exploatării, să se prășească, dacă este posibil, cel puțin 2—3 ani, începând din toamna premergătoare exploatării.

5. Pentru că excluderea dela pășunat să poată fi justificată și să se poată avea din vreme sumele de care este nevoie pentru prășii — dacă aceasta nu se poate face în schimbul fânului — ocolul silvic să întocmească ca anexă la amenajamente un plan de regenerare a arboretelor din aceste păduri.

6. Stejarul, care, în ciuda vitregii factorilor staționali de stepă, are un port atât de frumos și fusuri atât de drepte și pe care până la o determinare mai precisă l-am socotit ca o varietate a stejarului pedunculat — var. *cuneifolia* — să fie întins cât mai mult în cultură; deocamdată, până când i se vor cunoaște mai bine exigențele, numai în pădurile din Bărăgan și Mostiștea.

Bibliografie

- Enculescu P.: Zonele de vegetație lemnoasă din România. București, 1924.
Mihăilescu V.: Vlăsia și Mostiștea, Buletinul Soc. Reg. Rom. de Geografie, 1924.
Vâlsan G.: Câmpia Română. Bul. Soc. Reg. Rom. de Geografie 1915.

Die Waldungen an der Grenze zwischen Vlăsia, Mostiștea und Bărăgan.

Les forêts de limite entre Vlăsia, Mostiștea et Bărăgan.

À la limite entre la zone forestière et celle de steppe de la plaine roumaine, les forêts ont aspect particulier: elles sont formées de bouquets rares aux arbres rabougris et fourchus: c'est l'action du climat et de l'homme.

En cette région, dans la partie Sud-Est de la plaine roumaine, l'auteur a entrepris une série de recherches, dont une partie est présentée dans cet article.

Après une description générale des forêts étudiées, on nous donne la composition des peuplements et on nous fait des considérations sur leur possibilités de régénération.

En ce qui concerne les essences, on a trouvé plusieurs sortes des peuplements mélangés. Par ex.: Dans la forêt *Gostilele*, l'étage principal est formé par *Quercus pedunculata* Ehrh., *Acer tataricum* L., *Pyrus communis* L., *Pyrus malus* L., et le sous-étage, par: *Crataegus monogyna* Jacq., *C. oxyacantha* L., *Prunus*

spinosa L., *Cornus sanguinea* L., *Rhamnus cathartica* L., et *Rosa canina* L. Vers la lisière S. W. le peuplement principal s'enrichit d'une autre essence, *Quercus conferta* Kit. et vers le NW, de *Quercus cerris* L.

Dans les forêts de *Tămădăul Mic* et *Brătășanca*, l'étage principal est formé par: *Quercus pedunculata* Ehrh., *Quercus pubescens* Willd., *Acer tataricum* L., *Ulmus campestris* Spach., *Prunus commutis* L.; et le sousétage: *Fyonymus europaea* L., *Cornus sanguinea* L., *Ligustrum vulgare* L. et *Prunus mahaleb* L. De plus, il faut remarquer la présence de *Quercus pedunculata* Ehrh. var. *cuneifolia* dans l'étage principal et *Cerasus chamaecerasus* Lois. dans le sousétage.

Dans les autres forêts étudiées (Lehliu, Boncu-Codreni, Obilești et Ileana) on a trouvé les mêmes essences mentionnées plus haut, à l'exception du chêne (dans la forêt de Lehliu), qui semble être une nouvelle espèce pas encore signalée, peut-être *Quercus Haas Kotschy*, ou une variété du pédonculé: *Q. pedunculata*, Ehrh. var. *macrophyla*; dans le sousétage, il est à remarquer la présence de *stîștea* et *Bărăgan* d'autre part.

On voit de ce qui précède, que la composition des peuplements peut varier d'un lieu à l'autre (à cause des facteurs édaphiques) et que le *Quercus conferta* Kit. et *Quercus cerris* L. s'arrêtent dans la forêt Gostilele, laquelle, pour ce motif, peut être considérée comme la limite entre *Vlăsia* d'une part et *Moștiștea* et *Bărăgan* d'autre part.

Vu l'intérêt géobotanique que le chêne présente, la précocité et la fréquence des années de semence, l'auteur fait une série de propositions afin d'assurer la régénération naturelle et l'amélioration des forêts de la plaine, dégradées par le pâturage.

REFERATE - COMENTARII

ELAGAJUL ARTIFICIAL

*Una din cele mai importante operațiuni culturale în arboretele
de molid și brad*

de LEO JIRCU
Inspector silvic i. r.

Dacă considerăm cele mai importante împrejurări privitoare la consumul lemnului în epoca actuală, respectiv al rășinoaselor din Europa, deosebim în linii generale, trei grupe de regiuni de exploatare :

A. Regiunea pădurilor de rășinoase din țările Europei centrale, unde se face de mult timp cultură forestieră rațională (Franța, Germania, Elveția, Austria, Ceho-Slovacia și unele părți din România, Italia și Polonia).

B. Regiunea pădurilor virgine de rășinoase, adică a țărilor, în cari exploatarea forestiere se fac abia din ultimul secol pe bază de principii forestiere mai mult sau mai puțin științifice. (Carpații români și părțile învecinate din Polonia și Rusia, Suedia și Norvegia).

C. Regiunea întinsă a pădurilor virgine de rășinoase din munții Urali și Caucaz, situate la mari depărtări.

În condițiuni normale această regiune nu poate fi luată în considerare, din cauza marilor depărtări, la cari sunt situate pădurile.

Ea constituie numai una din manevrele imorale și de bluf, ce urmărește scopuri politice, neputând fi luată în considerare din punct de vedere silvic.

Europa poate conta deci numai pe producția forestieră din regiunile A și B.

Comparând acum exploatarea pădurilor de rășinoase din aceste regiuni, constatăm o mare deosebire.

Mai întâiu, din punct de vedere cantitativ :

A) Pădurile din Europa Centrală dau în linii generale cea mai mare producție pe hectar. Principiul director în cultura și exploatarea lor, este raportul susținut.

În aceste păduri s'au adoptat revoluții de 80—120 ani, după esență, fertilitatea stațiunii și situația terenului.

B) Restul pădurilor din Europa sunt în majoritatea lor păduri virgine, a căror vârstă variază dela 200—400 ani și conțin în totalitate, lor mari cantități de lemn.

Consistența lor fiind neuniformă, volumul lor lemnos pe hectar, în special lemnul propriu pentru debitare, nu atinge nici jumătate din volumul produselor principale, aflătoare pe unitate de suprafață, în pădurile cultivate, menționate sub A.

Cantitățile lemnoase acumulate timp de secole în pădurile virgine, — cari în concepția silvică au o creștere mică, — necesită o exploatare repede însă orânduită, pentru a creea succesiv păduri echiene.

În realitate însă, aceste exploatări s'au făcut în mod atât de repede, încât ultimele rezerve vor fi lichidate în timp de 20—30 ani, cu toate măsurile luate din partea statelor.

Arboretele tinere rezultate din regenerările făcute, nu vor fi atins atunci, nici pe deaparte vârsta exploatabilității pădurilor din grupa A.

Din punct de vedere calitativ al lemnului din exploatările celor 2 grupe de păduri, deosebim :

A) Produsele principale ale pădurilor de rășinoase din Europa Centrală conțin aproape în întregime material noduros. Cheresteaua, ce rezultă la debitarea lemnului, este noduroasă și numai rareori se găsește o scândură curată.

B) Materialele lemnoase din restul pădurilor de rășinoase din Europa depășesc în calitate cu mult pe cele din categoria precedentă: în medie avem 10—20% cherestea curată și de prima clasă.

Cauza acestui fapt constă în vârsta înaintată a pădurilor virgine. E drept că și trunchiul din pădurea virgină conține noduri în partea sa centrală în vârstă până la 120 ani, însă creșterile următoare dela 80—250 ani formează în jurul său o manta lemnoasă, aproape fără noduri, care ne dă 10—20% cherestea fără noduri.

Să considerăm acum ce importanță are nodul din trunchiu în cheresteaua de rășinoase, pentru economia europeană.

Scândurile noduroase sunt de valoare inferioară pentru întrebuințări în tâmplărie. Ele sunt folosite numai la căptușeli primitive. Nici măcar pentru lăzi mai bune nu pot fi întrebuințate.

Aceste scânduri nu pot fi rindeluite fără prejudicierea uneftelor: cuiul nu trece prin nod, daltă pierde ascuțișul, fereștrăul deviază când poate, lețul se rupe în dreptul nodului, pardoseala capătă cunoscutele noduri, vopseala se șterge, uleiul nu ține, fizibilitatea, frumusețea și uniformitatea desenului fibrelor sunt de asemeni reduse.

În rezumat, nodositatea reduce valoarea chereștei în gradul cel mai mare și din acest fapt rezultă — deosebit de reducerea considerabilă a prețului de vânzare — daune incalculabile pentru economia țării.

Atâta timp cât ajung încă rezervele pădurilor virginz, acest fapt nu se remarcă în mod deosebit, datorită importului de cheresteă curată sau semicurată. Cât timp pot să mai dureze însă aceste exploatări? Peste 30—40 ani nu va mai fi cheresteă fără noduri și abia atunci se va resimți lipsa totală de marfă curată.

Dauna se evidențiază și mai bine, dacă o considerăm în raport cu starea materială actuală a populației.

Nu fiecare cetățean este în situația de a-și mobila locuința cu locuință nu poate avea pardoseala parchetată cu lemn tare.

În trecut, era încă disponibil în țările civilizate material de cheresteaua de rășinoase de mari dimensiuni. De aceea s'a putut procura pentru clasele modeste întregul mobilier casnic precum și pardoseala.

Cheresteaua actuală nu poate fi geluită în întregime cu mașini de geluit. La prețul ridicat actual al mânei de lucru, aceasta este însă o necesitate neapărată.

De aceea, concurența tăbliilor de placaj din lemn tare de foioase a avut succes.

Dacă am avea astăzi mult material fără noduri, atunci lemnul de placaj ar fi complect înlăturat prin lemn de lambriu (panel), însă pentru aceasta este necesară rindeluirea mecanică.

În material moale, lucrul se execută cu mult mai ușor și eftin. Vopselele de ulei țin mult mai bine; de asemenea și furnirul.

Lemnul de construcție s'ar iefteni astfel considerabil. Ușile

ferestrele și materialul de umplură, s'ar putea confecționa exact cu muncă mult mai puțină.

Toate aceste feluri de întrebuințări își duc existența lor prin material scump de import, neavând posibilități de alimentare cu material indigen. Ce se va întâmpla atunci, când deodată cu împușinarea pădurilor virgine, ele se vor scumpi fără concurență! Prețul de vânzare al lemnului de lucru din țară va scădea și întreaga producție principală va fi deplasată; material lemnos acumulat timp de un secol va deveni aproape lemn de foc. De ce?, pentru motivul că nu s'au luat măsuri ca trunchiurile să fie elagate de crăcile uscate.

Să intrăm într'un arboret de molift pentru a descoperi origina răului și vom vedea că este în mâinile noastre puțința de a remedia cu ușurință relativă și a crea prin aceasta îmbogățirea enormă a averii naționale.

Este evident că executarea măsurilor necesare se va putea determina numai sub asprimea legii și sub control permanent, întocmai cum s'a întâmplat la timpul său la reglementarea obligațiilor de împădurire în cadrul codului silvic. La rășinoase, formațiunea crăcilor începe deodată cu dezvoltarea mugurelui terminal, dela măduvă. În fiecare an, truchiul lemnos crește. La fel craca laterală, care crescând primește și ea un inel anual.

Astfel, fiecare cracă are o vârstă egală cu numărul inelelor anuale ale trunchiului la locul ei de inserțiune pe trunchiu.

Craca are tot atâtea inele anuale, cu deosebirea că acestea sunt foarte înguste, și se pot număra aproape numai cu lupa. Lemnul este însă foarte tare, vânjos și pietros, căci trebuie să susțină craca cu creșterea ei laterală, lungă uneori de mai mulți metri și are de suportat poveri mari de zăpadă în timpul iernei.

Cu creșterea consistenței coronamentelor și arboretului, accesul luminei se micșorează din an în an și provoacă moartea crengilor.

Lemnul crăcilor are însă o mare durată din cauza structurii sale anatomice, așa că deși craca se rupe mai ales din cauza împovărării ei prin zăpadă, totuși rămâne aproape totdeauna un ciot destul de lung în jurul căruia lemnul trunchiului crește mai departe.

Cioturile crăcilor, cari de multe ori ating 30—50 cm lungime și au o trăinicie foarte mare (până la 50 ani), formează în masa lemnoasă a trunchiului așa numitele noduri moarte, sau neaderente, după vârsta ciotului.

Silvicultorul știe că în arboretele crescute în masiv închis, crăcile se usucă de timpuriu și cepurile lor sunt mai mici. Totuși și aceste cepuri au o durată de zece ani.

Fapt este, că în arboretele exploatabile, trunchiurile au multe cepuri, cari rămân până la exploatare.

Singurul mijloc pentru a împiedica concreșterea ciotului în lemnul trunchiului, este curățirea din timp a crăcilor uscate de pe trunchiu.

La brad, este admisibilă și emondarea crăcilor verzi.

Posibilitatea și eficacitatea acestei operațiuni s'a demonstrat prin anul 1880 în pădurile de brad și molift proprietatea Mayr de Melnofen, situate la hotarul dintre Austria de sus și Salzburg, cu ocazia unei excursiuni a asociației inginerilor silvici din Austria.

În aceste admirabile arborete — cari au fost elagate în mod artificial timp de 12 ani până la 9 m înălțimea trunchiului — s'a demonstrat procedeul la executarea lucrării (băieți cu scări și ferestre executau repede lucrul). În urma doborârii unui arbore de probă, prin secțiuni transversale, au fost descoperite locurile de inserțiunea crăcilor, cari au fost admirabil acoperite cu lemn.

Această demonstrație a impresionat foarte mult pe excursioniști și a redus totodată observațiunile ironice, ce se făceau cu câteva

Lucrul principal este ca această operațiune să fie executate din timp, adică îndată după ce s'au uscat crăcile, procedându-se în etape:

- până la 4 m înălțime la vârsta de 15—20 ani,
- dela 4—8 m înălțime la vârsta de 20—25 ani,
- dela 8—12 m înălțime la vârsta de 25—30 ani¹⁾.

Dacă trunchiul se elaghezază pe o porțiune, până la 12 m înălțime, atunci va rezulta la exploatabilitate cel puțin 50—60% chereștea fără noduri la debitarea lemnului.

De ce deci nu s'a pus în aplicare mai din timp elagajul artificial?

Cred că prima cauză este războiul, care prin dificultățile ce le-a adus și prin urmările ce le-a avut, a înăbușit orice tendință de progres.

Pe de altă parte, proprietarii de păduri au interes să recolteze

---

1) Pentru arboretele din regiunea muntoasă, ar trebui adoptate cifre ceva mai mici.

cât mai multe produse și să investească cât mai puțin. În multe cazuri ei n'ar executa nici chiar reîmpăduririle, dacă n'ar fi constrânși de codul silvic.

Silviculorul apoi, deși are conștiința însemnătății elagajului artificial, nu vroește să incomodeze pe proprietar cu asemenea propuneri.

Technica actuală ne pune la dispoziție procedee, prin care urcarea pe arborete se poate face relativ cu ușurință, repede cu siguranță absolută și fără daune pentru arbore.

Aceste lucrări s'ar putea executa în fine — (având în vedere că aproape întotdeauna se ia în considerare numai costul lor) — și fără cheltuieli în bani, prin cedare în schimb, în total sau în parte, de materiale lemnoase, (lemn de foc sau prăjini din rărituri).

Nu este absolut necesară elagarea tuturor trunchiurilor din arboretul propus spre elagare, ci numai a acelor, cari sunt destinați să formeze în viitor arboretul principal.

În acest scop, șeful de ocol dîmpreună cu personalul subaltern va însemna cu var arborii aleși și destinați de el pentru a fi elagați.

Această însemnare trebuie însă să fie la început reînnoită de către personalul silvic la 3—4 ani, pentru a nu se șterge. Mai târziu, acești arbori vor fi recunoscuți, chiar prin elagajul efectuat.

Restul de material se exploatează succesiv prin lucrările de răritură.

Costul elagajului artificial încă nu s'a determinat în mod practic. Se poate însă conta că până la înălțimea de 12 m se găsesc pe trunchiu în arborete normale cca. 50—60 capuri de crăci, pe cari un lucrător le poate ferestru în timp de $\frac{1}{4}$ până la cel mult $\frac{1}{2}$ oră, adică într'o zi de lucru de 10 ore curăță 40—50 arbori. Pentru un hectar deci va fi nevoie de 16—20 zile de lucru, socotind 800 arbori pe hectar.

Având în vedere sporirea enormă a valorii produselor principale viitoare, determinată de această operațiune culturală, ea ridică în mod corespunzător și valoarea arboretelor .

Ca silviculor bătrân, care nu poate ști nicicând dacă va ajunge ziua următoare, mă simt îndatorat din dragostea ce o am pentru profesiunea forestieră, de a îndrepta poate prin această chemare, ceea ce s'a neglijat încă de mult.

Künstliche Astreinigung.**L'élagage artificiel.**

L'article commence par quelques considérations sur l'influence qu'ont les noeuds sur la qualité du bois.

Ensuite, on expose la possibilité qui existe à éviter ces noeuds par l'opération de l'élagage. Et pour donner un argument de plus, on cite les résultats obtenus par cette opération en Autriche et Tchécoslovaquie. L'auteur conclut par une invitation qu'il adresse aux forestiers de donner toute l'attention à la pratique de l'élagage, vu l'énorme accroissement de la valeur des produits ligneux sur les marchés.

NECESITATEA GENERALIZARII REGIMULUI DE PROTECȚIE LA TOATE PĂDURILE ȚĂRII

de Dr. V. SABAU

Legiuitorul din 1935 a extins clauza pădurii de protecție la toate pădurile țării, indiferent de natura proprietarului. Această măsură luată, dealtfel, pe baza sugestiilor făcute de Consiliul Technic al Pădurilor, este combătută cu o neobișnuită vehemență și calificată drept nelogică de D-l I. C. Demetrescu, în studiul D-sale, publicat în Revista Pădurilor, asupra legii pădurilor de protecție.

Deoarece, această atitudine ni se pare nedreaptă și subiectivă, în rândurile de față dorim să arătăm că inovația legiuitorului este cât se poate de rațională și se încadrează perfect în doctrina politică forestieră a vremurilor contimporane. Cât privește viața practică, măsura își găsește, de vreme îndelungată, aplicația în multe țări cu o structură economică, conștiință silvică și mai ales organizație administrativă forestieră asemănătoare nouă, și ceea ce interesează în primul rând, măsura a dat rezultate excelente.

În alte țări, din care face parte și România, în epoca liberalismului economic distrugător de păduri, se crede că prin simpla supunere la regimul silvic a pădurilor statului, instituțiilor publice, etc., pădurilor de protecție cuprinse în domeniul lor forestier, li s'a imprimat menirea obștească de ordin imaterial și totodată asigurat problema conservării lor. De aceea s'a dovedit că este de prisos a se diferenția în cadrul acestui domeniu, două regime silvice: de raport și de protecție.

Rezultatele la care s'a ajuns la noi prin aplicarea principiilor liberaliste și evoluția principiilor de organizare administrativă forestieră, au dus la necesitatea inexorabilă a unei diferențieri de re-

gime, după cele două rosturi principale ale pădurilor: materiale și ideale.

Prefacerile administrative și adoptarea nouilor principii de gospodărire a pădurilor statului, impuneau cu atât mai mult deosebirea de regime, cu cât la noi lipsesc moravurile și conștiința silvică, lucru pe care l'a observat și C. T. al Pad., în cei 22 de ani de metodică aplicare și observare a efectelor date de Codul Silvic.

Diferențierea de regime dela 1935, este de fapt o consecință logică a scindării administrative în Dir. Reg. Silvic și Caps. Înainte vreme, Casa Pădurilor cuprindea atât organele de poliție cât și gospodărire a pădurilor, și ca atare, aceleași persoane erau menite să imprime pădurilor de stat etc. ambele caractere. În noua formație administrativă forestieră se scindează și atribuțiunile organelor respective. Regimului Silvic îi revine poliția forestieră și rolul de a supraveghea ca proprietarii de păduri să dea atenția cuvenită și rosturilor imateriale ale pădurilor.

În schimb, CAPS se organizează pe baze comerciale, într'o întreprindere cu un pronunțat caracter de gospodărire materială în care — cel puțin în practică — trece pe primul plan rentabilitatea financiară și numai apoi respectul față de considerentele de natură ideale. Având în vedere împrejurările în care a luat ființă regia CAPS și pentru a nu pierde nici un moment din vedere obiectivele ideale, legiuitorul din 1935 a crezut că este necesar ca sub egida directivelor comerciale să ia în mod spontan măsurile preventive impuse de altfel de însăși gradul de evoluție a organizării administrative.

Intrucât erau îndreptățiți, cei chemați să supravegheze aplicarea măsurilor de politică forestieră, să generalizeze regimul de protecție și la pădurile statului, ne ilustrează foarte clar un recent articol publicat în *Viața Forestieră* (1935, pg. 363) intitulat: *Valea Sebeșului amenințată de principiul neutralității*, în care se desvăluie anumite tendințe din partea organelor CAPS-ului, de a modifica zona pădurilor de protecție respectată de vechea Casă a Pădurilor. Asemenea cazuri, desigur că nu s'au petrecut izolat, de aceea s'a pus capăt unor asemenea tendințe, de altfel foarte naturale, prin generalizarea de drept special și la domeniul forestier obștesc.

Desigur că, frunzărind un manual școlar de politică forestieră, prin excelență fondat pe o economie statică și nu dinamică și scris

de un reprezentant al unu popor cu deosebită dragoste față de pădure, cu principii prin excelență conservatoare, unde exploatările nu sunt apreciate exclusiv prin prisma rentabilității capitaliste, nu vei găsi, la prima vedere, motivarea doctrinară a unor asemenea dispozițiuni, mai ales că în Germania nu există nici scindarea de atribuțiuni din administrația forestieră dela noi.

Dacă, însă, pătrunzi mai adânc fondul manualului respectiv, vrei să citești în cartea realităților dela noi și să ascuți glasul celor experimentați, vei găsi suficiente temeiuri doctrinare care să justifice diferențierea de regime instituită de legea din 1935, pentru pădurile obștești. Astfel, de ex. Endres¹⁾ într'o lucrare a sa afirmă următoarele despre caracteristica legislației silvice a fiecărei țări: „Legislația silvică exprimă conștiința forestieră a unui popor. Cu cât aceasta este mai înapoiată cu atât trebuie să se treacă la amănunte” (de legiferare n. a.) „și pădurea să fie mai sever apărată”.

Dacă judecăm, sub impresia acestor concepții, actul de generalizare a clauzei pădurii de protecție la toate categoriile de proprietăți și cântărim fenomenul lipsei de moravuri sau al conștiinței forestiere dela noi, ne convingem că legiuitorul din 1935 n'a procedat nelogic sau antidoctrinar, ci a trecut pur și simplu la amănunte de legiferare impuse de împrejurări.

Nelogic și inconsecvent ar fi procedat dacă, constatând lipsa de moravuri n'ar fi edictat în consecință dispozițiuni restrictive în locul textelor confuze, haotice și imprecise ale Codului Silvic.

Dar, fiindcă discutăm asupra moravurilor, e bine să amintim că legile sunt create tocmai pentru a le stăpâni și îndrepta. Legile sunt menite tocmai să dirijeze acțiunile societății, să netezească asperitățile ivite și să aplaneze conflictele dintre indivizi sau colectivități. Cu alte cuvinte, rolul acestora este să introneze ordinea socială, reprimând moravurile rele. În țările cu moravurile excelente nevoia legilor este mai puțin simțită. Ca dovadă am putea cita Anglia, căria îi lipsește o constituție în felul celorlalte țări continentale și totuși este cea mai constituțională țară din lume.

Iată, deci, că maxima: „la ce bun legi fără moravuri” își are și inversul: „la ce bun legi restrictive într'o țară cu moravuri?”.

1) Die gesetzlichen Grundlagen zur Förderung der Waldwirtschaft. Referat. Congres. Int. Silv., Roma, 1926.

Dacă într-o țară ar domni moravuri ideale legile ar deveni de prisos. Cum, însă, nicăieri, cu atât mai puțin la noi, acest „rai” nu este realizabil, maxima poetului latin citată de D-l I. C. D. nu poate corespunde câtuși de puțin.

Și apoi, în cazul nostru, dacă s'a constatat lipsa de moravuri, intrucât ar fi mai suficiente dispozițiunile „haotice” ale Codului Silvic decât textele precise și drastice ale legii din 1935 ca să le reprime? Iată de ce nu putem înțelege sensul „motto”-ului: „este mai ușor de a emite o lege impresionantă și voluminoasă care nu costă nimic pe Stat, decât de a face cu adevărat ceva real pentru economia forestieră”, pus de D-l I. C. D. în fruntea unui articol al D-sale.

Pe aceeași linie de gândire cu Consiliul Tehnic al pădurilor se mișcă, în ce privește insuficiența C. S. și D-l M. P. Florescu ¹⁾, atunci, când susține că, dacă pădurile din Vrancea ar fi fost declarate păduri de protecție s'ar fi evitat dezastrul lor. Desigur, că declararea lor ca atare, nu era posibilă pe baza C. S. din 1910, fiindcă aceasta nu conține texte clare și categorice care să distingă păduri de protecție în proprietatea moșnenească și comunală, cu atât mai puțin la restricțiuni ca de ex. exploatabilitatea fizică la tratamentul grădinărit și evitarea tăierilor rase, fără de care nu există pădure de protecție.

Ne întrebăm că, dacă un proprietar înșirat la alin. a-b al art. 1 din C. S. cu cele mai perfecte moravuri, ar fi protestat în instanțe în contra faptului că i se fixează în pădurea sa, cu ocazia întocmirii amenajamentului, exploatabilitatea fixică, sau impune evitarea tăierilor rase, cu ce text legal s'ar fi motivat impunerea acestor măsuri de îngrădire a dreptului de proprietate? Nu este, oare, mai bine că prin legea din 1935 ne-am pus domeniul forestier la adăpostul unor asememnea surprise?

O asemenea generalizare a clauzei pădurii de protecție a existat de ex. în legea silvică ungară, dela 1879 care a dominat aproape o jumătate de secol viața forestieră a ținuturilor transilvănene și a dat rezultate foarte bune. Actualele păduri de protecție, care se află acolo la toate categoriile de proprietăți, sunt instituite și rămase încă de sub regimul ungar.

1) Rev. Păd., 1924, pg. 807.

În conformitate cu art. 2—8, al legii ungurești și a ordonanțelor complementare ¹⁾ procedeul juridic de instituire a pădurii de protecție era următorul :

Mai întâiu se făcea o recunoaștere la fața locului, de către o comisiune mixtă de silvicultori și alți specialiști. Urma apoi procedeul de calificare indiferent cui aparținea pădurea sau dacă era supusă regimului silvic. După ce sentința de declarare a pădurii era definitivă, pădurea se înscria într'un registru public. În asemenea păduri, amenajistii erau obligați să respecte, la fixarea bazelor de amenajare, anumite restricțiuni în ce privește exploatarea și cultivarea pădurii.

În primul rând pădurea trebuia să fie detaliat indicată în plan și hotarele în mod special marcate. Se impunea tratamentul grădinarit, se interziceau tăierile rare și se impuneau reguli speciale în ce privește scosul lemnului, etc., etc.

Nu putem contesta rezultatele bune date în Transilvania de legea dela 1879 în ce privește respectarea pădurii de protecție. Întrucât erau mai bune rezultatele legii din 1879 față de cele ale Codului Silvic, se poate vedea mai cu seamă, din faptul că în Transilvania, tratamentele grădinarite în pădurile așezate în creierul munților sunt mult mai frecvente decât în Vechiul Regat, unde s'a aplicat dela origine Codul Silvic. Astfel de ex. în deciziile de aprobare a amenajamentelor întocmite pentru pădurile statului și altor instituții publice tratamentul grădinarit care indică foarte bine caracterul pădurii de protecție, este foarte frequent. Fără a aduce elogii legii dela 1879, care în alte privințe a conținut imense lacune față de Codul Silvic, vom recunoaște că dela aceasta am moștenit pădurile de protecție din Transilvania pe care, apoi, le-am perpetuat, prin uz, dela silvicultor la silvicultor. Că legea Codului Silvic din 1910, în comparație cu această lege, n'a conținut dispozițiuni atât de clare, categorice și precise, în ce privește delimitarea, respectarea și instituirea pădurilor de protecție, ne dovedește însăși faptul că aceasta n'a reușit să încetănească în Vechiul Regat, noțiunea acestei păduri în măsura în care a reușit legea dela 1879 în Transilvania.

---

1) Vezi Circulările Min. de Agr. Ungar Nr. 10.092/1881, 28.487 și 35.731/1883 25.031/1885 și 8316/1891.

Lacunele Codului Silvic au fost agravate în special prin dispoziția de a ține cont la amenajarea pădurii și de voința proprietarului. Dacă astfel de măsuri sunt întrucâtva justificabile în pădurile de raport, ele sunt în complectă disonanță cu mintea sănătoasă în pădurea de protecție. Fîndcă, ne punem întrebarea : care anume, comună, obște moșnenească, parochie, composorat, mănăstire, etc., etc., ar opta benevol și neconstrînsă de lege, să aplice grădăritul cu exploatabilitatea fizică pentru a urmări astfel niște idealuri atât de departe de țelurile ce urmăresc aceste proprietăți ?

Dacă, astăzi proporția pădurilor de protecție în Transilvania este relativ mai mare decît în Vechiul Regat, acest fenomen este o consecință logică a legii vechi care a creat vadul. Prin faptul că acolo, pădurile de protecție au fost delimitate, înscrise în registre publice, proprietarul de pădure era obișnuit deja cu restricțiunile în ce privește folosința acelor păduri. Iar atunci, cînd, după unire s'au refăcut amenajamentele și s'au menținut și pe mai departe caracterul de protecție al pădurii, proprietarii n'au opus rezistență. Dacă, însă, numai unul din cei înșirați la art. 1 alin. a—d din C. S. s'ar fi opus și deschis acțiune în contencios, ar fi dat foarte mult de lucru organelor silvice să pună la dispoziția magistratului textele de lege românești care să-i ajute a motiva o sentință care să justifice menținerea exploatabilității fizice s'au evitarea tăerilor rase în pădurile amintite.

În sfârșit un alt argument care pledează la noi, pentru generalizarea clauzei pădurii de protecție la toate categoriile de proprietăți este însăși tehnica silviculturală primitivă și sistemele de exploatare în antrepriză a pădurilor. În țările avansate în domeniul culturii forestiere, pădurile sunt supuse unui tratament mai îngrijit și nu este nevoie să se intervină, la tot pasul, cu măsuri restrictive.

La noi, din cauza moravurilor și a progresului cultural înapoiat, tratamentul pădurilor este brutal. Nu încap, deci, nici o îndoială că restricțiunile legii din 1935 sunt foarte bine venite și orice încercare de a le diminua din prestigiu sau contesta oportunitatea, sunt simple încercări neizbutite și bazate pe necunoașterea textelor de lege și a realităților dela noi .

*

Din cele expuse în coloanele acestei reviste, cititorul a putut

observa, că între părerile susținute de D-I I. C. D. și teza noastră, există o tranșantă deosebire. D-se susține: a) inutilitatea legii pădurilor de protecție din 1935, b) perfecțiunea sau suficiența Codului Silvic dela 1910, în ce privește apărarea, definirea și funcționarea lor în toate pădurile țării și c) învinovățește exclusiv moravurile societății de pustiirea pădurilor.

În contradicție cu aceste păreri, dar fără a nega influența nefastă a elementului etic subliniat în mod foarte convingător, într-o recentă lucrare¹⁾, bine înțeles, fără a se referi la clauza pădurii de protecție, noi susținem că: a) dispozițiunile Codului Silvic sunt insuficiente pentru a institui și respecta această pădure, b) pustiirile de păduri trebuiesc puse cu precădere în sarcina acestor lipsuri și c) moravurile rele ale societății noastre pot fi reprimare sau atenuate cu o lege care țină cont de ele.

În domeniul economico-social, cauzele, consecințele sau efectele unui fenomen sunt rezultanta unor forțe complicate, variate și antagoniste a căror joc de echilibru nu se poate jureca simplist și unilateral. Aici, pentru a putea judeca obiectiv lucrurile, trebuie să-ți crezi perspective și orizonturi largi asupra vastului câmp în care activează forțele amintite, prin excelență de natură dinamică și de intensitate, în timp, foarte diferită. Nici odată nu trebuie să ne lăsăm a ne întuneca vederea cea mai apropiată forță din câmpul de bătaie ce se întinde în fața ochilor, fiindcă acțiunea aceasta este înșelătoare, ea neputând fi hotărâtoare asupra rezultatului final.

Astfel, în cazul nostru, nu este singura forță lipsa de moravuri, care acționează la pustiirea pădurilor noastre, ci o serie de fenomene complete printre care se înșină și lacunele legilor silvice, dinnainte de 1935.

Noi avem deplina credință că o lege modernă, care țină seama de dinamica fenomenelor economice nu se poate ca să nu răzbească în spiritul dreptății și să nu facă scuț în jurul pădurilor contra moravurilor nestăpânite de dispozițiunile vechei legi.

Judecând astfel actul de legiferare din 1935, nu încapă nici o îndoială, că D-I I. C. D. comite o neiertată imprudență, când susține cu atâta seninătate, inutilitatea acestei legi zeflemisind-o în

1) Ioan. P. Politică silvică națională. București 1935.

„motto”-uri cari nu găsec răsunset decât în rândurile adversarilor noștri. De aceea, noi considerăm articolul D-sale drept un act negativ, un pas înapoi pe drumul ce, de bine de rău, duce la o prosperitate a pădurilor noastre.

De altfel, părerilor exprimate de D-sa, în studiul său critic, este imposibil să le poată acorda cineva încredere, fiindcă în afară că sunt expuse într'o manieră subiectivă și fanatică, acestea sunt și inconsecvente, urmărind expunerile sale atent, găsești atitudini ce se bat cap în cap.

Pentru a nu ne pierde în prea multe contraziceri relevate de noi la locul potrivit, amintim numai că D-sa recunoaște suveranitatea doctrinei ignorând practica, până la pedantism dar refuză să interpreteze slovele doctrinare și înțelesul lor adevărat. Logic ar fi, după părerea noastră, ca atunci, de ex., când te prosternezi în fața cărților de știință în așa grad încât le transpui în limba maternă să le și respecti sensul adevărat. Amintim numai râvna cu care, a căutat D-sa să tâlmăcească în românește definiția lui Endres, ca apoi să nu o respecte, prin faptul că refuză să dea sensul adevărat celui „anumit tratament” din definiție, care nu este altceva decât regimul de drept special arătat de noi.

În completă opoziție cu atitudinea D-sale, noi am pus greutatea pe mărturiile practicienilor, a căror vederi le-am verificat prin prizma doctrinei și am găsit o completă armonie între ele. Am consultat astfel pe specialiștii români care au trăit și sub regimurile ungar și austriac (D-l Boldur și Timoc) pe regretatul profesor de politică forestieră P. A. Grunau, pe autorul legii dela 1910 Prof. P. Antonescu și cuvântul îndeosebi de autorizat al Consiliului Technic al Pădurilor. Mărturiile categorice și atât de competente ale acestui buchet de specialiști pe cât sunt de numeroase, pe atât sunt de natură a fortifica părerile exprimate de noi în Viața Forestieră. (1935, pg. 253).

În fața acestor constatări, ar fi ridicol să se ridice cineva înarmat cu manuale școlare a căror slovă nu dă decât orientări mari și face educație de gândire acelor care știu să citească în ele.

Rămâne însă de lămurit o chestiune de altă natură. Anume, am rămas nedumeriți de ce s'a acordat deosebita onoare de a forma punctul de plecare al cercetărilor din referatul D-lui I. C. D. tocmai cronica din Viața Forestieră, care nu constituie decât un re-

portaj al faptelor diverse, din literatura română față de glasurile autorizate și competente. Două sunt posibilitățile ce se pot presupune: 1) Autorul n'a cunoscut nici una din mărturiile citate de noi, ca dovadă că nu amintește de nici una. 2) În mod intenționat a evitat a înfrunta fățiș cuvântul oficial și autorizat.

Cu toate aceste vădite lipsuri ale studiului D-lui I. C. D. am fost siliți să-i dăm un răspuns pentru că D-sa privea problema prea subiectiv și unilateral și în plus a denaturat sensul unelor afirmațiuni făcute de noi.

Anume, în cronica noastră, arătam că pădurea se declară de protecție nu numai dacă agentul amenajist credea că este cazul să se declare ca atare. Ei bine, la numai 6 rânduri interval, D-l I. C. D. alterează acest sens rectificându-ne „că declararea unei păduri de protecție nu se face de amenajist... ci se îndeplinește după o procedură anumită indicată de Codul Silvic (art. 1 al. h. și art. 18). Pentru orice persoană care vrea să judece obiectiv din cele spuse de noi nu rezultă că amenajistul face declararea (rezultul este la impersonal), ci el o provoacă. D-l I. C. D. denaturează acest sens comi'ând din nou confuzie ce transpiră din întregul său studiu atunci când pomenește de un prețios „anumit procedeu” (art. 1 al. h și art. 18 C. S.), de declarare ca pădure de protecție, care nu este altceva decât procedeu de supunere la regimul silvic.

Credem că prin aceasta am dovedit cu prisosință cine nu este în clar cu noțiunea pădurii de protecție, totuși înainte de a termina ținem să accentuăm în ce privește oportunitatea legii pădurii de protecție din 1935, calificată de D-l I. C. D. ca o lege care nu face nimic folositor pentru economia națională, că o lege adecvată realităților trebuie să se bazeze pe aptitudinile pe cari poporul le are și nici decum pe cele ideale pe cari ar trebui să le aibă. Ea trebuie să se modeleze mereu după evoluția moravurilor ca să nu rămână o iluzie abstractă, perimată și fără simțul realității. O lege bună se croiește și diferențiază după firea și natura moravurilor poporului respectiv și mai cu seamă experiențele trecutului și planurile urmărite în viitor. O lege idelă, bazată pe tradiție și în stare să stăpânească moravurile, trebuie să se ridice peste ordinea ce respectă moravurile poporului și nicidecum moravurile peste lege.

Judecând astfel, nu încapă nici o îndoială că dispozițiunile Codului Silvic, privitoare la instituirea și respectarea pădurii de

protecție, trebuiau completate și neapărat modificate, fiindcă ele erau fie incomplete, fie depășite de timp și de moravurile psihozei generale de după războiu.

Indiferent de teza susținută de dl. I. C. D. și de atributele cu care suntem onorați, legea pentru pădurile de protecție din 1935 este și rămâne un nou un pas făcut pentru a izși din atmosfera înăbușitoare măsurilor de politică forestieră națională.

*

Animat de același sentiment de „spiritus rector” arătat mai sus și cultivat în interesul adevărului istoric pur academic, vom căuta, într'un studiu viitor mai important, să supunem unei critici temeinice și aserțiunile d-lui I. C. D. dela pag. 572 a Revistei Pădurilor din 1936, prin care d-sa distinge cele trei perioade de evoluție a legislației forestiere românești, aserțiuni cari în bună parte contrazic concluziile noastre formulate pe baza unor îndelungate studii și cercetări în domeniul istoriei silvice a României întregite.

Die Notwendigkeit der allgemeinen Einführung des Schutzwaldregimes für alle Wälder des Landes.

La nécessité de généraliser le régime de protection dans toutes les forêts du pays.

L'auteur justifie l'initiative prise par le législateur de 1935 de généraliser le régime de protection à toutes les catégories de propriétaires inclusivement l'Etat.

Quant à ce dernier, la mesure était d'autant plus nécessaire que la mise en valeur de ses forêts a été organisée après 1930 sur des principes commerciaux, c'est à dire en vue des plus grands revenus.

L'auteur montre aussi que cette mesure n'est pas en contradiction avec nulle doctrine forestière et qu'elle se trouve appliquée depuis longtemps en d'autres pays.

A la fin de son étude Mr. Sabău nous donne des détails sur l'application de la loi de protection, qui existait avant la guerre en Transylvanie.

PROBLEMELE ZILEI

PROBLEMA EXOTICELOR IN SILVICULTURA ROMANEASCA

CATEVA INSEMNARI DESPRE CULTURA EXOTICELOR.

de Prof. M. Drăcea

În materie de cultura exoticelor trebuie să treacă intervale mari de timp, până când știința și practica unui anumit ținut bine definit să poată stabili adevăruri definitive, care să rămână dobândite ca atare de către practica forestieră. Acest lucru este foarte explicabil și stă în strânsă legătură cu înceata creștere a arborilor. De aceea, și astăzi mai sunt oameni de știință sau practicieni, cari se îndoiesc chiar principial de oportunitatea introducerii exoticelor într'un anumit ținut. Practica a arătat, însă, lămurit, că oricât de lungă ar fi perioada de încercări și oricât de costisitoare ar fi acestea, ele pot da totuși până la urmă rezultate care să răsplătească suficient eforturile și cheltuielile făcute anterior. În această privință salcâmul este un exemplu eclatant. Acest fapt, unit cu considerentul că economia noastră forestieră trebuie să găsească, extrem de repede, căi noi pentru a-și spori rentabilitatea, ne îndrituește să continuăm lucrările de încercarea speciilor străine.

Metoda adoptată de practica și știința silvică cere concentrarea cu toată grija în primul rând asupra speciilor pe care exigențele lor staționale, condițiile de creștere, însușirile lemnului ni le arată, dela început, într'o mare măsură corespunzătoare condițiilor noastre ecologice și economice.

Remarcăm — și subliniem faptul — că în ultimul deceniu economia forestieră română, în special prin Serviciul Regenerărilor din Casa Pădurilor, urmărește intens cultura unor specii introduse de mult la noi, dar care continuau a fi cultivate pe o scară prea restrânsă: nukul negru american (*Juglans nigra* L), plopul de Canada

(*Populus Canadensis* Mönch) și în timpul din urmă, *Taxodium distichum* Rich.

Față de excelentele condiții de vegetație ale acestor specii, la noi în țară, — bine înțeles, numai când se aleg cu foarte mare grijă și cu foarte mare pricepere regiunile și locurile unde aceste specii se cultivă —, repede lor creștere, calitățile excepționale ale lemnului, ne îndreptățesc să afirmăm că pentru multe decenii nu există o limită care să se poată pune binemeritului intensificării a culturii lor.

În cele ce urmează ne vom mulțumi a da câteva indicațiuni foarte sumare asupra câtorva specii, care, în convingerea noastră, trebuiesc uneori încercate, iar alte ori crescute direct pe o scară mare.

Vom începe cu *Taxodium distichum* Rich., originar din luncile Mississipiului (U. S. A.). Climatul României — atât cât cunoaștem pe cel din țara de obârșie a acestei specii — e prea aspru pentru *Taxodium*; și anume, are ierni prea reci, prea friguroase. Totuși, convingerea noastră este că, în ce privește acest arbore, încercările trebuiesc continuate pe scară mare în terenurile inundabile și mlăștinoase din luncile râurilor noastre mari și în special în lunca Dunării. Mai ales jumătatea de SW a țării, cu ierni mai dulci, și anume terenurile mlăștinoase din Oltenia ar oferi stațiunile cele mai interesante pentru încercările cu această specie.

Găsirea de noi esențe, care să crească aci în condițiuni perfecte și a căror cultură să fie și economică este cu atât mai necesară, cu cât în aceste ținuturi inundabile silvicultura luptă absolut singură cu pescăria, cu creșterea vitelor, cu agricultura care folosește provizoriu pentru pășuni și fânețe aceste locuri. Dar, aflarea de specii pentru ținuturi mlăștinoase începe a ne apare, astăzi, într'o lumină cu totul nouă. Într'adevăr, marea mișcare deslănțuită în contra malariei impune tuturor specialităților — și deci și nouă — să vină cu aportul respectiv la combaterea acestui flagel, care scade considerabil vitalitatea neamului nostru în ținuturile mlăștinoase și în deosebi în văile smârcoase din regiunea de stepă și antestepă. Cercetările cele mai noi, în materie de malarie, — și ne referim în această privință la lucrările d-lui Dr. Zotta, — stabilesc că împădurirea ținuturilor mlăștinoase în regiunile fără păduri, și în general înmulțirea procentului păduros în zona inundabilă a râurilor, contribuie la diminuarea considerabilă a acelei specii de țânțar, care singură pro-

voacă malară. Prin urmare, în sprijinul intensificării lucrărilor de împădurire, în aceste locuri, vine și cunoștința acestor adevăruri.

Taxodium distichum Rich., cu rezervele făcute mai sus în ce privește gerurile de iarnă, merită cu drept cuvânt să fie luat serios în considerație în ceea ce privește extinderea culturii sale. Creșterea, productivitatea în materie și calitățile lemnului vin în al doilea rând în considerație. — totuși vin, — în lăta fâșie lipsită de păduri, în care se desfășoară luncile râurilor noastre mari.

Alte două specii, care, hotărît lucru, trebuiesc nu numai încercate, dar eventual cultivate pe o mare scară, sunt *Catalpa speciosa* Ward. și *Catalpa ovata* G. Don.

Faptul, că, în America, *Bignonia catalpa* L. — de care e plină Europa și chiar țara noastră — este foarte răspândită, a lăsat pe nedrept în umbră adevărata specie de *Catalpa*, care ar trebui cultivată la noi: *Catalpa speciosa* Ward.; aceasta ar, în America, o foarte restrânsă arie de vegetație în Wabash Valley, Statul Indiana, în basinul inferior al fluviului Ohio.

Catalpa speciosa Ward., prin repeziciunea sa de creștere, prin rectitudinea trunchiului, prin calitățile excepționale ale lemnului, merită, pe drept cuvânt, cu mult mai multă considerație, în practica silvică, decât *Catalpa bignonioides* Walt (= *Bignonia catalpa* L.), care într'adevăr, suportă pământuri ceva mai puțin fresce decât prima, dar rămâne totdeauna de dimensiuni mai mici, iar trunchiul deși dă un lemn de calitate foarte bună, crește totuși strâmb. În patria sa, această specie crește aproape în centrul regiunii și deci în optimul climateric al nukului negru american, al salcâmului, — de fapt, ceva mai la Nord de centrul care ar reprezenta optimul climateric al acestor două specii —, precum și în ținutul numit The Corn Belt (ținutul porumbului). Putem apriori stabili, că această minunată specie de *Catalpa* poate găsi bune — dacă nu chiar excelente — condițiuni climaterice în ținuturile de câmpie, mai cu seamă în jumătatea sudvestică a țării. Facem, însă, oarecare rezerve asupra rezistenței acestei specii — cel puțin în tinerețe — la gerurile timpurii și târzii din climatul nostru, geruri, de care, de altfel, după cum e știut, nu sunt cruțate, la noi, nici plantele menționate mai sus, originare din America.

O greutate în cultura *Catalpei speciosa* Ward. — greutate pe care o împărtășește cu nukul negru american — decurge din faptul

că această specie cere pământuri fresce, perfect aerisite și foarte fertile, care, cum știm, pe zi ce trece, sunt tot mai mult solicitate de agricultură. Totuși, economia noastră dispune de astfel de pământuri și pentru cultura pe o scară mare a acestui minunat arbore, care, prin repeziciunea sa de creștere, prin rectitudinea trunchiului, prin trăinicia, rezistența și repede duramenificare a lemnului, prin marea productivitate în materie și prin faptul că la revoluții scurte dă excelente sortimente pentru întrebuințările rurale, eventual pentru traverse și, în deosebi, pentru pari de telegraf, se înțelege că își merită un rol deosebit în ținuturile fără păduri din patria noastră, care, în multe privințe, este o a doua patrie a multor plante ce cresc în America între Mississippi și Alleghany. Institutul (ICEF-ul) încearcă acum cultura acestei specii; practica, ea însăși, poate trece la o experimentare pe scară largă a ei; greutatea, pentru moment, în calea culturii, constă numai în procurarea de sămânță originală și bine determinată.

O altă specie de *Catalpa*, — care merită cu deosebire atenția și asupra oportunității culturii căreia am fost făcuți atenți de către d-l Dr. Edgar Anderson, dela *Arnold Arboretum*, de pe lângă Harvard University (Boston, Mass. U. S. A.), cu ocazia excursiei d-sale de studii, în SE Europei, în 1934, — este *Catalpa ovata G. Don.*, originară din Mandciuria. D-sa a și binevoit a ne trimite, de la arboretul de mai sus, o cantitate de sămânță, care se găsește în curs de experimentare la grădina dendrologică dela Țigănești.

Trebue să relevăm cu această ocazie faptul, că, pe viitor, Mandciuria, așa de puțin cunoscută de noi până acum, poate să fie izvorul de unde să ne procurăm foarte prețioși arbori, în special pentru jumătatea SE a țării, în ținuturile de stepă și de antestepă. Mandciuria, cu climatul ei continental, asemănător în unele privințe climatului nostru de antestepă, ne poate spori flora noastră forestieră, întrucât până acum, am fost obișnușiți a împrumuta specii din SE apropiat sau din partea indicată din Statele Unite ale Americii de Nord.

În fine, în această notiță care nu este decât foarte incompletă și care nu epuizează chestiunea, trebue să mai menționăm importanța pe care o prezintă *Prunus serotina Ehrh.*, ca specie de subetaj în cultura salcâmului și, în general, în cultura forestieră pe terenurile nisipoase, aluvionare, cum sunt cele din lunca Dunării, sau chiar

pe cele terfiare, de obicei, mult mai sărace. Prin exigențele sale, prin modestia sa față de sol, prin temperamentul său de semiumbră, această specie poate, într'adevăr, aduce incontestabile foloase în soluționarea problemei culturii salcâmului.

Mai menționăm aci, câteva specii, care, deocamdată, e bine să rămână în grădinile de încercare ale Institutului, și anume: *Populus Charkowiensis Schroed. et Kirsch.*, — care după cât îl arată numele, ar trebui să fie destinat pentru lucrările de împădurire în ținuturile de stepă și antestepă, (desigur cu oarecare freschetă) — și câteva varietăți de plop, — din creațiunile d-lui S t o u t dela Grădina Botanică din New-York — pe care de asemeni le avem sub observare, prin bunăvoința numitei instituțiuni, și anume, varietățile: Rumford, Freye, Mayne, Strathglas, singurele patru care au suportat condițiile grele ale unui îndelung transport și s'au prin și în pepiniera noastră dela Țigănești. Alte șase varietăți din această specie n'au putut suporta transportul: încercările cu ele urmează a fi reluate.

Evident, o chestiune de importanța aceleia pe care o are cultura exoticelor nu se poate epuiza prin aceste însemnări. Am ținut numai să subliniem încă odată importanța problemei și a câtorva specii, a căror încercare sau cultură merită a fi intensificate, fără ca limitarea noastră să încheie ceea ce avem de spus asupra lor.

SPECIILE EXOTICE ÎN ÎMPĂDURIRILE NOASTRE.

de Z. Przemochi
Ing. Insp. G-ral silvic

În ultimii ani, în pepinierele silvice se dezvoltă cultura pueților de diferite specii exotice.

Alături cu glădița, nucul american, frasinul american, arțarul american, plopul de Canada și sofora, pe care, cu drept cuvânt, le putem socoti ca perfect acclimatizate, se cultivă și altele, pe care încă nu le cunoaștem bine. Atât timp cât pueții speciilor exotice se întrebuințează cu scopuri decorative, ca material pentru parcuri și grădini, nu avem altceva decât să salutăm tributul silvicultorilor pentru înfrumusețarea țării. Se observă însă tendința introducerii exoticelor pe scara întinsă, pentru formarea de arborete, prin înlocuirea speciilor autohtone.

În acest scurt articol vom face o încercare de a caracteriza speciile exotice acclimatizate ca esențe principale în arborete, bazându-ne pe experimente făcute în pădurile noastre.

Credem că aceasta nu va fi de prisos acum, în preajma campaniei de împăduriri și va înlătura multe greșeli, pe care le fac silvicultorii tineri, entuziasmați de buna dezvoltare a acestor specii în primii ani de viață.

Trecem însă la subiectul nostru.

Glădița (*Gleditschia triacanthos* L.), specie de lumină, repede crescătoare. Preferă soluri ușoare, nisipo-argiloase, profunde, fertile și reavăne. Suportă bine inundațiile. Nu se asociază cu alte esențe, pe care le elimină. Salcâmul este singura specie care având creșterea tot repede rezistă alături cu glădița.

Glădița deci se plantează pură, fiind indicată pentru împăduriri în lunci, pe deluviuni și aluviuni.

Arșarul american (*Acer negundo* L.), specie de lumină, repede crescătoare. Ca și glădița, preferă soluri ușoare, fertile și reavăne. Se dezvoltă foarte bine pe terenuri inundabile. Solurile uscate, bogate în carbonați, nu îi sunt indicate. Arșarul are aci creștere lăncedă și trunchiul acoperit cu licheni (*Farmelia*).

Lemnul fiind de calitate inferioară, nu merită a fi cultivat altfel decât ca o specie de amestec cu altă esență, repede crescătoare, cum ar fi frasinul american, cu care se asociază foarte bine pe terenuri inundabile.

Întrebuințarea arșarului american ca amestec în plantații de stejar nu o putem recomanda, întrucât acest arșar copleșește repede stejarul și după 2 ani de zile trebuie să fie scos.

În terenuri uscate, poate fi întrebuințat ca amestec în plantațiile de salcâm, unde rămânând în subetaj, servește în oarecare măsură pentru protecția solului.

Frasinul american (*Faxinus americana*), este o specie cu creștere destul de repede, care se dezvoltă bine în terenuri profunde, fertile și reavăne. Suportă foarte bine inundațiile. Este indicat pentru împădurirea terenurilor goale și innobilarea masivelor în delta Dunării și în general în lunci.

Se asociază bine cu stejarul, ulmul, arșarul american și cu alte specii, în afară de plop și salcie, care îl copleșesc. Având frunzișul

slab, nu formează litieră, deci trebuie plantat în arborețele amestecate, în proporția de 20—30%.

În terenuri uscate, introdus ca specie de amestec, în plantațiile de stejar, se dezvoltă la fel ca și *Fraxinus excelsior*. Are o calitate mare, că nu este atacat de insecte.

Nucul american (*Juglans nigra* L.) este o specie care se bucură în prezent de atenția generală, cucerind din an în an terenul bine meritat în pădurile noastre.

Însă cu nucul american s'au făcut multe greșeli în trecut și se fac și acum.

Prima greșală este că s'a plantat în soluri compacte, superficiale și sărace. A doua greșală este că s'a plantat și încă se plantează pur.

Nucul, ca și frasinul, din cauza frunzișului ușor, nu formează litieră și fiind plantat pur, nu se elaghează bine. Pe soluri compacte și uscate, nucul are o creștere lăncedă, deci nu este deloc indicat pentru aceste stațiuni.

Creșterea repede și suportarea inundațiilor indică această specie de mare valoare pentru împăduriri și innobilări de masive în delta Dunării, în lunci și în general în văile cu climă moderată.

Se plantează cu puieți de un an în amestec intim cu stejar, frasin, ulm și acerinee, cu care se asociază foarte bine.

Regenerarea naturală a nucului american prin semințiș, care se instalează adesea abundent, este o dovadă în plus de vitalitatea acestei specii în stațiunile ce-i sunt favorabile.

Plopul de Canada (*Populus canadensis* Mönch.) este o specie eminentă pentru împădurirea terenurilor joase, lacoviștelor și depresiunilor. Iuțeala de creștere, lemnul bun, adăgoate la capacitatea de înmulțire prin butași, promit acestei specii, un viitor important în silvicultura noastră. Se plantează cu butași, preferabil înrădăcinați în pepinieră, des, la distanța 1 m. $\times$ 1,5 m.

Fiind specie de lumină, se recomandă plantarea odată cu plopul, a arbuștilor sănger și lemn căinesc, pentru ferirea solului de inierbare.

Sofora (*Sophora japonica* L.) preferă solurile ușoare nisipo-argiloase, fertile și reavăne. Suportă inundațiile. Solurile uscate de stepă nu sunt favorabile acestei specii. Introdusă ca amestec, în

plantațiile de stejar și frasin, acum 35 de ani, arată creștere lăncedă, suferind totodată de ger.

Desvoltarea bună a unor exemplare izolate pe străzi și în parcuri, nu este un indiciu pentru introducerea soferei în plantațiile noastre de stepă.

Cu *Taxodium distichum* suntem d'abia la început. Cunoaștem din literatură că este o specie excelentă pentru împădurirea terenurilor mlăștinoase și băltoase. Avem exemplare frumoase deocamdată numai în parcuri, la Craiova și la București, exemplare care produc semințe bune.

Prin încercările începute urmează să se stabilească cum se dezvoltă puietii de *taxodium* în condițiile noastre staționale și dacă pot rezista inundațiilor mari, care vor acoperi cu totul puietii plantați în terenuri de baltă.

DIN CULTURA EXOTICELOR ÎN ROMANIA

de Ing. Insp. M. Rădulescu

Un principiu fundamental în economia forestieră recomandă ca în fiecare ținut să se cultive speciile ce cresc în mod natural în acea regiune (autohtone) spre a obține arborete sănătoase, cu creștere viguroasă și trainică.

Nevoia de a produce, însă, lemn în *cantitate mare și de calitate superioară, într'un interval scurt de timp, de a înfrumuseța un colț de țară sau de a pune în valoare prin împădurire terenuri sărace, uscate sau insalubre*, au îndemnat pe silvicultor să introducă în cultură și specii aduse din alte părți ale globului pământesc. Să cultive, deci, specii exotice.

La început, aceste plantațiuni s'au făcut în grădini și parcuri, pentru înfrumusețarea regiunilor, iar speciile introduse au fost în număr mare și alese fără un control prea sever al condițiilor lor naturale de vegetație. De aceea, multe din încercările făcute în decursul timpului, au dat greș.

În primul rând, exoticele plantate au fost nimicite de gerurile mari, ce vin la intervale de câteva zeci de ani în cursul iernii; apoi, de uscăciune, arșiță, ciuperci, insecte, vânat și geruri târzii și timpurii.

Mai târziu, când cunoștințele privitoare la condițiile naturale

de vegetație ale speciilor au progresat, încercările au început să dea rezultate mai bune, iar numărul lor să fie restrâns în cultură, la cele ce cresc în condițiuni similare de climă și sol cu ale regiunii de cultivat.

Literatura silvică amintește de plantațiuni de exotice, încă din anul 1550 în Italia și Europa Centrală și de Vest. Din cauza climatului puțin favorabil și a lipsei de cunoștințe cu privire la biologia speciilor, cele mai multe din ele n'au reușit.

În România, din cauza trecutului sbuciumat al neamului nostru, plantațiunile cu exotice sunt de dată recentă. Cele mai vechi și mai numeroase se găsesc în Banat. Urmează, apoi, la rând, cele din Vechiul Regat și Basarabia.

Deși am pornit la lucru mai târziu decât alte popoare, rezultatele obținute sunt în unele părți ale țării din cele mai bune, datorită condițiunilor noastre favorabile de climă și sol.

Pentru aceasta, vom aminti *salcâmul*, care pe nisipurile sburătoare din Sudvestul Olteniei și-a găsit o a doua patrie în țara noastră, dând arborete sănătoase, cu creștere repede și lemn de foarte bună calitate la dimensiuni mici pentru construcții rurale și pentru foc.

Din cauza calităților sale excepționale (se prinde repede, crește viguros și dă lemn bun), *salcâmul* va fi chemat să servească și la împădurirea coastelor degradate din regiunile de câmpie și deal, care acoper suprafețe considerabile, cum și pentru plantarea perdelelor de protecția agriculturii în contra vânturilor și secetei.

Nu trebuie pus însă în cruce climă și pe orice sol, căci nu crește bine pe soluri compacte și cu concentrare mare de săruri și nici în regiuni cu climat rece (*Salcâmul* crește foarte bine în regiunea vici).

Dudul (*Morus alba* și *Morus nigra*) adus pe vremuri din China, pentru cultura viermilor de mătase, este așa de răspândit azi în țară, încât aproape nimeni nu mai gândește că odată și odată a fost o specie exotică.

În timpul din urmă, se dă o deosebită atenție *plopului de Canada* (*Populus Canadensis*) și *nucului american* (*Juglans nigra*).

Primul crește și se înmulțește foarte repede din butași.

Pentru fixarea ideilor, vom aminti că în lunca Dunării, o plantație de plop de Canada la Ocolul silvic Calafat a atins în 9 ani: 19 metri înălțime și 25 cm. diametru la 1,30 metri de la sol.

Lemnul său e prețuit apoi pentru construcțiuni rurale, pentru hârtie, chibrituri, lăzi de împachetat fructe, etc.

E interesant de știut că plopul de Canada crește bine și în ținuturile nisipoase și destul de uscate de pe coasta Mării Negre, la Mamaia și Carmen Sylva.

Ocolul silvic Ciuperceni. Pepiniera Copăcelu cu butași de plop de Canada după patru luni de vegetație (Primăvara—vara 1934).

Astăzi plantațiile de plop de Canada s'au extins pe întreg cuprinsul țării, iar numărul pueților în pepinierele Casei Pădurilor Statului din anul 1936 a trecut de 1.000.000 anual.

În cel mai scurt timp, această specie prețioasă va fi întrebuințată la plantarea prundișurilor din albia râurilor (pe lunca Buzăului plopul de Canada a crescut 3,50 m. într'un an) și la înfrumusețarea multor regiuni ale țării lipsite de vegetație lemnoasă, din care, în primul rând cităm coasta Mării Negre.

Nucul american, introdus la început în parcuri, e cultivat pe scară din ce în ce mai întinsă în mici arborete pe luncile râurilor cu sol de aluviuni bogat și afânat, pentru iuțeala cu care crește, pentru rectitudinea trunchiului și calitatea superioară a lemnului său.

Dintre plantațiunile demne de semnalat menționăm :

1) Arboretul înființat în 1911 pe un teren de aluviune, de silvicultorul Iuliu Moldovan, în parcul ocolului silvic Mihăești-Muscel, care atinge 20—22 m. înălțime și 30 cm. diametru.

2) În lunca Ialomiței, din perimetrul pădurii Statului Hereasca din ocolul silvic Țigănești-Ilfov, un arboret de nuc american, plantat în 1925, a atins 10—12 m. înălțime, iar în anii ploioși a trecut de 2 metri creștere anuală în înălțime. Ca arbore izolat, în parcuri, se găsesc nuci americani cari trec de 40—45 cm. diametru.

Ca și plopul de Canada, nucul american a început să fie cultivat pretutindeni în țară, la câmpie și deal.

Ocoalele noastre silvice recoltează până la 500.000 nuci anual pe care le seamănă de cu toamnă în pepinieră. Altfel răsar abia al doilea an.

Pinus strobus crește, deasemenea, bine în masiv închis în regiunea dealurilor înalte și munților mici. Un arboret frumos, de *Pinus strobus* îl avem la pădurea Statului Fruntea lui Vășii din ocolul silvic Sinaia, plantat prin 1901, care trece azi de 30 cm. diametru la 1,30 dela sol.

Glădița crește luxuriant în regiunile inundabile. De asemenea *frasinul american*, cu care s'au început plantațiunile reușite în lunca Dunării, dă lemn de calitate superioară, crește repede și e ferit de distrugerea vitelor prin pășunat, întrucât are frunze amare.

Desigur că, în parcuri, numărul speciilor exotice cultivate în România e cu mult mai mare. Multe din ele nu sunt, însă, destul de bine încetățenite, spre a le putea întrebuința pe scară întinsă la împăduriri. De aceea, va trebui, ca în viitor, numărul experiențelor cu exotice la noi, să se înmulțească, în primul rând, spre a îmbogăți cu vegetație lemnoasă regiuni, în cari astăzi lipsește și, în al doilea rând, spre a înfrumuseța țara.

Între acestea, amintim, deocamdată, coasta Mării Negre, atât de mult cercetată, în timpul din urmă de vizitatori din țară și străinătate, unde avem încercări reușite la Castelul M. S. Regina Maria dela Balcic și plantațiile dela Mamaia și Carmen Sylva, cum și văile

principale ale râurilor noastre, pline de coaste degradate, pe unde trec căile internaționale de comunicație.

Desigur, problema nu e ușor de rezolvat.

Cu muncă continuă și stăruitoare, sperăm ca în viitorul apropiat să găsim noi soluții.

Intre speciile demne de luat în seamă menționăm :

Quercus rubra, Pinus austriaca și Maclura aurantiaca, în regiunile uscate din Dobrogea, — iar pentru restul țării și, în special, în regiunile de deal, Carya alba, Juniperus virginiana, Abies concolor, Abies nordmanniana și Pseudotsuga douglasii.

În regiunile mocirloase dela câmpie și deal recomandăm cultura speciei Taxodium distichum, care — după cum rezultă din încercările făcute până acum în grădina botanică din București și în parcul Bibescu din Craiova — ar crește excelent în asemenea stațiuni.

Ca încercări reușite în această privință semnalăm plantațiile cu Taxodium distichum începute, în lunca Jiului și Dunării, de Ocolul silvic Țugurești din jud. Dolj.

CUM S'A PUS ȘI CUM AR TREBUI PUSA PROBLEMA INTRODUCERII ESENELOR EXOTICE ÎN ȚARA NOASTRĂ

de Ing. Vasile Petrescu

Directorul Școlii de Conducători silvici
dela Casa Verde, Timișoara.

Extremiștii sunt oameni foarte periculoși, nu numai în politică ci și în silvicultură : un studiu, o teorie nouă în domeniul forestier, deși complet studiată și experimentată, este cu siguranță compromisă, încăpând pe mâna celor prea entuziaști sau prea pesimiști.

Prin câte momente de glorie și de decadență n'a trecut bietul salcâm, decând răposatul Robin l-a plantat la 1638 în Jardin des plantes. Din arbore „miraculos“ ce ajunsese în Germania pe la 1740, în urma reclamei exagerate ce i se făcuse, cade în scurt timp în disgrație completă, pentru ca apoi din nou să iasă la lumină, tocmai în Ungaria, unde este înfiat arbore național (100.000 ha sunt împădurite cu salcâm în pusta ungară în mai puțin de 30 ani).

Același victorii și înfrângeri le-a avut salcâmul și în România: Frumoasele rezultate de pe nisipurile sburătoare din Dolj (în pădurile dela Maglavit) ridică bunul renume nu numai al salcâmului

ci și al brigadierului Mitchiewitz, vrednicul lor autor. Rezultatele puțin satisfăcătoare din Eărăgan și Dobrogea fac însă să-i apună din nou gloria. Dar curând — imediat după război, d-l Profesor Drăcea, în desăvârșitul său studiu¹⁾ ce la întocmii asupra acestei esențe, reușește să-l arate în adevărata sa lumină: „un arbore pretențios, care plantat acolo unde trebuie și cum trebuie, pentru ca să poată crește bine, aduce o rentă extraordinară de mare... A proceda altfel înseamnă a cheltui banii în zădar, a ne pregăti pentru mai târziu o amară desiluzie și a compromite reputația salcâmului”.

Zadarnică recomandare pentru extremiștii din cele două categorii. Fiecare au înțeles ce le-a convenit, dar hotărât, cu totul greșit: unii în entuziasmul lor pentru acest arbore au mers până acolo încât să propună împădurirea cu salcâm a tăierilor rase la munte, sau a depresiunilor cu apă stagnantă (numite popular rovine sau bășici) din interiorul pădurilor noastre de stejar din câmpie — cazuri autentice. Alții, căpătără o averșiune atât de pronunțată, încât nu mai voră să mai audă de împăduriri cu salcâm oricare ar fi fost împrejurarea.

Dar să lăsăm salcâmul, despre care de 3 secole s'a tot vorbit, iar vechimea pe care o are îi dă dreptul să se considere aci, cam ca la el acasă, și să punem problema exoticelor în general.

Odată cu porumbul, tutunul și filoxera, exploratorii de odinioară, ne-au adus din nouile ținuturi descoperite, și o seamă de esențe exotice, ce prezentau, în țara lor de origină, netăgăduite calități. De mania exoticelor se molipsise pe vremuri și silvicultorii noștri, bazându-se pe succesele obținute în alte țări europene cu unele specii rare. Se zice că acum vreo 40 ani s'a încercat la noi a se face împăduriri până și cu eucalipt, fără a se ține seamă că nu poate suporta iarna o temperatură sub —6°.

Curând însă, entuziasmul (în vechiul Regat) a pierit, și mai că nu avem arborete prea vechi de exotice, din care să putem trage azi concluziuni precise. Câteva parcuri forestiere (Mihăești-Muscel și Dofteana-Bacău), etc., nu ne poate spune prea mult. De câte ori n'am auzit spunându-se: „Mai e posibil să discutăm problema exo-

1) Pentru cei ce încă nu-l cunosc, a se vedea lucrarea: «Beiträge zur Kenntnis der Robinie in Rumänien», precum și articolele sale privitoare la cultura salcâmului din «Economia forestieră».

ticelor, când slavă Domnului avem atâtea esențe prețioase la noi în țară. Măcar să fim în stare să vedem de ale noastre". În Banat și Ardeal, entuziasmul a fost mai de lungă durată. Nobilii unguri, deveniseră adevărați colecționari maniaci. Parcurile lor de exotice din jurul castelurilor sunt renumite. Parcul Bogos de lângă Timișoara, azi în proprietatea Casei Pădurilor are renume mondial. Nici silvicultorii unguri nu s'au lăsat mai prejos, iar încercările lor încă de acum 70—80 ani, ne servesc nouă azi să tragem unele concluzii destul de precise pentru multe exotice.

Printre cele 203 specii forestiere, ce constituiesc colecția grădinii dendrologice a școlii de conducători silvici Casa-Verde, din care majoritatea o formează exoticele, sunt și câteva cu rezultate destul de interesante, spre a face obiectul unei culturi în mare.

*

Cum s'ar putea pune la noi problema exoticelor ?

Sunt desigur esențe cari, în țara lor de origină, prezintă calități netăgăduite. Multe din ele sunt introduse de curând la noi, nu s'au studiat complet și nu s'ar putea răspunde dacă cultura lor este sau nu rentabilă. Căci nu este suficient a constata că o esență oarecare are anume calități în țara ei de origină, spre a ne determina să o introducem și la noi, ci în prealabil trebuie să se studieze amănunțit dacă condițiunile climaterice sunt identice.

Datele meteorologice și agrogeologice ne pot pune la îndemână pentru diferitele regiuni ale țării, mijlocul de a ne asigura dacă o esență oarecare poate face obiectul preocupărilor noastre. Aceasta n'ar putea fi însă decât o simplă indicație. Odată constatarea făcută, că sunt identice condițiunile staționale, trebuie apoi experimentată în mic, pe grupe de arborete și în cât mai variate regiuni ale țării și numai dacă aceste încercări vor da rezultate satisfăcătoare, ne este îngăduit a extinde cultura lor. Graba, cu care s'a procedat în trecut, cultivându-se pe suprafețe mari unele specii exotice, care nu au putut prospera, făcându-se cheltueli zadarnice, ne determină a fi pe viitor mai prudent.

Introducerea lor în parcurile de agrement este bine înțeles cu totul o altă problemă : aci nu ne interesează valoarea lor forstieră ci frumusețea lor ca arbori de ornament.

În cultura forestieră însă, trebuie să ținem seamă de cele trei

condițiuni esențiale și anume: rusticitatea, creșterea în volum și calitatea lemnului.

I. Rusticitatea, adică înlesnirea cu care se adaptează la o anumită condițiune de climă și sol este factorul hotărîtor.

Vom face apel dar, la o esență exotică, în anumite împrejurări, când într'o regiune oarecare esențele noastre indigene nu s'ar putea instala din cauza asprimei climei, sau condițiunilor solului.

Sunt unele regiuni în țara noastră, cari din punct de vedere al solului ar fi însă excelente de ex.: pentru cultura stejarului sau frasinului indigen, dar *gerurile târzii* le cauzează însemnate neajunsuri. Este cazul a introduce aci unele specii tardive, și din acest punct de vedere și-au făcut renume la noi *Fraxinus americana* și *Quercus ped. var. tardissima*, cari înfrunzind cu 15 zile mai târziu scapă adesea de pericolul gerurilor târzii.

Intr'o măsură și mai mare, ne preocupă găsirea unei specii rezistente *la secetă* pentru împădurirea ținuturilor de stepă din Bărăgan, sudul Basarabiei și Dobrogea. Pentru aceasta e cazul a se face mai de grabă apel la specii din stepa Rusiei (*Caragana*) suficient de rustice, chiar dacă din punct de vedere al creșterii și calității lemnului aceste specii ar fi cu totul inferioare.

Nu mai puțin importantă pentru noi este problema găsirii unor esențe *adaptabile unor anumite condițiuni de sol*. Sunt în țara noastră soluri sărace, fie în regiunea muntelui, fie la câmp, unde esențele noastre indigene nu se pot instala sau rămân într'o stare cu totul degenerată. Sunt însă unele exotice, cari fără a avea însușiri deosebite din punct de vedere al calității lemnului sau al creșterii în volum, au avantajul de a se putea acomoda cu un sol cât de sărac, și desigur că, decât să avem solul desgolit, lipsit de venituri și pradă eroziunilor, este mult mai rațional a-l împăduri cu asemenea exotice. În asemenea împrejurări se recomandă: *Pinus Banksiana*, *Pinus rigida*, *Prunus serotina*, cari pot crește pe soluri atât de sărace unde nici o altă esență nu se poate prinde.

Pentru împădurirea „sărăturilor” se pune problema găsirii unor esențe. Se recomandă: *Tamarix hispida* ce crește pe solurile sărate din sudul Rusiei și *Prunus chamocerasus* de pe coasta Mării Negre (Bulgaria) și Asiei mici. Ambele aceste esențe sunt arbuști și deci nu au nici o valoare ca lemn. Au însă rolul de a fixa dunele.

a crea o stare împădurită, astfel că mai târziu introducerea altor esențe s'ar face posibilă.

Acer ginalla, cultivat în parcul Bazoș și în pepiniera școlii de conducători silvici Casa Verde a dovedit admirabile însușiri de rusticitate. Deși din punctul de vedere al creșterii sau calității lemnului nu are o valoare deosebită arțarului nostru, îi este însă superior ca rezistență la secetă, la geruri târzii și crește destul de viguros în solu-rile cele mai sărace și compacte. Fructifică în această regiune abundent în fiecare an, iar semințele sunt toate germinabile. Este cel mai indicat pentru împădurirea stepelor.

Tot ca o formă de rusticitate putem considera *însușirea de a forma arborete*. Aci putem considera nucul american, care nu are o calitate deosebită față de nucul nostru decât aceea că poate crește în mesiv și forma arborete, însușire pe care nucul nostru nu o are.

II. Creșterea în volum. O esență exotică, fără a produce lemn de calitate superioară celor indigene similare, poate fi avantajoasă, dacă crește mult mai repede, pusă fiind în condi-țiuni nu numai identice de climă și sol, dar chiar inferioare față de esența indigenă, cu care se compară și pe care este destinată eventual a o înlocui. Ex.: Avem în țară *Quercus sessiliflora* pentru coline și *Q. pedunculata* pentru câmpie și lunci, care ne dau un lemn cu indiscutabile calități. Totuși, ne preocupă cultura lui *Quercus tubra*, și astăzi este un mare curent pentru răspândirea acestei specii de stejar, deși lemnul său este mai puțin valoros decât al gorunului și pedunculatului. Reclama ce și-a făcut-o constă tocmai în însușirea ce o are de a avea o creștere în grosime mult mai mare de a se mulțumi cu soluri mai sărace și a rezista mai bine la ger, insecte și boli criptogamice, frunzele sale rămânând neatacate de mana făi-noasă a stejarului.

III. Calitatea lemnului. O esență exotică, cu o creștere chiar ceva mai înceată, decât a altor esențe indigene, poate să fie preferată, dacă lemnul său are unele calități ce nu există, sau există în mod slab la cele indigene.

Pentru industria mobilelor în special, suntem tributari streinătății, importând mari cantități de lemn exotic (mahon, palisandru, acajou, etc.). Se pune problema de a găsi anumite specii, ce pot da astfel de lucru și care să se poată aclimatiza în condițiunile de climă ale țării noastre.

Importăm din America însemnate cantități de lemn de carya (hickory) pentru confecționatul schiurilor (sport, ce în ultimul timp a luat la noi un extraordinar avânt) deși s'a experimentat că această esență crește admirabil în regiunea de câmpie a țării noastre.

Lemnul de abanos (*Diospyros ebenum*) este un lemn foarte căutat, dar și foarte scump, și cu toate acestea îl importăm. În parcul Bazoș de lângă Timișoara sunt și câteva exemplare dintr'o specie americană a acestui gen, anume *Diospyros virginiana*. Exemplarele având azi cam 30 ani, cresc destul de satisfăcător, nu sufzică de ger sau secetă, fructifică abundant, iar încercările făcute la Casa Verde în pepinieră cu semințele obținute, dau foarte bune rezultate. Ar rămâne de studiat dacă și lemnul acestei specii americane, întru-nește calitățile abanosului de India (*D. ebenum*).

Liriodendron tulipifera, al cărui lemn îl importăm din America sub numele de Whitewood, precum și *Gymnocladus Canadensis*, cultivat la Casa Verde, au dat rezultate strălucite.

Intr'un cuvânt dar, din punct de vedere forestier, problema introducerii exoticelor merită să ne preocupe într'o mai largă măsură. Nici disprețul total pentru ele, dar nici mania introducerii cu orice risc a oricărei esențe, ci numai a acelor cari pe lângă siguranța culturii prezintă și un interes din punct de vedere al creșterii excepționale sau a calităților deosebite a lemnului.

Astăzi când în domeniul agriculturii, horticulturii, zootehniei, aviculturii, se studiază introducerea atâtor specii și rase noi, când ne preocupă atât de mult răspândirea culturii bumbacului și orezului, pentru care se fac atâtea sacrificii, nu ne este permis nouă silvicultorilor să rămânem streini față de această problemă.

Descrierea principalelor esențe exotice, introduse și experimentate în regiunea Timișoarei (Casa Verde, Bazoș) va face obiectul unui viitor articol.

EXOTICELE ȘI TERENURILE DEGRADATE

de At. Haralamb

Terenurile zise degradate, prezentându-se în condițiuni cu totul deosebite față de celelalte terenuri înconjurătoare (agricole și forestiere) au pus la începutul lucrărilor de reîmpădurire interesante probleme de rezolvat. Între acestea au fost și speciile care trebuiau folosite pentru a putea fixa terenul cât mai repede cu putință, a-l

ameliora și a-l pune eventual în stare de a da și foloase materiale. Trebuie adăogat că pornind lupta împotriva eroziunii, omul și-a propus ca primă țintă stăvilirea râului prin fixarea terenului cu o vegetație criccare ar fi ea și numai după aceea eventualele foloase materiale de realizat din arboretele ce s'ar fi creiat. Cea mai mare parte din arboretele creiate erau deci considerate numai tranzitorii.

Dar chiar așa fiind pusă problema, în cele mai multe cazuri, silvicultorii, chemați să lupte împotriva torenților, se loveau de neputința de a folosi cea mai mare parte din speciile indigene. Starea de degradare a terenurilor și lipsa de orice fel de adăpost excludeau folosirea speciilor exigente sau cu temperament delicat. A trebuit deci să se îndrepte privirile și spre vegetația altor regiuni, chiar dintre cele mai depărtate, dar cu climat asemănător, pentru aflarea speciilor de primă împădurire, în urma cărora, să se vină cu speciile definitive. Alegerea acestor specii streine, acum 70—100 ani, când cunoștințele geobotanice nu erau așa de avansate ca azi, nu era ușoară.

Să ne îndreptăm puțin privirile asupra Alpilor francezi¹⁾, unde încă de acum 100 ani s'a pus problema stăvilirii unora din cei mai furioși torenți din Europa și să vedem, cum se prezenta situația acolo și cum au rezolvat-o.

Soluția nu era dintre cele mai simple, știut fiind că pe lângă condițiunile de geologie (terenuri ușor erozibile și de natură calcaroasă) și de pantă ale terenului — favorabile formării torenților — mai vin și se adăogă condițiunile dificile de climă. În adevăr, o bună parte din Alpii francezi și anume partea lor dinspre Sud se află sub influența climatului mediteranean, — cu secete mari în timpul verii, întrerupte uneori de ploi extraordinare, potopice — care face dificilă vegetația arborescentă atunci când un anumit echilibru stabilit în timp a fost rupt în favoarea eroziunii.

1) Literatură :

R. Hickel : Dendrologie forestière. 1932.

P. Mougín : La restauration des Alpes, 1931.

M. Salvador : Le reboisement des Alpes méridionales au point de vue économique, 1925.

P. Demontzey : Traité pratique du reboisement et du gazonement des montagnes. edit. II, 1882.

At. Haralamb : Le reboisement dans les Alpes françaises, 1931.

Ch. Flahault : Le reboisement des terres incultes et la Commission départementale de reboisement de l'Hérault. Montpellier. 1927.

Pornind dela Mediterană și înaintând spre Nord, vegetația forestieră în Alpii francezi se prezintă în felul următor :

În regiunea cu climatul cel mai cald, cunoscut sub numele de climat mediteranean, există o zonă reprezentată prin pinul de Alep și pinul maritim, specii cari caracterizează *Lauretum*. Urmează apoi o largă zonă din *Castanetum* caracterizat destul de bine prin exigențele a două specii — foarte răspândite în Alpii de Sud — Castanul bun (*Castanea vesca* Gärtn) și stejarul pufos (*Quercus lanuginosa* Lam.). În această zonă se găsește și pinul silvestru, o varietate locală, nu prea de laudat. *Fagetum* este reprezentat prin existența fagului și a bradului, iar *Picetum* prin pinul de munte (formă deosebită de cea dela noi), molidul și laricele. În sfârșit o largă zonă de *Polaretum*.

În Alpii de Sud, unde se găsesc cele mai multe terenuri desgolite, aride și străbătute de redutabili torenți, *Castanetum* predomină. *Fagetum* și *Picetum* nu ocupă decât o zonă restrânsă și numai privityte altitudinal.

Dacă în *Lauretum* silvicultorii aveau la îndemână două specii admirabile — ambele conifere — pinul de Alep și pinul maritim, nu același lucru se poate spune de terenurile din *Castanetum* unde vegetația regiunii nu oferea decât folosirea pinului silvestru și acela de o rasă inferioară. Se înțelege că se putea folosi castanul, dar numai pe o scară mică, întrucât marea majoritate a terenurilor în Alpii de Sud sunt de natură calcaroasă; iar folosirea stejarului pufos, nu prezintă însușirile unei specii de primă împădurire. Iată pentru ce a trebuit să se facă apel la specii din afară.

Între cele două grupe: foioase și rășinoase, alegerea a căzut pe cele din urmă, ele oferind cele mai multe însușiri ale speciilor de primă împădurire; iar dintre acestea, mai ales pinii, care se adaptează pe cele mai mediocre terenuri, suportă bine secetele, se prind și cresc iute, acoperă repede solul și-l ameliorează.

Deși pentru *Lauretum*, așa cum am mai spus, aveau la dispoziție speciile indigene: pinul maritim și pinul de Alep, unul pentru terenuri de natură silicioasă și plutonică, iar celălalt pentru cele de natură calcaroasă din cele mai dificile vegetației forestiere, ambele oferind produse de valoare, — totuși cu vremea s'a căutat să se găsească și alte specii. S'a putut astfel afla că unele specii din familia Cupresacee vegetează foarte bine pe marnele din regiunea litoralului

mediteranean, în aceleași locuri unde merge pinul de Alep. Dintre toate speciile, alegerea s'a oprit asupra lui *Callitris quadrivalvis* (din genul *Tetraclinis*) care se întâlnește în toată Africa de Nord și mai ales în Maroc, unde constituie arborete întinse, pure. Trece și în Spania unde se întâlnește în regiunea Segorbe la Nord de Valencia. Mai este cunoscut sub numirile de: Cyprès de Atlas, *Thuya articulata*, *Thuya de Algeria*. În spaniolă i se zice *Alerce africano*. Atinge înălțimi până la 15 m. și diametre mari. Lemnul lui, de excelentă calitate, cu alburn puțin, este omogen, dur și imputrescibil. Este recomandat pentru terenurile calcaroase, cele mai stâncoase din regiunea cea mai caldă a Mediteranei, unde incendiile fac ravagii în păduri și împotriva cărora el rezistă minunat. În plus, lăstărește.

Castanetum reprezintă în Alpii francezi suprafețe imense. În schimb, vegetația regiunii nu oferea, pentru moment, decât folosirea pinului silvestru. A trebuit deci ca privirile să se îndrepte și în afară. *Pinul laricio*, cu o foarte întinsă arie de distribuție în tot basiful Mediteranei, a fost cel care a prilejuit o alegere din cele mai fericite. Dintre diferitele sale forme care se înălesc, după regiune, pe solurile cele mai variate, cel de *Austria* a adus imense servicii nu numai francezilor, dar și italienilor și spaniolilor. Folosit în cele mai rele condițiuni de sol și expoziție, el a dat rezultate excelente, fiind utilizat până la 1500 m. altitudine. În Alpii francezi, el a ajuns să ocupe astfel 40000 ha. Are forme frumoase și oferă un interes economic în ciuda celor ce au căutat să-l defăimeze.

Folosit cu totul excepțional numai în câteva puncte, *Pinus laricio de Corsica*, a dovedit că merită să i se acorde, în lucrările de reimpădurire, un loc mai de seamă, putând fi utilizat nu numai pe terenurile cele mai calcaroase și sărace, dar chiar și pe cele silicioase. Are forme frumoase, parcă ceva mai svelte decât ale celui de *Austria*, atingând până la 50 m. înălțime. Locul lui este în partea superioară a Castanetului.

Vecin cu el, forma de *Calabria*, foarte mult folosit în lucrările din Italia, în Apenini, a dat la rândul lui rezultate admirabile. Are trunchiuri drepte și lemn apreciat.

Pinus hispanica sau *Pinus laricio* de Spania reușește admirabil pe solurile calcaroase. Este mult folosit de Spanioli la împădurirea imenselor terenuri goale din regiunile muntoase, uscate, din Serrania de Cuenca. Cazorla în provincia Jäen și Segura în regiunea Murcia.

O altă formă, singura spontană în Franța (dep. Gard, Hérault și Pirineii Orientali) este *Pinus laricio de Salzmann* sau *Pinus monspeliensis* despre care Hickel spune că este tot una cu *Pinus hispanica*. El pare a fi cel mai mediteranean dintre toate speciile de *Laricio*.

În timpul din urmă s'a mai produs utilizarea *pinului de Monterey* (*Pinus insignis*) care a da rezultatele frumoase în emisferul sudic, unde a fost plantat pe mari întinderi în regiunile temperate.

O specie care oferă cele mai frumoase șanse de viitor este *Abies pinsapo*, care-și găsește o arie restrânsă de dezvoltare în Spania (la Vest de Malaga) alături de pinul de Alep și pinul maritim, unde crește între 900 și 1150 m altitudine, atingând până la 25 m. înălțime. Este una din cele mai interesante specii din Mediterana, fiind rustică, rezistentă la secetele cele mai lungi de vară și la vântul cel mai rece și violent (Mistralul). Merge în toate solurile și mai ales în cele calcaroase sărace. Oferă un acoperiș excelent, înlăturând astfel subarboretul, fapt de cea mai mare importanță pentru regiunea mediteraneană unde incendiile distrugătoare de păduri iau naștere mai ales dela subarboret. Se crește bine în pepinieră, se plantează sub cer deschis, se prinde repede, rezistă la secetă, la zăpadă și nu este mâncat de vite. A dat rezultate bune în departamentul Aude. Este recomandat (de Salvador) pentru partea inferioară a Castanetului, alături de Cedru.

O altă specie demnă de toată lauda s'a dovedit a fi *Cedru de Atlas*, originară din Africa de Nord (Algeria, Atlas, Riff) unde atinge 40—50 m. înălțime. A fost folosită încă dela 1861, pe o scară destul de mare, pentru împădurirea muntelui Ventoux, unde se găsește azi în plină prosperitate. Se regenerează natural și abundent. Datorită acoperișului său des, solul se păstrează fresc, iar subarboretul nu se poate instala. Are o creștere repede, mai repede chiar decât a pinilor și dă un lemn apreciat (superior bradului). Se adaptează perfect condițiilor de sol și climă pe care le oferă Sudul Franței, din care cauză se recomandă a fi folosit în Castanetum, exigențele lui apropiindu-se de ale castanului.

Pentru celelalte două zone, *Fagetum* și *Picetum*, nu este nevoie să mai stăruim, ele ocupând un loc destul de mic în Alpii de Sud, iar acolo unde este cazul, ca și în cei de Nord, folosirea speciilor indigene ca melezul, molidul și pinul de munte este suficientă. Cu toate acestea, în vederea împingerii cât mai sus a limitei superioare actuale

a vegetației forestiere se preconizează folosirea a două specii din America de Nord: *Picea Engelmanni* și *Picea Pungens* sau Parryana. Ambele, în țara lor de origină, urcă până pe la 3800 m. altitudine.

Dintre foioase nu s'a recurs la mai nici-o altă specie străină, afară de salcâm care a fost folosit pe circa 400 ha. Cele indigene, destul de numeroase, s'au socotit suficiente. Foioasele nu ocupă însă în lucrările executate decât 6%, deși au fost și sunt recomandate atât ca specii de primă împădurire cât și ca specii de amestec. Dintre exotice, se recomandă utilizarea lui *Alnus cordata*, originar din Coșica și Italia meridională, capabil să crească pe terenurile uscate și sărace.

În rezumat, pentru terenurile degradate din Sudul Franței, cuvântul de ordine în ce privește speciile străine este: a nu se privi spre Nord, ci numai spre regiunile calde, meridionale.

Să vedem cum se prezintă lucrurile la noi. Se știe că introducerea și folosirea exoticelor este determinată, în anumite condițiuni particulare de sol și climă, de însușiri deosebite de adaptare și aptitudini, depășind pe cele indigene. Pentru terenurile degradate din țara noastră avem fericirea de a avea la noi și utiliza două din speciile dotate cu cele mai alese însușiri pentru repede fixare și punerea în valoare a terenurilor degradate: pinul silvestru (indigen) și salcâmul (exotic însă bine încetățenit). Credem că este inutil să mai insistăm asupra însușirilor lor alese. Dacă la acestea mai adăugăm *Pinus Banatica* despre a cărei utilizare am mai vorbit¹⁾, apoi, aninii, mesteacănul și moșdrearul (*Fraxinus ornus*) se poate conchide că introducerea altor specii din afară nu este absolut necesară. În sfârșit, tabloul speciilor de folosit este întregit prin citarea câtorva sub arbuși cum sunt drobii (*Cytisus*) și cățina albă (*Hippophaë rhamnoides* L.) capabili să fixeze terenurile în prealabil și să pregătească solul pentru substituirea arborilor de viitor.

Dar dacă totuși am fi îndemnați să folosim și alte specii — exotice — să vedem care sunt și de unde le luăm. Se înțelege că noi, având condițiuni diferite de climă, nu putem privi spre Sud ca fo-

---

1) At. Haralamb: Specii de tranziție în lucrările pentru fixarea terenurilor degradate. Rev. Păd. Nr. 3/936.

restierii din Alpii francezi. Locurile născute de împrumut sunt: America de Nord și Asia Orientală (China).

Din America a fost luat de către germani și belgieni, *Pinus Banksiana*, și folosit mult pe nisipurile acestor țări. Se știe despre el că este dotat cu însușirea de a se acomoda pe solurile cele mai sărace — mai sărace chiar decât acelea pe care poate merge pinul silvestru; în plus el merge și pe solurile mlăștincase, turboase. Rezistă la gerurile cele mai mari și este dăunat puțin de zăpadă și insecte; însă este atacat de vânatul mare. Din nefericire el nu atinge dimensiuni mari, deși în prima tinerețe crește repede, și nici nu dă un lemn bun. Din această cauză, în Germania a deșertat, iar în Franța a fost proscris.

La noi pe lângă faptul că a fost cultivat în parcuri (Mihăești și Doftana), a fost folosit și în două lucrări de împădurire în Bucovina: pe platoul Mihorda din județul Storojineț unde a fost plantat pe 5000 m² sol turbos¹⁾ și pe muntele Mierțul din ocolul silvic Frasinul pe 1 ha. teren degradat²⁾. În ambele cazuri a reușit. În terenul turbos chiar s'a comportat mai bine decât pinul silvestru, molidul și stejarul pedunculat. Totuși nu a atins decât înălțimi mici și prezintă un port necorespunzător. La Doftana exemplare în vârstă de 26 ani au înălțimi de 7—9 m. și diametre până la 20 cm. la 1,30 m. dela sol. Tot la Doftana, a mai fost plantat prin 1915 pe un teren degradat, în pantă, dar în 1931, după ce atinsese vreo 10 m. înălțime prezentând o bună vegetație, a fost complet doborât de zăpadă³⁾. În parcul dela Mihăești, acolo unde este crescut în masiv, prezintă un trunchiu drept și cilindric.

În concluzie, *Pinus Banksiana* se recomandă a se utiliza numai ca esență de primă împădurire și numai în cazul când alte specii indigene nu merg.

O altă specie de pin recomandată pentru climatul țării noastre este: *pinul rigida*⁴⁾. Ca și precedentul, *pinul rigida* poate vegeta

1) Otto Mathias: *Pinus Banksiana* Lamb. O încercare de cultură în Bucovina. Rev. Păd. 1933, pag. 357—365.

2) Ilie Dan: *Pinus Banksiana*. O altă încercare de cultură în Bucovina. Rev. Păd. 1934, pag. 28—33.

3) Iuliu Moldovanu: Plantarea nisipurilor sburătoare cu *Pinus Banksiana* și *Prunus Serotina*. Viața Forestieră, 1935, pag. 13—14.

4) M. Petcuț: O specie care ar trebui încercată în lucrările pentru ameliorarea terenurilor surpătoare și erozive: *Pinus rigida*. Rev. Păd. Nr. 3/1936, pag. 304.

pe terenurile cele mai sărace; în plus el dispune de facultatea de a lăstări. Se pare însă că nu se poate pune prea mare preț pe această capacitate de lăstărare. Nu suferă de ger, pare însă că este dăunat de zăpadă. La început crește bine și repede, când ajunge însă în

Pinus Banksiana la Doftana.

starea de prăjiniș, creșterea încetează. A fost introdus în Germania socotindu-l drept specia de pin care dă lemnul bine cunoscut în comerț sub numele de „Pitchpine”, s'a văzut însă că nu este el. În realitate el dă un lemn care nu-i bun decât pentru foc. A decepționat ¹⁾.

---

1) Alf. Dengler : Waldbau, pag. 346.

La noi se găsește în parcurile dela Gurghiu, Doftœana și Mi-hăești. La Gurghiu ¹⁾, la 37 ani are o înălțime de 13 m. și un diametru de 37 cm.; la Doftœana, la 24 ani are 4—6 m. înălțime și 10—20 cm. diametru terier ²⁾).

Este recomandat a se folosi numai, excepțional pe terenurile cele mai rele, unde nu pot reuși speciile indigene.

O specie de pin care ar putea să prezinte mai mult interes de cât precedentele este *Pinus Murrayana Balfour*. Este originară din America de Nord unde se găsește din Alasca până în Colorado cuprinzând și lanțul de munți de pe coasta oceanului ³⁾). Urcă la munte până la 3000 m. altitudine. Trunchiul lui atinge înălțimi de 25—40 m. și chiar mai mult. În țara lui de origină formează arborete pure. Are un lemn foarte apreciat, putând fi utilizat pentru traverse (se impregnează bine). Crește pe terenuri calcaroase și chiar pe turbă, arătându-se invadant în pădurile exploatare ras. A fost mult întrebuințat în lucrările de plantarea nisipurilor marine din Belgia și a dat rezultate bune. În această privință se înscrie imediat după pinul de Austria.

La noi se găsește în parcul dendrologic dela Doftœana, unde exemplare de 25 ani ating înălțimi de 10 m. și diametre de 20—30 cm. la 1,30 m. dela sol. Prezintă un port frumos, rezistă la secetă și la ger și nu este dăunat de zăpadă.

Dintre foioase se cade să amintim mai întâiu, ca fiind mai vechi introdus în țara noastră, *Ailantus glandulosa*, specie originară din China și insulele Molusce. Datorită puternicului său sistem radicular, ușurinței de prindere, creșterii repezi în tinerețe, lăstării și mai ales drajonării extraordinare și la distanțe mari, oțetarul este astăzi una dintre speciile recomandate pentru fixarea terenurilor surpătoare și cele de transport unde crește admirabil. Nu suportă prea bine terenurile compacte, uscate, calcaroase. Un oarecare grad de compacitate este suportat cu condiția ca să aibă reveneală. Nu este mâncat de vite. Oferă umbră doasă. Poate atinge 20 m. Crește în lumină, dar suportă și oarecare umbră, ceea ce-l face periculos, inva-

1) Em. Negulescu: Considerații asupra culturii exoticelor în bazinul Gurghiului. Rev. Păd. 1936, pag. 1180.

2) C. Georgescu și Iuliu Moldovan: Considerațiuni asupra culturii rășinoaselor în parcul dendrologic dela Doftœana (Bacău) Analele Icof. 1935-1936.

3) R. Hickel: Dendrologie forestière. 1932, pag. 114.

dant¹⁾. Toate acestea fac să fie recomandat pentru introducerea lui în terenurile unde alte specii nu merg. În Italia, în anul 1934—35 s'au plantat 2 milioane puiți de oțetar pe terenuri degradate²⁾. Deși de unii autori, cum este Hickel, este proscris, lemnul de oțetar nu este așa de rău. Fără ca să fie de prima calitate (este inferior frasinului) nu merită totuși defavoarea a cărui obiect a fost³⁾.

O altă specie scicacă care ar putea fi încercată la noi este *Prunus serotina* (Fam. Amygdalacee), originară din America de Nord unde se găsește dela Ontario până la Dakota, în Texas și Florida, aria lui coincidând cu a stejarului roșu (*Quercus rubra*). Cere un sol profund și bogat, dar poate merge și pe soluri sărace, uscate, nisipoase și chiar calcaroase. Rezistă la secetă și le gerurile târzii. Este rustic — nu sărăcește solul — din contră îl ameliorează. Crește repede în prima tinerețe, atingând în țara lui de origină 30 m. înălțime și circumferințe de 3—5 m. În Europa dimensiunile pe care le capătă sunt mai mici. Are trunchiuri elagate, aproape cilindrice, coronamentul este strâns și alungit. Dacă este crescut izolat marchează tendințe de ramificare în lături. Suportă ceva umbră. Fructifică începând dela 25 ani și se cultivă ușor în pepinieră. Se recomandă să fie cultivat în amestec cu pinul silvestru. Are un lemn foarte frumos, fiind căutat pentru mobilă. A fost întrebuințat mult în Belgia și în Germania pe nisipurile sburătoare și a dat rezultate bune. La noi poate fi întrebuințat în Fagetum.

În *concluzie* pentru fixarea și punerea în valoare a terenurilor degradate, noi suntem mai puțin avizați la exotice, cele indigene satisfăcând atât cerințele economice cât și cele particulare de adaptare și repede stăpânire a terenurilor. În cazul exoticelor trebuie să privim spre America de Nord sau spre China, în regiuni cu climat similar. Cele folosite până azi n'au corespuns decât în parte; deaceia nu le vom întrebuința decât în cazuri extreme, când nu pot merge indigenele. Este bine să mai încercăm, nu numai cu cele semnalate mai sus, dar și cu altele.

1) C. Chirijă : Asupra veget. lui *Ailantus glandulosa*. Rev. Păd. 1927, pag. 597—601.

2) L. Senni : L'Ailanto. L'Ajpe Nr. 11—12/1935, pag. 437.

3) J. Campredon : Etude des propriétés physiques et mécaniques de quelques bois exotiques. Annales de l'École Nat. des Eaux et Forêts. Tome V. Fas. 2, 1934.

EXOTICE, RĂȘINOASE SAU FOIOASE ?

de Dr. Anton V. Rădulescu

Sunt încă aproape timpurile când silvicultura apuseană în-brățișa, cu mult entuziasm, chestiunea culturii exoticelor. Teama ce-a domnit câțva timp în secolul trecut printre silvicultorii, că lemnul se împuținează, i-a făcut să-și îndrepte privirile și străduințele lor nu numai spre reglementarea tăerilor, prin aplicarea de măsuri restrictive în ce privește raportul susținut, ci și spre a descoperi specii cu creșteri rezezi și cu cât mai variate întrebuintări.

Pornindu-se dela arborii care au fost aduși de câțiva călători și grădinari cu gândul de a împodobi parcurile unor bogătași din Europa, s'a putut răspândi câteva specii exotice, pe care, azi, mulți nu le mai bănuiesc că, acum o sută de ani erau complet necunoscute. Printre aceste specii găsim, desigur, salcâmul, devenit popular în mai puțin de o sută de ani, cum este cazul la noi. Pe cale de a deveni tot așa de popular ca salcâmul, este și plopul de Canada, care în timpul de față îl vedem cum se răspândește în mai toate părțile țării. Să mai amintim încă un exotic de mare valoare, nu numai pentru fructele lui dar și pentru lemnul așa de prețios ce-l are. Este vorba de nucul comun (*Juglans regia* L.), care este adus din partea sudestică a Europei sau din Asia (precis nu se mai știe de unde a venit). Câți mai știu azi, că nucul este străin la noi ?

Timpurile când cultura exoticelor începe să câștige teren, coincid cu tendința tot mereu mai accentuată, de înlocuire a pădurilor de foioase cu rășinoase¹⁾, este vremea când lemnul nu mai este apreciat ca lemn de foc ci singurul lemn de valoare este cel de lucru. Această mentalitate a influențat în mod simțitor cultura exoticelor imprimându-i pentru lung timp caracterul său.

Dacă cercetăm speciile exotice ce s'au cultivat între 1850—1900 vom găsi, aproape exclusiv, numai rășinoase. Câte speranțe n'a dat silvicultorilor cultura lui *Pinus Strobus*, a *duglasului* și altor rășinoase ? Erau justificate aceste speranțe, când se reducea termenul exploatabilității, în unele cazuri cu aproape 40%. calitatea lemnului nefiind deloc depreciată.

1) K. Gayer, Der Gemischte Wald, 1886 .

Păcat că, odată cu trecerea timpului, arboretele în care se pusese atâta nădejde, încep să fie minate de diferiți dușmani (insecte, ciuperci...), unele din ele fiind complet distruse. Astfel s'au petrecut lucrurile cu *Pinus Strobus*, care nu se mai poate cultiva din cauza ciupercei *Periderium pini*, așa se vea întâmpla cu *duglasul*, datorită ciupercii *Rabdocline pseudotzuga*... etc.

Trăgând în momentul de față o linie sub tot ce s'a făcut, vom vedea, cu regret, că acest capitol al culturii exoticeilor pentru obținerea unui lemn de lucru tot așa de bun ca cel al rășinoaselor europene, se încheie, am putea spune, fără să fim exagerați, cu un eșec. Numai pentru cultura terenurilor sterile, dau rezultate satisfăcătoare, ca esențe de primă împădurire, *Pinus rigida* și *Pinus Banksiana*.

Dacă exoticele rășinoase n'au dat rezultate prea bune, aceasta trebuie să ne conducă la concluzia că exoticele nu mai merită să fie în atenția noastră? Limitându-ne la încercările și constatările de până azi asupra rășinoaselor, concluzia de mai sus ar fi perfect justificată. Dar examinând mai bine lucrurile vom vedea că între exotice se găsesc o serie de specii foioase care ar putea să fie cultivate cu succes. Trebuie să mărturisim că, exoticele foioase, din cauza tendinței ce a dominat tot secolul trecut de a cultiva rășinoasele, au fost complet neglijate. Abia a fost posibil ca alături de încercările făcute cu rășinoase să se cultive și câteva foioase. Unele din ele au ajuns să se răspândească pe toate continentele, și au îmbogățit avuția forestieră a multor țări; este cazul cu *salcâmul*. Poate că nici o altă specie exotică nu va mai întruni atâtea calități la un loc, ca *salcâmul*. El are un lemn bun de lucru, lemn bun pentru foc, este o specie excelentă în fixarea terenurilor surpătoare și sterile, creștere extrem de rapidă, se cultivă ușor, fructifică în ficare an.... etc. Credem că nu este necesar să accentuăm cât folos avem după urma *salcâmului*.

Alături de *salcâm* se mai găsesc câteva specii care din zi în zi se impun tot mai mult culturii forestiere prin calitățile lor. Intre acestea se află, *plopul de Canada*, *nucul american* și *Quercus rubra*. Este îmbucurător că după îndemnul Casei Pădurilor, cultura celor dintâi s'a extins simțitor. În afară de stat au început chiar proprietarii să facă cultură cu *plopul de Canada* și *nucul american*.

Până acum nu este pus la loc prea de cinste *Quercus rubra*, am putea spune că a fost neglijat prea mult în raport cu calitățile sale, creștere rapidă și un excelent lemn de lucru. Incercări, la noi, cu *Quercus rubra* sunt foarte puține. Publicații care să ne prezinte rezultatele obținute până acum, și mai puține. În afară de speciile de care ne-am ocupat, recunoscute aproape în unanimitate că merită a fi cultivate cu folos pentru economia forestieră, mai sunt încă multe specii exotice foioase, mai puțin cunoscute, dar care ar merita să fie cultivate. Vom enumera câteva din ele, fără să lăsăm a crede că în afară de acestea, alte specii de valoare, poate tot așa de meritorii, nu ar mai fi.

O specie, care în Apus se întâlnește des în culturile de exotice, este *Liriodendron tulipifera*. Lemnul său excelent pentru plăcaje și creșterea lui relativ repede, îl fac să fie cultivat tot mai mult. La noi, o încercare de a extinde cultura lui aproape că nu există. Rar se întâlnesc (a se vedea articolul lui Iuliu Moldovan în *Viața Forestieră* No. 1, 1935 despre *Liriodendron*) publicații despre el.

Merită să trecem printre speciile exotice ce ar trebui să rețină preocupările noastre, și următoarele specii: *Catalpa speciosa* Ward, câteva din speciile de *Carya*, care dau lemnul renumit de *hickory* așa de apreciat de industria skiurilor; *Fraxinus mandschurica*, *Sophora japonica* și chiar *glă-lița*. Specia amintită de Catalpa, este la noi complet necunoscută. Spre paguba noastră s'a încetăenit în țara noastră, sora ei, *Catalpa bignonioides* (*Bignonia catalpa*), o specie foarte frumoasă, dar fără valoare forestieră. *Catalpa speciosa*, din contră, deși posedă o mulțime de calități, n'a reușit să se facă cunoscută la noi¹⁾ și nici chiar în apusul Europei. Această *Catalpa* se aseamănă în ce privește calitățile lemnului cu salcâmul. Cere însă, pentru o bună vegetare, un sol mai umed, destul de afânat și chiar bogat în humus. Nu posedă, cum vedem, frugalitatea salcâmului față de sol, ceea ce va îngreui la început, cultura ei.

Tot între exoticele foioase s'a descoperit și o specie care dă rezultate foarte bune în terenurile sărace, sterile, e vorba de *Prunus serotina*. Incercările făcute cu ea în Apus sunt suficiente ca să ne îndemne, și pe noi s'o răspândim mai mult.

1) ICEF-ul urmărește de doi ani, sub îndemnul d-lui prof. Drăcea, câteva încercări cu această specie.

Nefiind în intenția noastră să dăm o listă a speciilor exotice cele mai nemerite a fi cultivate și nici a ne preocupa de calitățile ce le posedă lemnul lor, sau pentru ce alte scopuri se recomandă, ne oprim aici cu considerațiile noastre.

Din cele de mai sus rezultă că, dacă cultura exoticelor rășinoase s'a încheiat cu un eșec, noi nu trebuie să considerăm că totul este pierdut. Atenția noastră s'o îndreptăm spre foioase, dintre care chiar până acum s'au dovedit atâtea că într'adevăr se pot cultiva cu ușurință și sunt foarte rentabile și mai ales nu sunt expuse aproape la nici o calamitate.

Să cultivăm și să încercăm cât mai multe specii foioase exotice, nu numai din cele cunoscute, dar chiar din cele mai puțin cunoscute, fiind foarte posibil să descoperim pentru climatul dela noi specii ce în alte părți n'au dat rezultate.

PINUS BANKSIANA LAMB.

O încercare de cultură în Bucovina

de Ing. F. Haustein

Sub acest titlu d-l Ing. O. Mathias, ad-torul Dom. Contelui Wassilko, Berhomet p/S, Bucovina, a tratat pe larg rezultatele obținute din cultura speciei *Pinus Banksiana* pe un teren degradat. Acest articol a apărut în „Revista Pădurilor” nr. 5—6/1933.

Cu bucurie și interes am acceptat propunerea d-lui Ing. Mathias de a face împreună cu d-sa cercetări la fața locului pentru a constata în ce măsură s'a dezvoltat masivul în cauză, mai cu seamă în raport cu molidul, stejarul, pinul silvestru și frasinul, esențe cari au fost cultivate în același timp și pe același teren.

Din cauza timpului de tot nefavorabil pentru cercetări exacte, nu a fost posibil de a stabili toate detaliile cari desigur erau necesare pentru o descriere mai precisă a rezultatelor obținute cu *P. Banksiana* în ultimi 4 ani, adică dela 1933 încoace. Așa nu s'a putut constata ce schimbări s'au produs prin dezvoltarea rădăcinilor și prin stăvilirea plantelor tipice unei turbe de șes în urma închiderii masivului.

Dezvoltarea arboretului este excelentă. Înălțimea pinilor variază între 5—6 m. În general se poate vorbi chiar de un arboret cu un profil regulat, (vezi foto No. 1). Masivul este complet închis

— afară de câteva ochiuri mici cari din cauza solului prea umed, au rămas cu vegetația mai în urmă — și ne arată cât de repede putem ajunge la acoperirea unui teren degradat, ce de altfel nici prin munca cea mai silitoare nu s'ar fi putut realiza.

Creșterea în înălțime în acei 4 ani din urmă a fost de 2—4 m., în mediu 3 m., adică o creștere anuală de 50—100 cm., în mediu 75 cm. (97 cm. în anul 1932).

Cligeu Ing. Mathieu

Fig. 1. Vederea generală a arboretului.

Această scădere a creșterii se poate explica prin faptul că rădăcinile pinilor au ajuns deja pătura compactă constând din argilă grea, pe care ele nu o pot pătrunde decât cu mare greutate. Faptul, că trunchiul pinilor într'un timp s'a îndepărtat în creștere dela verticală, dovedește că creșterea trunchiului este o funcțiune a creșterii și dezvoltării rădăcinilor. Rădăcinile ajungând pătura greu de pătruns, încearcă a se dezvolta în lături și influențează prin aceasta și creșterea trunchiului.

Diametrul imediat deasupra pământului este de 80—145 mm, în mediu 113 mm (1933 : 30—60, în m. 50 mm), la înălțimea pieptului de 50—110 mm, în mediu 80 mm, (1933 : de 20—46, în mediu 35 mm). Lungimea celor mai lungi ramuri laterale este de 150—280 cm.

Să vedem cum s'au dezvoltat celelalte esențe în raport cu *Pinus Banksiana*, pe acelaș teren :

1. *Molidul* la început arătând o creștere mică față de pini, a ajuns astăzi în cea mai mare parte înălțimea de 1.70—3.00 m. Lujerul din anul trecut a fost de 70 cm.

2. *Stejarul* (*Q. pedunculata*) arată în ultimii ani o dezvoltare mai bună și se poate spune, că prin protecția arboretului de pin, va fi în stare să ajungă la o dezvoltare mulțumitoare. Înălțimea este 1.50—2.00 m.

3. *Frasinul* (*Fraxinus excelsior*) a dovedit că nu-i covine poziția solului și ca urmare a dispărut cu totul.

4) *Pinus silvestris*, care din întâmplare a fost introdus în arboretul în cauză, a rămas cu dezvoltarea cu mult în urmă față de *P. Banks*. Deci n'a putut ține concurență acestuia, cel puțin până astăzi.

5) Ca specie lemnoasă, care de altfel n'a fost introdusă pe această suprafață, ci a fost găsită și lăsată pe loc, *mesteacănul* a

Cliseu Ing. Mathias

Fig. 2. Pini în asociație cu mesteacănul (în fund).

Cliseu Ing. Mathias

Fig. 3. Înălțimea pinilor în raport cu mira de 4 m. mtr.

ținut pas cu pinul, dezvoltându-se paralel cu acesta. D-l Ing. Mathias cu drept numește mesteacănul, și întrucâtva și aninul, pionierul pădurilor noastre. Frunzele acestor arbori, căzute pe pământ, produc un humus dulce și pregătesc solul pentru însămânțarea speciilor de mai mare valoare și cu pretențiuni mai mari, în ce privește constituția solului.

Fructificarea pinilor, care a început deja la vârsta de 5 ani, astăzi se poate numi abundentă în sensul cel mai adevărat al cuvântului. Spre a ne convinge de bunătatea și puterea de germinație a semințelor, am cules conuri din anul trecut, din cari am obținut semințe. Am făcut o comparație între semințele cari au servit pentru producerea plantelor în anul 1926, de proveniență din Budweis (C. S. R.) din anul 1925/26, și între semințele culese din plantația

noastră. Procentul de germinație se pare a fi fost tot atât de mare (80%) ca procentul semințelor vechi. 100 semințe de fiecare proveniență au fost cercetate și comparate au dat următorul rezultat :

100 semințe noi au o greutate de 52 centigrame.

100 semințe vechi au o greutate de 41 centigrame.

Și volumul acestui număr de semințe este mai mare la acele produse din pini nostri, decât la acele de proveniență străină. Rezultă deci că *P. Banksiana* ar avea puterea și posibilitatea să se regenereze de la sine, pe cale naturală, și în regiunile noastre.

În anul acesta vom avea deja posibilitatea de a extrage prepeleci din arboretul în vârstă de abia 10 ani.

După cum am amintit mai sus nu s'au putut face cercetări mai vaste din cauza zăpezilor abundente și gerului aspru care a pătruns în regiunile noastre. Pe de altă parte, tocmai din cauza zăpezilor am putut constata următorul fapt :

Se vede din fotografia No. 2 că zăpada, multă și grea, a izbutit să culce câțiva pini la pământ însă fără a provoca o rupere nici măcar a unei crenguțe. Aceasta se poate constata însă numai la vreo câțiva arbori din marginea masivului, fiind că le lipsește sprijinul, pe care-l dau — unul altuia — arborii din interiorul arboretului. S'a dovedit deci, că *P. Banks.* este rezistent la îngheț și absolut sigur în contra stricăciunilor de zăpadă, din cauza elasticității mari a lemnului.

Cu mare bucurie am răspuns la apelul „Revistei Pădurilor”, din Decembrie anul trecut, și totodată o spun de pe acum, că vom reveni asupra acestui capitol cu date mai bogate și însemnate de îndată ce timpul va deveni mai favorabil.

Deocamdată cred, că putem fi mulțumiți cu rezultatele obținute, fiindcă intenția d-lui Ing. Mathias nu a fost nicidecum să ajungă prin cultivarea acestui pin la o producție de lemn de mare valoare, ci scopul a fost încercarea de a șterge o suprafață destul de mare din registrul terenurilor improductive, aducându-le într'un timp cât se poate de scurt în rândurile terenurilor productive și deci folositoare economiei naționale a țării noastre.

Cu siguranță putem pretinde astăzi, că această încercare nu a fost în zadar și că a împlinit cu desăvârșire scopul urmărit. Sperăm că colegii noștri nu vor trece și de data aceasta peste invitarea d-lui Ing. Mathias și vor vizita în număr cât mai mare regiunea noastră, pentru a se convinge de reușita acestei încercări prețioase.

Die Exotenfrage in der rumänischen Forstwirtschaft.

Le Problème des essences exotiques dans la sylviculture roumaine.

La nécessité d'élever la production de bois dans le plus court délai, d'améliorer sa qualité, parfois d'embellir quelques endroits du pays, ou de mettre en valeur par le reboisement des terrains incultes, arides ou trop humides, a déterminé le forestier d'introduire la culture des espèces exotiques.

Les essais faits en cette matière dans beaucoup de pays avec diverses essences ont conduit à la conclusion qu'il y a quelques unes dont la culture sur des grandes surfaces est indiquée et d'autres à la culture desquelles il faut renoncer.

Mais, la flore d'un pays ne s'enrichit pas seulement par l'action des forestiers : les moines, les voyageurs, les grandes propriétaires ont apporté — pour les parcs et pour les jardins des châteaux ou des villes — des arbres (et de semences) exotiques qui maintenant peuvent être rencontrés partout comme s'ils étaient indigènes ; c'est le cas du noyer, du châtaignier, du mûrier, du robinier, de l'ailantus, etc.

Dans quelques uns de sept articles qui précèdent on discute les caractéristiques de certaines espèces exotiques qui pourraient être utilisées dans le reboisement des terrains dégradés. D'autres encore s'occupent des essences au développement rapide lesquelles introduites dans les peuplements puissent faire croître la valeur des forêts.

Dans ce sens l'attention des forestiers roumains se dirige spécialement vers quelques espèces originaires de l'Amérique du Nord et de la Mandchourie ; à savoir : *Taxodium distichum*, *Catalpa speciosa*, *C. ovata*, *Prunus serotina*, *Populus Canadensis*, *Gleditschia triacanthos*, *Maclura aurantiaca*, *Fraxinus americana*, *Liriodendron tulipifera*, *Acer negundo*, *Juglans nigra*, *Sophora japonica*, *Pinus Banksiana*, etc.

«Incendiile în păduri» va constitui tema discuțiilor pe luna Aprilie, în cadrul «Problemele zilei».

Cu titlu de indicații generale semnalăm următoarele capitole care ar putea fi tratate : 1. frecvența incendiilor ; 2. asigurarea pădurilor în contra focului ; 3. natura incendiilor [coronament, litieră] ; cauzele provocatoare [păștorii, turiștii, seceta, etc.] ; 4. focul și influența asupra solului ; 5. focul și regenerarea pădurii ; 6. protecția pădurii în contra focului [la noi și în străinătate] ; 7. legislația forestieră și incendiile în păduri, etc., etc.

I N S E M N Ă R I

PRIN PRISMA STATISTICILOR

de HORIA MANOLE

Nu se poate concepe viață economică, fără a avea statistici exacte. Tot așa cum nu se pot imagina finanțele orânduite ale unui stat, fără un buget.

Statisticile, însă, se rezimă pe cifre. Și lumea are, în genere, o idiosincrasie pentru cifre. Dela această meteahnă pornesc o sumedenie de rele, în mersul afacerilor. Fără cifre și — deci — fără statistici, nu se poate.

Să ne folosim, așa dar, de ele — atâtea câte le avem și cum le avem (exacte sau nu) — pentru a vedea la ce concluziuni ajungem.

Dacă e adevărat, că pădurile de rășinoase din cuprinsul țării, reprezintă o suprafață de 1.600.000 ha. (cifră rotundă) și creșterea medie anuală este de 3,5 m. c. pe hectar, înseamnă, că am avea dreptul să exploatăm, în fiecare an, 5.600.000 m. c. lemn de rășinoase. Considerând pierderile prin exploatare; apoi lemnul inutilizabil, putregaiuri, etc. și care reprezintă cam 20% din volum, înseamnă că trebuie să se scadă circa 1.100.000 m. c., așa că rămâne bun pentru industrializare numai 4,5 milioane (rotund) m. c.

Dacă ținem socoteală, că un procent de aprox. 10% este material subțire, căruia i se dă întrebuințări de altă natură (lemn de mină; construcțiuni rurale — bârne pentru case — etc.) atunci va rămâne o cantitate de circa 4 mil. m. c., lemn rotund, căruia îi corespunde 2,2 mil. m. c. de cherestea, sau 110.000 vagoane a 10 ton.

Dacă exportul din 1936 însumează cam 70 mii vagoane, adică vreo 1.500.000 m. c. (cam 21 m. c. la 10 tone) aceasta înseamnă

că pentru consumul intern s'ar fi utilizat numai restul de 40.000 vagoane (în ipoteza exploatării numai a creșterii medii anuale).

Să vedem dacă este așa.

Se știe, că în general, din 100 m. c. cherestea fabricată, numai 60% se îndreaptă la export, iar restul se negociază în consumul intern, din cauza dimensiunilor și calităților. Procentul de 60% este cel mai fericit, căci în majoritatea cazurilor el este mult mai mic.

Așa fiind, rezultă că la cele 70 mii vagoane trebuie să se adauge *minimum* 28.000 vagoane cherestea, afectată târgului intern și avem 98.000 vagoane producție, adică 1.860.000 m. c. cherestea.

Aceasta este producția fabricilor care au livrat marfă, pentru export. Un însemnat număr de fabrici, însă, nu s'au ocupat, decât numai cu producția pentru consumul intern, iar cantitățile produse de aceste fabrici trebuie adăugate la totalul de mai sus (1.860.000 m. c.).

Cât reprezintă această producție îmi este greu de precizat, lipsindu-mi elementele de calcul.

Dacă s'ar cerceta, însă, la Miniserul de Industrie s'ar afla — poate — cifra, care ar fi extrem de interesantă.

Voiu lua, totuși, în considerație, diferența dintre 2.200.000 m.c. și 1.860.000 m. c. și voi zice că aceasta ar fi cantitatea ce s'ar fi produs de unele fabrici, special pentru nevoile interne.

Cu alte cuvinte, exploatarea pădurilor de rășinoase a realizat numai creșterea medie anuală, satisfăcând nevoile interne și dând la export, cantitatea de 70 mii vagoane.

Ce concluziuni s'ar desprinde, de aici?

I n a p a r e n ță : nu consumăm decât creșterea pădurilor de rășinoase, așa că nu este nici un motiv de alarmare, căci nu atacăm capitalul. Să întoarcem, însă, medalia și să cercetăm ceva mai atent.

Din ce fel de arborete exploatăm noi, cantitatea de 5,6 mil. m. c. lemn rotund?

Firește, din arboretele aflate în clasa de vârstă, care permite utilizarea lemnului în industrie, adică arboretele din ultimile două clase de vârstă, respectiv dela 80 de ani în sus.

Avem noi, în pădurile de rășinoase, o gradație de vârste, care

să permită realizarea creșterii medii anuale, din ultimile două clase (de la 80 de ani în sus) ?

Desigur că nu.

Mergând, totuși, cu explicațiile, înainte, se poate înțelege ușor, că chiar dacă n'am atinge nimic, din capitalul forestier, ne vom găsi — cu siguranță — în foarte scurt timp (peste câțiva ani) în perioade de așteptare, căci va fi imposibil să se industrializeze, în gatere, bușteni de 15 cm. diametru.

Dar aceasta nu e, încă, totul.

Ceea ce rămâne, pentru consumul intern, am văzut că reprezintă 40.000 vagoane, adică 800.000 m. c., care pentru 20 milioane locuitori, revine — pe cap de om — 0,04 m. c. chereștea, adică 1 m³ la 25 de suflete, pe fiecare an.

Oricine va recunoaște, că este o imposibilitate să se consume numai atât într'o țară în care 80% din populație fiind rurală și „certată” cu betonul armat, întrebuințează numai lemnul, pentru toate cerințele gospodăriei.

Statistica demografică ne mai arată, că sporul anual (excedentul) în țara noastră este cam de un sfert milion suflete.

Țin să fac, aici, o observațiune. Acest spor este valabil — și în cazcari limite — numai pentru o perioadă de 4—5 ani, căci sporul populației noastre merge în progresie geometrică, spre deosebire de populația Franței, unde sporul merge în progresie aritmetică.

Aceasta înseamnă, că peste cinci ani (afară de cazuri neprevăzute, ca războaie, etc.) populația noastră va trece de 21 milioane suflete. Prin urmare: consumul de lemnărie, în interior, va spori cu circa 50.000 m. c. (chereștea rășinoase, iar peste 10 ani — în baza acelorși calcule — consumul va spori cu peste 120.000 m. c.

Clasele de vârstă de exploatat, ale rășinoaselor, vor fi în măsură să satisfacă aceste trebuinți sporite ?

Cu siguranță, nu.

Dacă s'ar vizita acum (nu peste cinci ani) depozitele de bușteni, ale diferitelor fabrici, s'ar vedea, că majoritatea diametrelor este reprezentată de categoria cuprinsă între 25—30 cm. ceea ce ar corespunde unei vârste de aproximativ 60 de ani.

Concluzia ?

An de an scoboară vârsta arboretelor ce se exploatează.

Aceasta mai însemnează, că nici vorbă nu este de exploatarea

creșterilor medii anuale numai. Ci, că se taie masiv, din capitalul lemnos.

În următorii 5—6—7 ani exportul de cherestea va intra în domeniul trecutului, căci cererea internă nu va mai îngădui să plece lemnul peste hotare, iar în același timp piața națională să sufere.

După această trecere de timp se va mai vedea, dacă — și în ce măsură — va putea să fie satisfăcută în săși piața internă, cu cherestea de rășinoase, din Carpați, sau vom fi obligați la importul din Suedia.

C R O N I C A

CONFERINȚE DESPRE PADURE LA ATENEU

Conducerea Ateneului Român a găsit, anul acesta, de cuviință să dea silviculturii posibilitatea să-și spuie cuvântul în cadrul preocupărilor de interes cu totul general, în care specialiștii totuși caută să pătrundă în cultura generală a maselor. A acordat în acest scop 3 lecții în cadrul Universității Ateneului Român și o conferință în cadrul acestei instituții, d-l prof. M. Drăcea fiind cel cărui i-a revenit sarcina și onoarea de a le ține.

În cadrul cursurilor Universității Ateneului d-se a vorbit în zilele de 28 Ianuarie, 4 și 11 Februarie a. c. Cu această ocazie între altele s'a putut verifica în ce măsură problemele de economie forestieră, fără nici o sforțare, se pot impune publicului românesc. Rezultatul a fost din cele îmbucurătoare, lecțiile fiind urmărite cu atenție de un auditor destul de numeros.

În prima lecție, conferențiarul a făcut o expunere din care a reieșit că toată omenirea este stăpânită de o foarte mare mișcare de renaștere forestieră. Dă în acest sens drept exemplu intensificarea lucrărilor de împădurire începute, după războiul cel mare, în Anglia, Italia și Turcia, apoi marea mișcare pentru conservarea pădurilor, din Statele Unite ale Americii, pe lângă mișcarea de mare amploare din țările cu veche tradiție forestieră : Franța și Germania.

Incontestabil și la noi opinia publică a început să se trezească. Până acum noi silvicultorii am lucrat prea singuratic și prea izolat. Aportul de azi al opiniei publice este binevenit. Nu se poate trece totuși sub tăcere faptul că trezirea opiniei publice se poate datori și acțiunii de propagandă făcută foarte discret dar și foarte susținut de Corpul silvic, folosindu-se între altele de serbarea sădării arborilor. Faptele înșile încep a fi destul de vorbitoare, căci conferențiarul a avut prilejul să vorbească tocmai după surprările recente dela Gorj, despre ale căror cauze, oameni de mare competență științifică s'au pronunțat a fi despăduririle.

Conferențiarul stabilește că problemele de economie forestieră, cel puțin liniile lor generale, devin din ce în ce mai insistente, teme care trebuie să se impună în cadrul culturii generale ale populației țării. Ceva mai mult, această necesitate cere, din ce în ce mai insistente, ca inginerul silvic să se încadreze pe această linie de gândire.

În continuare, d-l prof. Drăcea arată că devotamentul populației pentru

pădure și cauza ei nu se poate realiza decât printr'o reală apropiere de pădure, prin cunoașterea de fapt a acesteia. Amintește în această privință vorbele unui mare om de stat din timpurile noastre : nu mă sacrific decât pentru ceea ce iubesc, nu iubesc decât ceea ce apreciez și nu apreciez decât ceea ce cunosc. D-l prof. Drăcea cade astfel peste o veche temă : faire connaître la forêt, c'est la faire aimée.

În această mișcare de apropiere, conferențiarul încearcă a conduce auditorul în intimitățile vieții arborilor și pădurii. D-sa chiar din prima lecție schițează viața unui arboret, subliniind dinamica diferitelor epoci ale acesteia. Relevă apoi greutățile mari cu care are de luptat un arbore născând, cum prin realizarea stării de masiv naște un nou organism : arboretul, în care arborii își sacrifică o parte din individualitate pentru rezistența totului dela care însă dobândește liniștea și un prețios stimulent de creștere în înălțime pentru a dobândi o formă frumoasă. Subliniază aspectele acestei teribile lupte pentru existență dusă în tăcere, care se termină cu învingători și învingători, cel dintâiu continuând a mai rămâne în picioare, ajutând arboretul și sfârșind prin a cădea și a da astfel un ultim sprijin arboretului, îngrășându-i solul. Arată cum vegetația se grupează în diferite etaje, pentru a trece apoi la analiza mecanismului minunat cu care natura lichidează treptat trecutul, asigurând existența unei generații noi.

În lecția 2-a, d-l prof. Drăcea analizează structura arboretului (partea statică), acest organism bine definit, în diferitele sale stări de dezvoltare, toate ca o consecință a luptei anterioare dintre arbori. Se scoate astfel în evidență, în mod treptat, individualitatea și în același timp raporturile dintre diferitele părți cari constituiesc un arboret : solul cu toată viața sa internă, litera cu rolul mare pe care-l are, înțelesul și interpretarea păturii vii, rostul mărăcînetului și în sfârșit complexul de arbori cari formează arboretul în sensul restrâns al cuvântului.

Faptele semnalate până la acest punct — dinamica și statica arboretului — dau conferențiarului pas să arate structura minunată a acestui organism complex care se numește pădurea, să stabilească adevărul că aceasta nu este o improvizație de moment, că este rezultatul unui îndelung război al forțelor creatoare și distrugătoare ale naturii, pentru a ajunge la concluzia, arătând cu o adâncă competență, cum trebuie să se apropie omul de pădure în încercarea lui de a o folosi, fără a strica minunata funcționare a naturii în acest organism, care se chiamă pădurea.

Pentru ca auditorul să dobândească o cât de sumară indicațiune pentru a putea judeca cel puțin în parte structura unui arboret, conferențiarul pune în față icoana arborelui ideal așa cum îl urmărește silvicultura rațională. În acest fel ajunge să dea auditorului cheia cu care să poată judeca singur cel puțin unul din elementele constitutive ale pădurii — arborele — și anume cel ideal.

În cea de a treia lecție, d-l prof. Drăcea, în dezvoltarea temei că pădurea nu este o improvizație de moment, și că este rezultatul cumulativ al unei mișcări de lupte între forțele naturii, dezvoltă, atât cât poate prezenta interes pentru cultura generală a auditorului, părți din teoria succesiunilor vegetale. În felul

acesta ajunge să stabilească rostul pe care și-l asumă pădurea, în treptata potolire a uriașei forțe de eroziune, care tinde a dărâma munții, a nivela coastele și a înălța fundurile mărilor. Pădurea, acolo unde există, este ramura de măslin pe care natura o întinde omului ca semn că ea până la urmă și-a potollt forțele sale sălbatice, dând liniște pământului, iar omului cuminte și prevăzător, puțința de a se desvolta în pace atât timp cât respectă pădurea. În privința domolirii forțelor eroziunii, pădurea este întocmai cum este în Mitologie curcubeul anunțător că potopul nu va mai reveni. Conferențiarul arată apoi că omul nu primește ramura de măslin a păcii și că distruge, din imprudență, inconștiență sau lăcomie, pădurea, deslănțuind din nou războiul pustiitor dintre forțele naturii, care, după secole sau milenii de domolire sau de pace își reiau opera distrugătoare cu vigoarea și sălbăticia dintr'o epocă mult depărtată în trecut. Consecințele se cunosc și nu este nevoie să le mai redau. Distrugând pădurea, omul rupe, conștient sau nu, un echilibru stabilit de natură și ca atare trebeue să tragă consecințele.

În încheiere, d-l prof. Drăcea, după ce a relevat aceste aspecte dinamice și statice ale pădurii, exemplifică greșelile care se fac la noi împotriva acestui minunat organism al pădurii și încearcă să trezească interesul opiniei publice pentru viața plină de mister a pădurii, pentru frumoasa ei menire, spre a face să se înțeleagă gravitatea greșelilor care le comite generația de azi, depărtată și înstrăinată de pădure. O reapropiere de pădure a întregului popor este singura garanție a acestei minunate podoabe a naturii, a acestui isvor de bogăție și mai cu seamă a acestui isvor de energie și sănătate națională. Și dacă cei mai în vârstă, în vîrfutea inerției, nu se vor putea reapropia de pădure, nădejdea noastră și a întregului popor trebeue să ne fie la generațiile tinere, începând cu copiii, cari trebeuesc învățate a se apropia cu mai multă iubire și cu mai mult respect de pădure.

Conferința ținută de d-l prof. Drăcea în cadrul «Conferințelor» Ateneului Român va face obiectul unei cronici viitoare.

Af. Haralamb.

CE SE CERE ȘI CE FACEM.

În seara zilei de 16 Februarie a. c. Societatea Regală Română de Geografie a ținut obișnuita sa adunare generală. Ca întotdeauna, ședința s'a bucurat de înalta favoare de a fi prezidată de însuși Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, căruia, cu această ocazie, I s'a făcut o foarte călduroasă manifestație de către publicul invitat să participe la această solemnitate. Cu acest prilej, pădurile s'au bucurat de o deosebită atenție din partea celor care au prezentat referate, adunării.

Astfel, d-l profesor Simeon Mehedinți, vașnicul susținător al cauzei pădurilor, în calitatea sa de vicepreședinte, în raportul de activitate pe anul expirat al acestei Societăți, reamintind de acele discordanțe antropogeografice despre care a înformat societatea într'unul din anii precedenți, a arătat că pădurile trebeue să reocupe terenurile pe care numai ele le pot menține.

La rândul său, d-l Rădulescu, profesor la unul din liceele din Focșani, a arătat, în cadrul unei comunicări despre Vrancea, că vrâncenii n'au știut să se oprească în opera lor de distrugere a pădurilor. Din această cauză, azi, acolo este sărăcie și ruină, în loc de bogăție și înflorire.

Apoi, d-l profesor G. Macovei, directorul Institutului geologic al României a făcut o dare de seamă asupra surpărilor de teren dela Bibulești în Gorj, produse în noaptea de 1 Februarie a. c.

Opinia publică și oficialitatea s'au alarmat dând naștere la o mare publicitate în acest sens. D-l Macovei, a arătat însă că alunecările de teren sunt fenomene foarte obișnuite în țara noastră, pornind dela Marea Neagră și până în regiunea muntoasă, cea mai mare frecvență întâlnindu-se în regiunea dealurilor, unde se înregistrează și cele mai multe pagube, întrucât regiunea este mai populată. În continuare, după ce adaugă că surparea dela Bibulești prin amploarea ei nu merită atâta alarmă, arată că aceste surpări pot fi prevenite prin păstrarea stării de împădurire a terenurilor expuse.

Noi silvicultorii ne bucurăm foarte mult că atâtea persoane autorizate și-au spus cuvântul bun despre pădure, de față fiind însuși Regele Țării, căci prea mult se batjocorește această avuție națională.

Însfârșit, adunarea societății de geografie ne-a mai adăugat satisfacția de a afla dela conducătorul de azi al Institutului geografic al armatei că nu va trece mult și toată lumea interesată va putea să-și procure «planșele» topografice ale țării la scara 1/20.000, ceea ce până acuma nu era cu putință. Ca specialiști, care simțim mult lipsa acestor planșe, nu putem decât să ne bucurăm.

În ciuda tuturor «semnalelor de alarmă» și a cuvintelor bune ce se spun despre rolul și importanța pădurilor, parcă este un făcut, atunci când se făp-tuește este cu totul în contradicție cu ceea ce se spune.

Pădurile Statului, ținta tuturor profitorilor, căci singure ele mai sunt azi în măsură să facă față multiplelor necesități și tot ele singure sunt într'o stare mai bună — dacă le comparăm cu cele ale altor proprietari — au ajuns să nu mai fie considerate ca bunuri, nestrămutate, capabile de a da venituri acestui Stat, ci mai mult ca niște «rezerve» sortite să fie lichidate cu timpul, dându-se cu dărnicie oricăruia poate argumenta nevoia de a avea o bucată din ele. Ieșisem din răsboiul de întregire cu un domeniu păduros destul de frumos. Reforma agrară însă l-a amputat serios dând pentru păduri comunale și pentru islazuri. Acestea din urmă i-au luat mai bine de un milion hectare. S'a dat cu generozitate la oricine a cerut. S'a socotit la un moment dat că toată lumea este mulțumită. Mulțumită era și pădurea că însfârșit, pentru ce i-a mai rămas, va fi lăsată în pace. S'a înșelat căci anual prin alte cereri se solicită alte bucăți de pădure. Și Statul dă, căci a mai dat, parcă n'ar da dela el și parcă pădurea ar fi ceva de care trebuie să se scape. Așteaptă doar să i se ceară. În ultimul timp oficialitatea a fost pusă în fața unor cereri de schimburi. Au avut oamenii pădurea, au exploatat-o și după aceea au revenit cu plângeri să le dea alta pentru că s'ar fi dovedit că ceea ce le-a dat nu a fost propriu pentru islaz. Și schimbul li se aprobă, căci oamenii sunt alegători și puterea emană dela națiune.

Dar parcă numai pentru păduri comunale și islazuri s'au dat din pădurile

Statului? N'am văzut noi dotându-se Mitropolile și Episcopiile de toate riturile cu câte 300 și 500 hectare fiecare? Și toate acestea pentruca la câțiva ani intervale să aflăm că s'au exploatat de așa natură încât seamănă mai mult a jaf decât a exploatare?

Experiența rea făcută cu ele nu ne-a învățat nimic. Cum altfel se poate explica din moment ce vedem că în 1935, Mănăstirea Neamțului, pe baza nu știu căror documente vechi, a isbutit să ia de la Stat, prin lege specială, așa zisa «vatră» a Mănăstirii, constituită din 14 mil de ha. pădure de toată frumusețea?

Pofta însă vine mâncând. Din moment ce Mănăstirea Neamțului a putut rupe de la Stat 14.000 ha., de ce nu s'ar da și celorlalte mănăstiri din țară? Și așa trăirăm să vedem cum în anul 1937, alte câteva mănăstiri, vor fi dotate cu păduri, pentru a le asigura un minimum de stare materială. Dar dacă este vorba de așa ceva, de ce oare era nevoie să se dea păduri? De ce nu se prevede în bugetul Cultelor fondurile necesare asigurării acestui minimum necesar? Și de ce numai păduri? Căci lemnele necesare satisfacerii nevoilor lor aveau, tot de la Stat, și până acum. Vom vedea deci pe umilii călugări luați de la rostul lor și puși să facă exploatări și negoț de lemne. De biserică și sectanții din țară urmează să se ocupe alții, poate chiar și silvicultorii.

Chestiunea aceasta a preocupat mult opinia publică, în ultimul timp. Ea s'a desbătut prin presă, unde nu au lipsit și articole scrise de colegii silvicultori. Mănăstirile au aflat în părintele arhimandrit Iuliu Scriban un călduros susținător, care a ținut să mustre pe silvicultori pentru păcatul de apăra un patrimoniu care le-a fost dat în grijă și pentru care au pus jurământ.

Societatea «Progresul Silvic», la rândul ei, s'a ocupat îndeaproape de această chestiune, făcând toate demersurile necesare ca să se evite această nouă amputare a domeniului păduros al Statului. În atingerea acestui scop, Societatea a dat publicității și un memoriu în care se expune punctul său de vedere, arătând greșala care se face prin legea care stă să se voteze.

În ceea ce mă privește, nu mă îndoiesc că în ciuda tuturor protestelor și argumentărilor, legea va trece și anul 1937 va mai scădea din domeniul păduros al Statului alte câteva zeci de mil de ha.

Încet, dar sigur, pădurile Statului se macină!

Dar nu-i singura cale. Noi mai cunoaștem una, tot așa de temută, dar și tot așa de sigură: pășunatul în pădure. Este vorba de acea mare pacoste a pădurii românești, care deși interzisă prin lege, se exercită an de an, «în mod excepțional», așa cum le place celor ce decretează să justifice această fără de lege. Dacă până acum se aștepta prilejul care să dea deslegarea cuvenită — oarecari inundații îndepărtate de locurile unde se pășunează, sau seceta pustitoare — de data aceasta lumea s'a grăbit. S'au lipsit deci de aceste puerile motive, așa că încă din luna Februarie se întocmește decizia care privește pășunatul în pădure. În definitiv, de ce n'am aplauda acest gest de sinceritate. Lumea vrea pășunat în pădure pentrucă vrea, nu pentrucă ar fi nevoită din cine știe ce inundații pe islazuri, sau arsuri provocate de secetă. Ne mirăm cum până acum nu s'a trecut la transformarea acestei stări «excepționale» într-o stare legală.

Este doar așa ușor să treci o lege, atunci când vrei. Și de ce n'ar face-o din moment ce se poate perpetua la infinit o stare de fapt?!

Dar încetul cu încetul și această idee își va croi drum. Și când cel ce au drept la vot o vor cere, cine oare va mai îndrăzni să facă un gest de opunere? Iată noi am avut prilejul să auzim cerându-se și acest lucru. S'a petrecut la congresul oerilor din toată țara care a avut la Tg.-Jiu în ziua de 21 Noembrie anul trecut. Pentru ziua fixată au sosit, în localitatea amintită, delegații din toate colțurile țării unde oeritul este o preocupare cu totul deosebită. A fost în mijlocul lor și un reprezentant al guvernului, care l-a asigurat de toată sollicitudinea. S'au ridicat acolo revendicări de tot felul. Dar adevărata problemă care a preocupat congresul a fost pășunea. Nu trebuie însă să-și inchipule cetitorul că este vorba de sezonul de vară. Nu. Oerii vor pășune de vară, pășune de toamnă, pășune de iarnă, pășune de primăvară, pășune la munte, pășune la câmp, pășune la baltă.

Cerem să se cerceteze «sub un riguros control» ce pagube fac oile în plantațiuni, căci noi știm din contră că pășunatul le face numai bine. Așa s'a spus la congresul oerilor dela Tg.-Jiu. Acest deziderat s'a trecut în moțiune la punctul e și sună așa: «Privitor la posibilitățile de pășunat în munți, oerii cer să li se dea voie a pășuna în tăierile plantate după un anumit plan, recunoscut fiind că oile nu strică plantațiile atât cât le distruge iarba mare, care crescând îi copleșește și în care se ascund fel și fel de insecte stricacioase. Oile fac plantațiilor ceeace fac plivitorii, cerealelor. Pentru a putea ști cu precizie cât strică oala și câți pueji pier unde ea nu paște, congresul propune să se facă experiență cu câteva plantații din anume munți. Pădurile le-au rămicit tăierile barbare, nu oerii!»

Nu s'au oprit însă aici. Oerii nu mai vor fânețe. Ei cer pășuni pentru toamnă, pentru iarnă și pentru primăvară. Și precizează că acestea trebuie să fie pădurile răsărite. Ce vor să înțeleagă prin acest cuvânt, eu nu știu. Numai de n'ar fi o greșală de tipar care să se fi strecurat în loc de răsărite. Vedeți, ei știu ce vor. Ce nu se poate înțelege prin pădurile răsărite!

Apoi mai vor ca munții, «pășunați din moși strămoși de oerii să fie expropriați și împreună cu cei cari azi sunt rezerve de Stat — eu așa spune dacă mai sunt — să fie dați proprietate oerilor și nu improprietărite cu ei, din considerente electorale, comune, care n'au oi și cari în lipsă de ele duc boi la munte, sau să arendează pe prețuri de concurență».

Ne bucură că însfârșit văd și oerii greșala ce s'a făcut cu improprietărirea comunelor cu munți. Dar, lucru este deja făcut și nu mai are nicio valoare practică. În definitiv de ce vor să fie improprietăriți oerii direct? Cum oare? Dacă într'o zi un oier se lasă de meserie, ce se va întâmpla cu muntele ce i s'a dat? Nu-l va specula și el, cum fac azi comunele? Nu, «rezervele» de stat trebuie să rămână ale statului și nu considerate ca «rezerve» cum le plac unora să le numească. Statul care este neperitor va și să repartizeze munții direct aceluia cari au nevoie de iarbă după criteriul judecate de el, în timp, că trebuie să domnească la repartizarea munților săi.

Oerii se declară apoi împotriva «bearilor» deci împotriva pășunatului golurilor, cu vitele mari, căci «pășunile de munte sunt pentru oi».

Plata pășunatului să nu se mai socotească lunar ci pe sezon — dela 1 Iunie la 1 Octombrie.

Șanșurile șoselelor și plaiurile munților să fie libere la pășunat, cu drept de «tăbărit» adică de poposit, «fără ca cineva să fie în drept a încasa ceva taxe pentru suitul și coboritul dela munte, precum și circulația în de-cursul sezonului». Și aici șilu oerii ce vor: să poposească, să urce, să coboare și să circule în cursul sezonului. Adică, spus altfel, să poată umbla pădurea tot timpul fără ca proprietarul pădurii să se opună sau să le facă proces. Nu cer prea mult.

Cer apoi ca arenda încasată să fie utilizată pentru lucrări de ameliorare în munți.

«In câmp deschis și la munte» nu mai vor jujău la gâtul căinilor, «care-i împiedică în urmărirea dușmanului» și cer cu insistență să se ridice oareleștea împușcării ursului. Fiecărei târle de ci să i se dea dreptul a avea o pușcă, «cu plata taxelor către stat», fără obligația de a face parte din vreo societate de vânători.

«Pentru orice abatarei cari cauzează pagube locuitorilor, să fie obligat oierul a plăti paguba făcută și constatată de organele în drept, scutit fiind de a plăti amenzi peste amenzi și taxe peste taxe tuturor drumarilor, păzitorilor de câmp, pădurarilor, agenților și particularilor».

Să nu mai fie duse vitele la obor, atunci când vor fi însoțite, ci numai atunci când sunt găsite singure. Cu alte cuvinte, dacă sunt găsite în pădurea oprită, însă se găsesc cu păzitorul lângă ele, trebuiesc lăsate în pace.

in sfârșit după toate aceste nesfârșite înlesniri, care se pot rezuma în formula: totul pentru oerit, cu nesocotirea celorlalte ramuri economice, oerii mai cer «să se reducă taxele, anulându-se și formalitățile ce se cer oierilor să facă».

Ne oprim aci, fără a trece și la formulările în legătură cu valorificarea produselor. Cele în materie de pășunat ne sunt suficiente ca să ne facem o idee completă despre ei și despre conducătorii lor. Vedem dar că ceea ce vor oerii în materie de pășunat, azi, în anul 1937, cred că n'au avut nici pe vremea când Bărăganul era «bărăgan», când în «baltă» nu se făcea agricultură și nici silvi-cultură, când munții erau vraște și nu val-orau decât atât cât puteau oferi ca pășune. Hotărît lucru că nu-și dau seama de imposibilitatea satisfacerii ce-rerilor lor.

Că se mențin în revendicările lor inacceptabile și de neînchipuit pentru oamenii cu simțul răspunderii în stat, nu ne miră prea mult. Ceea ce nu mai putem înțelege însă este atunci când specialiști și șefi de autorități își însușesc aceste cereri. Iată de pildă, în ziarul «Curentul» cu data de 27 Februarie a. c. am citit un reportaj privitor la «Conferința agricolă a Ardealului de Sud» care a avut loc la Sibiu cu câteva zile mai înainte. La conferință au luat parte «reprezentanții» județelor Sibiu, Făgăraș, Hunedoara și Târnava Mică. A fost prezidată de un director din Direcția Eforiilor din Ministerul de Interne. Acolo, în afară de problema pășunilor, s'a discutat și chestiunea plantațiilor «mai cu seamă acolo unde pădurile au fost devastate cu nemiluita». Raportor a fost un domn director general. Examinându-se apoi situația agricolă a județului Sibiu,

d-l șef al serviciului agricol din citatul județ «a expus reformele ce sunt de făcut în domeniul zootehnic, silvic și agricol, propunând soluțiuni». Bun, vreasăzică am ajuns și aici ca în chestiuni de pădurărie soluțiunile să fie propuse de alții, nu de noi. Bine stăm ! Insfârșit, într'un raport «extrem de important și detaliat» în legătură cu problema oeritului, președintele Uniunii cerilor din întreaga țară a susținut următoarele revendicări ciobănești :

- 1) Iarna, primăvara și vara oile să fie lăsate în golurile din munte ;
- 2) Să se întocmească de urgență o statistică a pășunilor și golurilor de munți, pe natură de proprietari ;
- 3) Șanțurile de pe marginea șoselelor să fie lăsate libere pentru pășunat ;
- 4) Despăgubirea pagubelor cauzate de urs ;
- 5) Să se facă o lege a oeritului și stâne școli.

Toate cele de mai sus sunt demne de amp'le comentarii. Ne abținem însă de a le face. Ca și anul trecut conchidem : atenție, la oeri !

N'am terminat. S'ar putea crede de unii — în niciun caz însă de noi silvicultorii — că cel puțin infracțiunile săvârșite în afară de toate abdicările acceptate de lege și pe deasupra ei, vor putea fi sancționate. Nici de cum. De aceea furturile de lemne, atunci când nu sunt sancționate sever și la timp, constituie, la rândul lor, altă calamitate a pădurilor. România trăește în această privință epoca «iertărilor», provocate nu doar din cine știe ce sentiment creștinesc, ci de ceva mai arzător, de interesul electoral. Nu este an dela Dumnezeu să nu se dea cel puțin o amnestie, care să cuprindă, neapărat și delictele silvice. Crezusem la un moment dat că noul cod penal va pune capăt acestei anomalii ; așa cel puțin îmi trecuse nu de mult, pe la ureche. Dar, de unde. Cam pe la 25 Februarie a. c. un domn deputat, majoritar (dacă nu mă înșel), a dat o mare alarmă dela tribuna Camerii, cerând să se ia urgente măsuri ca zilele de închisoare, rezultate din condamnarea sătenilor dovediți infractori la codul silvic și pe care nu le-a plătit, să fie transformate în zile de muncă «pentru regenerarea pădurilor». Iar după banca ministerială s'a răspuns că se vor face grabnice intervenții în acest sens. Nu vrem să ne mai amărăm lungind discuția aceasta, căci știm noi ceea ce însemnează zilele de muncă.

Să ne mai întrebăm de ce se ruinează pădurile ? Dar în definitiv, de ce se vor mai fi străduind silvicultorii să le refacă, dacă pe altă cale ele se distrug ? Pădurea românească trăește povestea antirului lui Arvinte.

Marea mutilată.

S'a spus și trebuie repetat : Congresul internațional de silvicultură, care a avut loc în toamna anului trecut la Eudapesta, a fost pentru vecinii noștri dela Vest, un prielaj, căutat și bine venit, să facă oarecare propagandă revizionistă. În această privință încep să ne sosească anumite ecouri. Iată-l pe d-l G. Grivaz, care, în cadrul unui articol informator asupra congresului, publicat în No. 2/937 din Journal forestier suisse, se face purtătorul de cuvânt al acestor revendicări, vorbind și despre această țară «mutilată de tratatul dela Versailles». Arată apoi că congresul a fost organizat cu o minuțiozitate demnă de toate elo-

gile și că Budapesta «ceea regină a Europei, prin situația și palatele sale, s'a arătată odată mai mult orașul care știe să-și primească oaspeții». În finalul articolului, d-l Grivaz, după ce menționează oșpețele și excursiile de tot felul, făcute atât în interiorul capitalei cât și dealungul și dealatul acestei țări «cu moravuri și costume așa de pitorești», adaugă : «poporul unguresc este un popor simpatic, ospitalier și profund patriot : crezul său nu-l spune : eu cred într'unul Dumnezeu, eu cred într'o patrie, eu cred într'o justiție divină și eternă, eu cred în reînvierea Ungariei».

Iar noi, le putem răspunde : reînvierea Ungariei dealtădată, niciodată ! Ar fi bine s'o afle și d-l Grivaz, ca s'o poată spune și altora.

«CUVANT FORESTIER»

Ianuarie 1937 a adus în rândul periodicelor forestiere o nouă publicație condusă de un grup de ingineri silvici, având ca redactor pe d-l Tr. Ionescu-Heroiu. Pusă în slujba intereselor silvicitorimii și în special a armoniei profesionale, noua revistă va face, de sigur, carieră, cu atât mai mult cu cât având la bază un principiu creeator — camaraderia — ea se integrează în rândurile înaintașelor ei, care luptă pentru mai binele pădurilor țării și al corpului silvic. În acest sens, editorialul primului număr credem că a găsit aprobare la toți colegii către care a fost adresat.

Evident, nu este exclus ca apariția Cuvântului Forestier să fi provocat în afară de o plăcută surpriză și oarecari rezerve, mai ales pentru motivul că inginerimea silvică are actualmente două reviste mari (Revista Pădurilor și Viața Forestieră) care dețin titlul de mentori al opiniei publice forestiere (dacă putem zice așa) încât o a treia își va căpăta dreptul la viață numai prin elementul de noutate în publicistica noastră și prin aportul original pe care-l va aduce problemei în sine pentru care luptă. Deocamdată, în adevăr, e o inovație, prin forma de apariție, prin factura articolelor, prin caracterul informativ și prețul ei. Cu fiecare număr își va defini și mai mult, de sigur, și metoda și direcția.

Pentru frumoasele intenții mărturisite, pentru sacrificiul de timp și bani inerent oricărei activități de acest gen, camarazii care se ostenesc să tipărească Cuvântul Forestier, nu pentru o glorie personală ci pentru o nobilă cauză — interesul cel mai bun al colectivității — merită aprobarea și prietenia noastră.

Revista Pădurilor, înțelegătoare a tuturor străduințelor depuse pentru mai bine Corpului, salută cu firească simpatie apariția Cuvântului Forestier, urându-i să trăiască și să realizeze nobilul ideal : armonia profesională.

Redacția.

FAPTE ALE COLEGLILOR, VREDNICE DE LAUDA ȘI IMITARE

Din inițiativa camaradului ing. Gh. Șiravev, șeful ocolului silvic Râzca, s'a oficiat în ziua de 14 Noembrie 1936, un parastas al eroilor căzuți pentru

întregirea Neamului, cinstindu-se în deosebi memoria personalului silvic dela acest ocol, mort fie în timp și chiar din cauza serviciului, fie pe front, în războiu.

În prezența autorităților și a Directorului regional silvic (Iași), precum și a unui mare număr de ingineri, conducători și brigadieri silvici și pădurari, cu participarea largă și a școlilor locale, un sobor de preoți a oficiat serviciul divin, iar cuvântătorii au reliefat rostul simbolic al acestei fapte creștinești.

Început în satul Bogdănești, prin refacerea deocamdată a trei morminte cari vor fi împrejmuite și împodobite cu sfintele cruci de stejar, programul acesta va continua în satele vecine având de obiect îngrijirea celor vreo 12 morminte din diverse cimitire, făcându-se astfel și educarea nației și tineretului în deosebi, crescut în cultul trecutului și al Patriei, cinstind memoria bravilor ce nu mai sunt, dar și-au făcut prisoselnic datoria pentru țară și breasla noastră pădurărească.

Gestul vorbește dela sine, iar celor ce l-au săvârșit, cuvântul nostru de încurajare.

C. Cr.

Cu privire la noile proiecte de legi Agro-(Silvice)

Inființarea «*Institutului Național de credit Agricol*» — Societate anonimă cu scopul de a finanța exploatarea agricolă, (așa e definit). Art. 7 precizează că împrumuturile se vor face pe: a) 3—12 luni pentru producție și exploatare, b) 1—5 ani pentru înzestrare cu inventar viu sau mort și c) până la 30 de ani pentru îmbunătățiri funciare, comasări și cumpărare de pământ. Art. 12 fixează dobânda la instituțiile de orice fel, prevăzute la art. 6, — ea neputând depăși 2 la sută pe an peste scontul normal al Băncii Naționale, numai consiliul superior al economiei naționale putând majora acest maxim.

Conducerea o are: Consiliul de administrație, Comitetul de direcție și Comisarul guvernului ce exercită controlul Statului tutelar.

Iar art. 9 — ce interesează în deosebi pe silvicultori, prevede:

«Nu se vor acorda credite decât agricultorilor, viticultorilor, pomicultorilor și proprietarilor de păduri care-și cultivă proprietatea în regie sau tovărășie și nu vor putea fi întrebuințate decât în scopurile indicate de art. 7. Deasemeni se acordă credite și asociațiilor agricole de orice fel, ce vor face efectiv exploatare sau întreprindere agricolă.

Am menționat cele de mai sus referitoare la *Noul Proiect de lege al guvernului*, pentru încurajarea agriculturii și mai ales a micului producător, stimulând și sindicatele (asociațiile) respective, deoarece e un deziderat exprimat atât în *Congresul AGIR dela Iași secția II și VI*, cât și în *Adunarea generală* din acest an a Corpului silvic pt. 1 cap. III privind: «Capitalul și munca românească». *Moțiunea soc. «Progresul silvic»*, arată necesitatea «Creditului forestier»; și dacă acesta nu se creează încă, spre a facilita și asigurările mutuale contra riscurilor în materie de cultură forestieră: incendii, insecte, inundații, etc., bine e să se lărgească și mai mult cadrul «Creditului Agricol» din noul Institut care să devină: *Agro-silvic*, îmbrățișând între câmpul și nevoile producției agricole și forestiere.

C. Cr.

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Luna Noembrie 1936.

- Curentul* din 1 Noembrie : (ss) *Romulus Dianu* : Kinegeticos.
- Universul* din 1 Noembrie : Sculptura românească în lemn (comunicarea d-lui Prof. O. Tafrall, la Academia Română).
- Epoca* din 3 Noembrie : Nucul — pomul stânt de ing. agr. *N. Dină*.
- Universul* din 3 Noembrie : Brazil Moșului de *Adrian Maniu*.
- Viitorul* din 3 N-brie : Cum a fost organizat Min. Agr. și Domenii (Institutele de cercetări).
- Prezentul* din 3 N-brie : Mari transacții în industria forestieră cu Anglia și Germania.
- Curentul* din 4 N-brie : Conjunctura lemnului românesc pe piața Orientului (reducerea export. prin Galați) de ing. *V. C. Filip*.
- Viitorul* din 4 N-brie : Noul consiliu superior al Agriculturii, compunerea sa.
- Universul* din 5 N-brie : Grădina botanică de prof. *I. Simionescu*.
- Curentul* din 9 N-brie : Se anulează legea Secularizării averilor Mănăstirești de ing. *M. P. Florescu*.
- Curentul* din 7 N-brie : In lumea vânătorilor (Ministerul Agr. și problema vânătoarei) de *Theo Maiorescu*.
- Curierul silvic* din 11 N-brie : Pădurile în preajma unui nou sacrificiu de ing. *M. P. Florescu*.
- Le Moment* din 10 N-brie : Nos débouchés en Grèce pour le bois de charpente.
- Curentul* din 12 N-brie : Cronica lemnului : Transporturile de lemnărie, via mare periclitată din lipsa vagoanelor; piața navlurilor de ing. *V. C. Filip*.
- Argus* din 13 N-brie : Vânzarea pădurilor Statului din regiunea Orșova.
- Adevărul* din 15 N-brie : Necesitatea exploatării pădurilor în regiile de *Th. Iorga*.
- Tara noastră* din 19 N-brie : Exploatarea pădurii «Vatra M-rei Neamț» de ing. *M. P. Florescu*.
- Ogorul* din 19 N-brie : Faceți dreptate Moșilor de *O. Rusu*.
- Universul* din 20 N-brie : Cronica forestieră : Delicte silvice, de *Florea Căruntu*.
- Epoca* din 20 N-brie : Prin țara Moșilor, adevăruri triste, de *N. D. P. Zoțca*.
- Naționalul nou* din 20 N-brie : Vânătoarea ca mijloc util de propagandă și avuție națională de *Gh. Lehrer*.
- Universul* din 20 N-brie : Cooperajia forestieră și fondul bis. ort. Bucovina (ss) *Dela Cosmin*.
- Viitorul* din 22 N-brie : Alex. Constantinescu și economia noastră forestieră, de Prof. *M. Drăcea*.
- Porunca Vremii* din 22 N-brie : Nostrificarea diplomelor silvice ale minoritarilor (AGIR-ul trebuie să intervină) de *I. D.*
- Curentul* din 23 N-brie : Parastasul de 10 ani dela moartea lui Al. Constantinescu.
- Universul* din 24 N-brie : Institutul de Cercetări agronomice, de prof. *I. Simionescu*.

- Curentul* din 21 N-brie : In lumea vânătorilor; incurajarea braconajului, de *Theo Maiorescu*.
- Adevărul* din 15 N-brie : Necesitatea exploatării pădurilor în regi'e și rolul cooperativei, de *Th. Iorga*.
- România Agricolă* din 21 N-brie : Influența pădurii asupra solului, de ing. *V. Harnagea*.
- Curentul* din 25 N-brie : Restaurarea și mărirea domeniului păduros al țării: rolul pădurilor în economia generală; acțiunea Caps și Regim silvic, probleme de viitor.
- Prezentul* din 26 N-brie : Zădărnicia învățământului agricol practic, de *Gh. Tudorică*.
- Epoca* din 27 N-brie : Combaterea secetei, de ing. *Cezar Cristea*.
- Dreptatea* din 15 N-brie : Pe urmele lui V. Tilea, afaceri cu pădurile Olteniei.
- România Agricolă* din 28 N-brie : Inundațiile, seceta și congresele ingineresci de *Cezar Cristea*. Cetele de moșneni și exploatările pădurilor, de ing. *V. I. Harnagea*. Extragerea zahărului din lemn, de *V. I. Harnagea*.
- Curentul* din 28 N-brie : In lumea vânătorilor, în plin sezon de braconaj, de *Theo Maiorescu*.
- Curentul* din 28 N-brie : Cronica lemnului; Situația lemnului românesc pe piețele străine este excelentă; prețurile în urcare; exportul pe 8 luni, de ing. *V. C. Pîlp*.
- Zorile* din 29 N-brie : Pericolul iepurilor, de *Gh. D. Nedici*, și «Ocotirea vânătorului mic».
- Curentul* din 29 N-brie : Sătenii din ținutul C. Lung-ului pătrund cu forța în pădurile Statului, de *Eugen Popovici*.
- Universul* din 27 N-brie : O enciclopedie agricolă românească (ss) Prof. *E. Grințescu*.
- Viitorul* din 29 N-brie : Activitatea Casei Pădurilor, de *Cezar Cristea*.

Luna Decembrie 1936.

- Curentul* din 2 D-brie : Concentrarea învățământului tehnic superior și colegiul ingineresc.
- Excelsior* din 2 D-brie : Exportul de cherestea în plină activitate.
- România Agricolă* din 5 D-brie : pagina «Silvicultura»: Paza și poliția pădurilor de ing. *V. Harnagea*. Piața lemnului în Palestina. Dispoziții p. exportul brazilor; și Grave nereguli în Ad-ția Caps, la Dir. Arad.
- România Agricolă* din 5 D-brie : Agricultură în Munții Apuseni de Dr. *I. L. Ciomac*.
- Țara noastră* din 3 D-brie : Cum se mai pot salva pădurile țării, de ing. *M. P. Florescu*.

- Curentul* din 5 D-brie: In lumea vânătorilor (culpele in Insp. Vân. Temișoara) de *Theo Maloiescu*.
- Porunca Vremii* din 6 D-brie: Săriți, au intrat jidani în pădure, de *V. Dova*.
- Le Moment* din 6 D-brie: Nos possibilités d'exportation de bois en Turquie.
- Prezentul* din 6 D-brie: Cronica lemnului: Conjunctura lemnului rom. de foioase pe piața Orientului (o nouă orientare a export. de lemn), ing. *V. C. Filip*.
- Tara noastră* din 10 D-brie: Fondul păd. bls. a Bucovinei, salvat!
- Prezentul* din 10 D-brie: Normele de exploatare a lemn. de rezonanță (controlul Min. Apărării Naționale).
- Epoca* din 10 D-brie: De-ale pădurii, — lucrări în luna D-brie, de ing. *C. Cristea*.
- Excelsior* din 12 D-brie: L'exportation du bois de charpente.
- Curentul* din 11 D-brie: In lumea vânătorilor — de ce devenim braconieri, de *Theo Maloiescu*.
- Curentul* din 15 D-brie: In lumea vânătorilor — preocupările Dir. vânătoarei, examenele inspectorilor onorifici, de *Theo Maloiescu*.
- Curentul* din 16 D-brie: Vănat împăiat, de *Dr. N. Roșu*.
- Epoca* din 15 D-brie: *Vetrele sfințelor Mănăstiri*, de ing. *Cezar Cristea*.
- Prezentul* din 16 D-brie: Dificultățile ce întâmpină exportatorii de lemne.
- Epoca și Viitorul* din 16 D-brie: Treburi pădurărești în luna D-brie de *C. Cristea*.
- Porunca Vremii* din 17 D-brie: Populația Chișinăului tremură de frig.
- Ordinea* din 18 D-brie: Sub bătaia Crivățului (Dar CAPS-ul ce face?).
- Porunca Vremii* din 19 D-brie: Tălharile jidaniilor — la Dir. silv. Chișinău, de *Sergiu Florescu*.
- Epoca* din 17 D-brie: In slujba Artei naționale (congresul Artiști plastici), de ing. *Cezar Cristea*.
- Curentul* din 16 D-brie: Pentru expoziția internațională de vânat.
- Tara Noastră* din 18 D-brie: Ce trebuie să așteptăm și altă lume.
- Epoca* din 18 D-brie: Din faptele silvice demne de laudă, de *Cezar Cristea*.
- Dreptatea* din 19 D-brie: Navigația Dunării în timpul iernii; scăderea transporturilor.
- Dreptatea* din 22 D-brie: Furniturile de lemne ale CAPS.
- Dreptatea* din 22 D-brie: Cui și cum se dau în exploatare pădurile din Maramureș: pentru (Viorel Tilea și Udrea).
- Porunca Vremii* din 21 D-brie: Devastarea pădurilor Maramureșene de *Nic. Bogdan*.
- Porunca Vremii* din 18 D-brie: Scumpirea lemnului, de *I. Diaconescu*.
- Adevărul* din 19 D-brie: Jderul și Braconierul de *R. Murat* (Insp. vân.), problemele vânătoarești.
- Porunca Vremii* din 22 D-brie: Pădurile din jud. Baia în mâinile jidaniilor, de ing. silv. *M. P. Florescu*.
- Credința* din 15 D-brie: Turismul în lumina faptei.
- Universul* din 24 D-brie: Chestiunea zootehnică, actualități (dr. *G. Ionescu-Erăila*).

- Porunca Vremii* (Nr. festiv) din 24 D-brie : Realizările CAPS-ului (Industria și comerțul lemnului de Gh. I. I.
- Porunca Vremii* din 24 D-brie : Primele rezultate ale Legii pentru organizarea Turismului în România.
- Curentul* din 24 D-brie : Reducerea exportului de lemn prin Galați; izolarea primului nostru post dunărean, de ing. V. C. Filip.
- Argus* (Nr. festiv) din 25 D-brie : Rolul organizației de turism «Europa» în promovarea turismului românesc.
- Excelsior* (No. festiv) din 25 D-brie : Valoarea pădurilor Statului (Dare de seamă pe ani 1930—1936) de Gh. I. I. și C. Cristea. Ameliorearea exportului de cherestea.
- Ideea Național* din 25 D-brie : Pomul de Crăciun, de Dr. G. Făcăraru.
- Rev. «Albina»* : Despre felurile întrebuințări ale lemnului.
- Curentul și Argus* din 27 D-brie : Exportul de cereale și cherestea prin Galați e neînsemnat. Perspective pentru exportul viitor.
- Curentul* din 27 D-brie : Din istoria socială românească; M. Popescu Spineni : «Procesul mănăstirilor închinatelor», de Dragoș Vrânceanu.
- Curentul* din 27 D-brie : Înaintări în corpul silvic al fond. bis. ortodoxe din Bucovina.
- Universul* din 30 D-brie : Delta noastră, de Florea Căruntu.
- Curentul* din 30 D-brie : Cronica lemnului : Piața lemnului în D-brie 1936, dirijarea exportului produselor forestiere, criza de subproducție, de ing. V. C. Filip.
- Viitorul, Excelsior, Epoca ș. a.* : Bilanțul CAFS pe 1936.
- Viitorul* din 31 D-brie : Proiectul de lege pentru organizarea și încurajarea Agriculturii. Importante realizări edilitare, economice și silvice la granița Năsăud, sub regimul liberal (contribuția Laurențiu Oanea). Pe drumurile Neamțului.
- Curentul* din 31 D-brie : Un nou demers al AGIR-ului către guvern.
- Adevărul* din 31 D-brie : (recenzii) : O carte de vânătoare : Jagd in Rumänien, de Gh. Nedici.
- Ogorul* din 1 Ianuarie 1937 : Ruga Codrului către Regele țării, de C. Silviu.
- Curentul* (No. festiv) din 1 Ianuarie 1937 : Un an de realizări în domeniul Cooperăției. Căile ferate și fabricile de cherestea ale CAPS. de Gh. I. I.
- Excelsior* (No. festiv) din 1 Ianuarie 1937 : Anul industrial; Conjunctura. Economia forestieră în 1936, de ing. dr. Valeriu Diu (dela ICEF).

C. Cristea

MERCURIALE

CRONICA LEMNULUI

Debușeurile lemnului românesc.

Evenimentele succedate în cursul lunii Februarie a. c. vin să transforme în realități concluziile noastre optimiste din cronica lemnului pe Ianuarie a. c.

Lemnul, în atmosfera economiei de război, ce se dezvoltă în mod impresionant de repede, a devenit una din materiile prime căutate dintr'o dată de diverse industrii, consumatori, guvernele diferitelor state, atât pentru construirea edificiilor, lucrărilor de apărare pentru cazuri de război, cât și pentru crearea de depozite în vederea oricărei eventualități.

Lemnul românesc se bucură de o conjunctură excepțional de bună, mai bună chiar decât în perioada 1925—1929.

Piața internațională a lemnului, suferă după urma lipsei de materiale suficiente pentru satisfacerea nevoilor țărilor importatoare, din care cauză prețurile continuă să crească.

Timber Trades Journal and Saw Mill Advertiser, oficiosul săptămânal al lemnului, ce apare la Londra, și care a susținut în tot cursul anului 1935 că prețurile lemnului trebuiesc urcate, în numărul apărut la 20 Februarie a. c. crede că în câteva săptămâni se vor atinge maximum de prețuri posibile ce se pot rupe dela consumatori, după care se va asigura o stabilitate a prețului internațional al lemnului, cel puțin până în Septembrie a. c.

Principalele debușeuri ale lemnului nostru pentru 1937 sunt următoarele :

Anglia, deținatoarea a cca. 40% din importul european de lemnărie, continuă să absoarbă din România, cantități masive de lemnărie. Piața engleză, astăzi când economia mondială este în plină expansiune primește lemnărie în specificațiile cele mai ușoare, și conforme cu producția fabricelor noastre de cherestea.

Capacitatea de importat lemnul a pieței engleze, se evidențiază prin compararea importului său total, cu importul european, folosind statisticele CIB-ului din ultimii 3 ani :

	Importul European	Importul Angliei	%
1933 . . .	36.639.720 mc.	12.872.377 mc.	35.0
1934 . . .	41.919.983 „	15.269.573 „	36.6
1935 . . .	39.974.542 „	14.403.676 „	36.0

Cheresteaua de rășinoase importată de Anglia, reprezintă până la 65% din importul său total de lemnărie și nu este lipsit de interes de a o compara cu importul european de cherestea de rășinoase după cum rezultă din cifrele de mai jos :

	Importul European	Importul Angliei	%
1932 . . .	3.414.662 Stds.	1.454.191	43
1933 . . .	4.112.117 „	1.949.670	48
1934 . . .	4.458.326 „	2.210.056	49
1935 . . .	4.209.484 „	2.069.608	49

Reese din compararea cifrelor de mai sus, că Anglia este adevăratul regulator al pieței lemnului din Europa. Cererile pieței engleze coincidând cu diminuarea disponibilului de lemnărie exportabilă a țărilor exportatoare din Europa, au provocat o congestie generală a prețurilor în compartimentul lemnului de rășinoase și în parte a lemnului de foioase.

Cererile din anul curent ale Angliei, nu pot fi acoperite în totalitate, fiindcă țările mari furnizoare (Canada, Suedia, Finlanda și U. R. S. S.) au de acoperit nevoile consumului lor intern, din care cauză, disponibilitățile lor de export sunt inferioare cantităților exportate în anii precedenți.

În cursul lunii Ianuarie a. c. Anglia a importat 108.385 Stds cherestea de rășinoase în valoare de 1.319.167 Lstg. față de 113.104 Stds importată în Ianuarie 1936, cu o valoare de 1.126.415 Lstg. La acest import, iau parte Finlanda, U. R. S. S., Suedia și U. S. A. cu cantități mai mici decât în 1936.

Subliniem după The Timber trades Journal, că Anglia va continua să arate interese susținute pentru lemnul românesc, însă va ridica exigențele sale pentru sorturile și dimensiunile cele mai căutate astăzi și anume :

2' X 4' (rigle pentru acoperișuri de hangare, ferme, etc.).

Scânduri de 7/8' și 3/4'.

Dulapi de 2.5' X 7'.

„ de 3' X 9' și 2.5' X 7' pentru căile ferate.

Cele mai mari cereri sunt pentru riglele de 2' X 4', care se cumpără și în partide separate, atât de Londra și de Anglia de Sud.

În anul 1936, majoritatea exportului nostru de lemnărie pentru Anglia, s'a efectuat prin porturile Hamburg, Gdynia și Danzig, marfa fiind provenită din Bucovina. Li se impută fabricanților de lemnărie din Bucovina, că au abuzat prea mult de situația excepțională a pieței engleze și au trimis toate braturile și toate vechiturile drept marfă bună, vânzarea fiind făcută cu plata la prezentarea documentelor, și care se făceau întotdeauna înainte de sosirea mărfii în Anglia. Din această cauză, brokerii din Londra, Hull, Garston, etc., continuă să privească cu neîncredere pe industriașii forestieri din România, și încep să refuze cumpărăturile din Bucovina.

Suntem asigurați, că în cursul acestui an, exportul de lemnărie pentru Anglia va fi făcut în majoritate prin porturile Galați, Brăila și Constanța, datorită navlurilor ce prezintă tendințe de scădere.

Italia, necesită cantități imense de lemnărie pentru metropolă și colonii, însă este puțin obosită financiarmente din cauza acțiunii din anul trecut întreprinsă pentru ocuparea Abisiniei.

Zilele acestea a fost semnat acordul cu Italia.

El prevede pentru lemn un contingent semestrial de 3.500.000 Lit. cherestea și cioplitură de rășinoase pentru Metropolă și 4.500.000 Lit. pentru cherestea și cioplitură de rășinoase pentru colonii, precum și 2.000.000 Lit. pentru foioase. Plata se face în clearing la cursul oficial plus 38%, circa 7,20 Lei la Lit.

Exportatorii români vor primi contravaloarea în Lei dela B. N. R. pe măsura disponibilului.

În baza acestui acord, vom putea plasa anual în Italia cca. 80.000 m³ cherestea și cioplitură de rășinoase și foioase.

Palestina, care a încercat o stagnare economică din cauza tulburărilor naționalistilor arabi, reia activitatea în industria construcțiilor, și absoarbe în cursul acestui an cantități mari de lemnărie de rășinoase.

Cum creditul este lărmățiat în Palestina, cele mai multe cumpărături se vor face în partide mici de zeci sau chiar câteva vagoane. Livrarea promptă a acestor partide mici se va face exclusiv prin Constanța unde se pot încărca în fiecare săptămână, acest port fiind deservit de 2 linii maritime pe care circulă vapoarele Har Zion (Palestinian), Har Carmel (Palestinian), Polonia (Polonez), Cosciusko (Polonez) și altele.

Reluarea importului intens de lemnărie pentru Palestina, va asigura portului Constanța o activitate susținută în exportul acestui articol, în tot cursul anului, nu numai în lunile Decembrie—Martie, când navigația pe Dunăre este asistată.

Prețurile pentru cheresteaua ce se livrează în Palestina continuă să fie susținute.

Siria, încearcă un revirement economic, ce se traduce cu o mărire a cererilor de lemnărie; din această cauză importatorii siriieni, recunoscuți prin metodele lor orientale de care au lăcis uz în parte sau în total la exportul de lemnărie din România, au devenit dintr'o dată foarte culanți, acceptând în total prețurile noastre majorate, condițiunile de livrare cât și noua sortare.

Egiptul, este piața din Basinelul Mediteranean, care a oferit întotdeauna pentru lemnul nostru prețuri mai bune decât Siria.

Ne facem datoria să amintim în această cronică că firma Assad Bassill-Pașa din Alexandria, care deține cca. 40—50% din importul total de lemnărie al Egiptului, prin reprezentantul său din România, a dus o politică pentru urcarea prețului lemnului românesc, și a înțeles întotdeauna să conlucreze la normalizarea pieței lemnului din România, și la îndepărtarea practicelor orientale uzitate de atâți intermediari și agenți ai importatorilor.

În anul curent, Egiptul va conta pentru România într'un grad superlativ, deoarece va influența prețurile lemnului nostru în Orient, fără însă a se considera că le și poate determina.

Grecia a constituit întotdeauna un deuseu permanent al lemnului românesc, cerând mărfurile cele mai bune și bine sortate, (sortimente grecești). Din importul total al Greciei de cca. 30.000 vagoane lemnărie, cca. o treime au fost provenite din România.

Din cauza urcării cu 250 lei/m³ a prețurilor pentru lemnăria de rășinoase ce se exportă în Grecia față de prețurile din Noembrie 1936, importatorii din Grecia au făcut cunoscut cercurilor noastre forestiere că la aceste prețuri nu pot angaja noule partide; și că (eternul refren) vor fi nevoiți să cumpere lemnărie rusească.

Deținem informația că se vor face livrări de cherestea pentru această țară, în contul contractelor zise vechi, numai de către Foresta, S. W. A. G. și Carpatina, celelalte societăți și exportatori, refuzând să mai execute contractele vechi pentru motive invocate.

Franța cu coloniile sale, arată interese susținute pentru lemnul nostru, cerând în special madrieri și bastinguri de rășinoase.

Turcia, Continentul și America de Sud, completează deuseurile din acest an pentru lemnul nostru.

Posibilitățile de plasare ale produselor noastre forestiere sunt mult mai mari decât capacitatea normală de producție a pădurilor noastre.

Industria lemnului din România fiind în mâinile capitaliștilor strelni cari dirijează dela Milano, Geneva și Budapesta operațiile pentru lichidarea pădurilor noastre de rășinoase, aceștia vor găsi soluțiile respective ca să poată tăia, oricât, fără a ține seama de capacitatea normală de producție a pădurilor din România.

Prețurile continuă să crească

Se știe că, începând dela 1 Iunie 1934, orice export de lemnărie se trece mai întâiu prin clurul comisiilor pentru controlul calității, cantității și valorii mărfurilor ce se exportă, după care BNR-ul poate permite efectuarea propriu zisă a exportului.

Prețurile de facturare pentru lemnărie, sunt fixate de către Asociația Industriilor Forestiere din România — secția forestieră UGIR — și la paritatea prețurilor medii de pe piețele internaționale. Aceste prețuri sunt revizuite ori de câte ori se schimbă situația lemnului pe piețele internaționale.

În anul 1935, prețurile minimale pentru cherestea de rășinoase s'au schimbat la 17 Februarie, 20 Iunie și 17 Noembrie.

La 5 Ianuarie a. c., prețurile minimale fixate pentru piața orientului (Siria, Palestina și Egipt, Cypru și Africa de Nord) au fost majorate din nou.

Astăzi, aceste prețuri sunt găsite ca fiind inferioare, și Asociația Industriilor Forestiere în circulara din 3 Februarie a. c., trimisă exportatorilor, le atrage atenția că prețurile pentru Siria, Palestina și Egipt, sunt ferme și că se pot obține 2—3 sh peste prețurile minimale stabilite.

Fabricanții de lemnărie, care au încheiat anul 1936 cu beneficii indiscutabile, trebuie să sesizeze situația specială a pieței lemnului, caracterizată printr-o sensibilitate prea accentuată, și să angajeze cantități mari și cu termene lungi de livrare.

Grecia continuă să se abțină de a cumpăra lemnărie din România, din care cauză nu se poate vorbi de o piață grecească pentru lemnul românesc.

Continuarea majorării a prețurilor pentru lemnăria de rășinoase se poate vedea foarte bine din variația acestor prețuri, cotate în lei/m³ fob Galați și Constanța, și anume:

	1 9 3 6				1 9 3 7	
	April.	Aug.	Nov.	Dec.	anuar.	Febr.
Grecia cl. IV 19-40 cm 4 m	1.150	1.200	1.350	1.450	1.550	1.620
" " V 19-30 " 4 "	1.050	1.100	1.250	1.350	1.400	1.450
" " IV/V 10-17 " 4 "	95	1.000	1.150	1.200	1.350	1.400
Egip tip Alexandria specifica pe 4 m [70% late și 30% înguste și moraliu]	1.040	1.070	1.250	1.300	1.420	1.500
" idem moraliu 4 m	960	900	1.150	1.200	1.360	1.380
" " cl. IV/V (0-17 cm 4 m)	930	950	1.120	1.160	1.300	1.330
" cantinelle [12/24 mm 1,50-4 m]	800	850	950	1.100	1.225	1.225
" scurțături 1-2,50 dela 8 cm în sus	800	850	900	950	980	1.000
" cantinelle scurte de 1-2,50 m	750	790	820	850	870	900
Siria tip Siria în specificație	950	980	1.200	1.300	1.350	1.400
" moraliu cl. IV/V	925	950	1.150	1.200	1.250	1.300
" înguste cl. IV/V	925	950	1.150	1.200	1.250	1.300

Majorările continue și pronunțate în compartimentul lemnului de rășinoase le corespunde majorarea lemnului rotund dela fabricile de cherestea.

Prețurile lemnăriei de rășinoase ce se exportă în Ungaria au fost majorate cu 5 pengöe/m³ (140 lei/m³).

În compartimentul foioaselor, prețurile sunt mai reținute, din care cauză majorările încercate sunt numai de cca 5-8% față de majorările de cca 50% încercate de rășinoase. Majorări pronunțate au suferit prețurile cherestelei de stejar.

Asociația industriilor forestiere din România, în ședința dela 15 Februarie a. c., a revizuit prețurile pentru lemnăria de foioase, majorându-le cu cca 5-8% față de prețurile vechi din Decembrie.

Dăm câteva prețuri comparate pentru principalele sortimente de fag, stejar și alte esențe, ce revin fob porturile dunărene sau Constanța.

Grecia		Dec. 1936	Febr 1937
Cherestea de fag aburită cl. I/II (sortiment grecesc) dela			
	2 m în sus	80 sh	86 sh
"	1—1,90 m	65 sh	66 sh
" " " " înguste (7—13 cm) dela			
"	2 m în sus	—	50 sh
"	înguste (7-13 cm) 1-1,90 m	—	45 sh
Subli (cioplitură de fag)		80 sh	86 sh
Rigle 18/18—27/27 0,80 m în sus		47 sh	47 sh
"	48/48—60/60 0,40—0,70 m lungime	45 sh	45 sh
"	48/48—60/60 0,80 m în sus	60 sh	50 sh
Cherestea de stejar Sur Dosse cl. I-a dela 2 m în sus			
"	cl. II-a dela 2 m în sus	125 sh	200 sh
"	Quartier dela 2 m în sus	115 sh	160 sh
"	Mercantilă dela 2 m în sus	146 sh	220 sh
"	"	100 sh	150 sh
Lemn rotund de tel, anin, mesteacăn, plop			
"	de fag	54 sh	58 sh
"	"	47 sh	50 sh
Prețurile sunt fob cu 5 jum. la sută scont și comision (1 sh pentru Grecia = 27 lei).			

Siria și Palestina

Cherestea de fag calitate tombantă cl. I, II și III dela 2 m în sus		60 sh	64 sh
Idem, idem cl. I, II, III dela 1—1,90 m		46 sh	50 sh
Cherestea de stejar cl. I/II dela 2 m în sus		96 sh	120 sh
Idem, idem dela 1—1,90 m		86 sh	110 sh
Lemn rotund de anin, teiu, plop, mesteacăn		38 sh	40 sh
Prețurile se înțeleg cu 6% scont și comision (1 sh pt. Siria = 35 lei).			

Egipt

Cherestea de fag cal. tombantă pt. Egipt dela 2 m în sus		56 sh	58 sh
Idem, idem dela 1—1,90 m		43 sh	45 sh
Cherestea de fag cl. III-a dela 2 m în sus		46 sh	48 sh
"	stejar netivită cl. I și II-a	93 sh	100 sh
"	" " mercantilă	88 sh	95 sh
"	" fasonată dela 2 m în sus	120 sh	135 sh
"	" " dela 1—1,90 m	87 sh	90 sh
Cioplitură de stejar 15/15—31/31		80 sh	150 sh

Traverse de stejar

Traverse normale, bucata			6,00 sh
"	vicinale buc. 230—240 m		3,50 sh
Lemn rotund plop, teiu, mesteacăn		38 sh	39 sh
"	" fag	33 sh	35 sh
Prețurile se înțeleg netto cassa (1 sh = 35 lei).			

F r a n ț a

Doage de stejar 35—84 cm	100 sh
„ „ delă 85 cm în sus	135 sh

Prețurile se înțeleg netto fob (1 sh = 35 lei).

Listele de prețuri mai cuprind sortimentele de stejar și fag pentru Austria, Elveția, Africa de Nord, Franța, Ungaria și Germania.

MAJORAREA TRANSPORTURILOR PE C. F. R.

În conformitate cu aprobarea consiliului de miniștri, începând delă 1 Aprilie a. c., transporturile, de mărfuri, pe C. F. R. se vor scumpli cu 15%.

Asociația Industriilor Forestiere în ședința din 15 Februarie a. c., a stabilit o nouă majorare a prețurilor la sortimentele de chereștea de rășinoase, stabilite în listele din 5 și 20 Ianuarie a. c., ca și cele pentru Germania din listele anterioare, cu o cotă care rotunjit reprezintă diferența de fracht și anume, de fiecare m. c.

- a) pentru exporturile prin Galați și Constanța cu 1 sh de m. c.
- b) „ Ungaria cu 1 pengöe.
- c) „ Germania cu 1 R. M.
- d) „ Austria cu 1 sh austriac.
- e) „ Elveția cu 1 fr. elvețian.
- f) „ Cehoslovacia cu 5 k. c.

Pentru flooase majorarea este cuprinsă în prețurile arătate mai sus.

Pentru vânzările de lemnărie cu livrări după 1 Aprilie a. c., urmează să se introducă în contracte următoarea clauză :

Tarifele de cale ferată română. «Această cumpărare încheiată astăzi se înțelege pe baza tarifelor actualmente în vigoare. În caz de majorare ulterioară «sau de reducere, diferența în plus sau în minus va merge în sarcina noastră «sau în profitul nostru».

Standardizarea dimensională și calitativă a sortimentelor de lemnărie ce se exportă.

Sub imperiul crizei mondiale, comerțul de lemnărie din România a suferit schimbări profunde. Sortimentele, prețurile și condițiunile de livrare a produselor noastre forestiere, cari, înainte de izbucnirea crizei, erau fixate de exportatori și acceptate de cumpărători, devin în perioada de criză, elemente subordonate importatorilor.

Așa zisa dictatură a importatorilor a determinat în comerțul forestier al României :

1) Schimbarea clasamentului normal al chereștelei, întărirea sortării și introducerea claselor zise inferioare, care nu conțineau decât parte din clasele normale de clasate.

2) Reducerea grosimilor uzuale ale lemnului de rășinoase cu 1—4 mm, deși țările consumatoare (Siria, Egipt, Grecia, Palestina. etc.) au cunoscut mai departe aceleași grosimi ca și înainte de izbucnirea crizei.

3) Reducerea prețurilor cu cca 50%.

Prin introducerea controlului calitativ și dimensional al produselor forestiere brute și fabricate, s'a putut ajunge la o standardizare dimensională și calitativă, a tuturor sortimentelor de lemnărie, cea ce a avut ca efecte imediate :

— înlăturarea concurenței ne loiale ce-și făceau între ele firmele exportatoare,

— întărirea creditului nostru pe piețele importatoare.

Cu începere dela 1 Februarie a. c., toți fabricanții de cherestea nu pot vinde cherestea de brad, sortimentul moralli și semi moralli, decât în următoarele dimensiuni :

24/40, 24/45, 24/48, 28/56, 33/66, 38/76, 48/96, 56/116, 66/135, 86/116, 58/68, 68/88, 78/98, 48/48, 5/56, 66/60, 76/76, 96/96, 116/116.

Toleranța admisibilă, pentru moralli ce nu sunt uscați, nu va putea fi mai mare de 2 mm.

Comisia de Control a lemnului, ce funcționează în portul Constanța, găsind la exportările de lemnărie controlate, că grosimile reale sunt cu mult mai mari decât ce-le declarate, au obligat pe câțiva exportatori de a mări dimensiunile, rezultând prin această operație plusuri de câțiva metri cubi.

Diverse.

Dunărea fiind desghețată și curățată de sloiuri, în cel mult șase zile vor începe să intre în Dunăre vapoarele de mare ; Primele transporturi se vor face cu partide vechi pentru Grecia, nelivate din cauza înghețării timpurii a Dunării.

Prin punctul Constanța se scurg zilnic sute de vapoare cu cherestea în special pentru Palestina și parte pentru Siria și Egipt.

Navlurile prezintă tendința de a scădea, fiindcă toate vapoarele dezarmate în perioada 1933—1935, au fost repuse în cursă. Piața navlurilor pentru Galați se va forma mai târziu.

Navlurile de astăzi pentru Constanța sunt următoarele :

Grecia de Est	5.10.0—6. 0.0 /22 m ³ (cca 160 lei/m ³)
Grecia de Vest	6. 0.0—6.10.0 " " 190 "
Siria-Palestina	6. 0.0—6.10.0 " " 190 "
Cipru	8. 0.0—8.10.0 " " 210 "
Alexandria	5. 5.0—5.10.0 " " 170 "
Franța de Sus	11. 0.0—11.10.0 " " 350 "
Africa de Nord	10. 0.0—11. 0.0 " " 335 "
Anglia	12.01.0—(fio) " " 380 "

Lira sterlină este calculată la cursul mediu de 700 lei (cursul oficial al BNR-ului este de 687,50 lei).

În cronicile viitoare vom începe să dăm diferitele cheltuieli reclamate cu exploatarea, industrializarea și transporturile via mare a lemnului de rășinoase și foioase, necesare pentru diferite analize de prețuri (amenajamente, rentabilitatea exploatărilor, fixarea prețurilor de vânzare fob sau cif, etc.).

V. C. Filip.

STANDARDIZAREA MORALILOR

În ultima ședință a Asociației Industriilor Forestiere din țară s'a stabilit țări ale bazinului Mediteranean. Era necesară această normalizare, căci în ultima vreme ca un efect al anilor de criză și a situației nenorocite în care se găsește industria noastră forestieră, dimensiunile acestui sortiment se găsea într'o adevărată anarhie. Reprezentanții diferiților importatori cutreerând țara în lung și lat căutau să obțină condițiile cele mai avantajoase. Nu numai prețul era derizoriu dar impusese așa zisă metodă a dimensiunilor scăzute. Cu avansuri date în moneda țării puteau foarte ușor ca acolo unde instituția se găsea într'o situație financiară slabă să obțină marfa cu 1—3 mm. mai puțin decât era în realitate. Fabricantul sau intermediarul fiind nevoit admitea. Din această cauză a putut să existe până în prezent această metodă care pe drept cuvânt se putea numi «bursa neagră legalizată». Prin această metodă de a se exporta mărfurile cu dimensiuni mai mari decât cele facturate, reprezentanții și uneori chiar firmele mari străine de durerile țării noastre, cari voiau să facă o concurență altor firme, scoteau din țară devizele rezultate din speculația sărăciei noastre.

Comisiunile de control din parturile dunărene instituite de către Asociația Industriilor Forestiere a luptat și luptă contra acestor metode cu adevărat orientate. Se cuvine cu această ocazie să recunoaștem marele merit ce revine colegului V. Filip care a luptat destul de mult în aceste comisiuni, ca cel puțin scândurile să fie exportate cu dimensiuni pline. Dacă nu se putea lua măsură în așa mod ca producătorii să nu fie speculați, s'a luptat în această direcție ca cel puțin devizele rezultate să fie într'o oarecare măsură cele reale. Rezultatul a fost bun numai în ceea ce privește dimensiunile scândurilor. Nu același efect a avut eforturile făcute în ceea ce privește dimensiunile de morali. Numărul acestora devenise în ultima vreme la un număr extraordinar de mare, astfel că era imposibil o verificare a lor. Pentru a ilustra și mai bine aceste variațiuni de morali dau mai jos tipurile curente până în ultima vreme.

Egipt.

a) 23/24, 22/24; b) 24/47, 24/45, 23/46, 22/46; c) 38/38; d) 26/52, 26/54, 27/54, 28/56, 28/55; e) 30/62, 31/64, 32/65, 33/66; f) 34/72, 36/74, 37/74, 37/75, 38/76, 38/75, 35/74; g) 44/44, 45/45, 46/46, 47/47, 48/48, 46/47; h) 44/92, 46/94, 47/95, 48/96, 48/95; i) 44/64, 97/75, 88/88; j) 55/55, 56/56, 54/54, 58/58; k) 74/74.

1) Rigle, grinzi, cari în basinal mediteranean se numesc astfel.

75/75, 76/76, 78/78; l) 64/64, 65/65, 56/66, 68/68; m) 94/94, 95/95, 96/96, 98/98;
n) 53/112, 56/116, 55/112.

Siria.

a) 18/38; b) 22/34, 22/32, 23/34, 24/34, 23/33; c) 22/45, 23/45, 24/45, 23/64, 22/46; d) 26/54, 27/54, 27/55, 28/56; e) 31/64, 32/64, 32/65; f) 33/73, 34/70, 36/74, 37/75, 38/76, 35/74, 36/76; g) 38/38; h) 44/64; i) 44/44, 45/45, 46/46, 47/47; j) 46/94, 46/96, 47/95, 48/96, 47/97; k) 64/64, 65/65, 65/66; l) 54/54, 55/55, 56/56, 56/58; m) 62/132, 64/136, n) 74/74, 75/75, 76/76; o) 94/94, 96/96; p) 52/112; 54/114; 55/114.

Grecia.

a) 21/42, 22/44, 23/45, 24/45, 22/16, 24/48; b) 26/52, 26/54, 27/54, 27/55; c) 31/62, 31/64, 32/64, 32/65, 33/66; d) 32/55; e) 33/33; f) 36/72, 37/74, 37/75, 34/75; g) 40/46, 42/42, 44/44, 44/45, 44/56; h) 42/62, 44/64; i) 28/28; k) 45/95; l) 46/72; m) 62/62, 64/64, 65/65, 66/66; n) 68/32, 66/146; o) 84/114; p) 85/85; r) 92/92, 94/94, 95/95; s) 34/124; t) 74/114.

Deoarece în Palestina în urma mișcării naționaliste arabe comerțul de cherestea a fost în mare parte redus, efectuându-se mai mult vânzări de lăzi de fructe, metoda dimensiunilor scăzute a fost în anul acesta aproape inexistentă.

Privind aceste variațiuni de dimensiuni este ușor de recunoscut că :

1) La o fabrică nu se putea vorbi de un randament cât mai mare.

Nu erau o bază sigură de calcul.

3) Nu se putea face de către comisiunile de control nici un fel de verificare. Orice conducător de fabrică care a contractat vânzări de morali și semimorali pentru aceste țări știe destul de bine câte neplăceri a avut de îndurat.

Cum o asemenea situație nu se mai putea tolera, subsemnatul precum și o instituție forestieră au făcut propuneri concrete pentru standardizarea acestor sortimente. *Asociația Industriei Forestiere (producători și exportatori) într'una din ședințele ei luând în discuție propunerile primite a hotărât că dela 1 Februarie anul curent, dimensiunile acestor sortimente vor fi corțune pentru țările bazinului Mediteranean. Astfel că dela acea dată nu se vor mai putea vinde în Grecia, Siria, Palestina și Egipt cheresteaua de brad sortimentul morali și semimorali decât în următoarele dimensiuni :*

24/40, 24/45, 24/48, 28/56, 33/56, 38/76, 48/96, 58/68, 48/68, 58/78, 68/88, 78/98, 56/116, 86/116, 66/135, 98/118,
48/48, 56/56, 66/66, 76/76, 96/96, 116/116.

Acest început bun să fie de bun augur pentru viitor. Dacă o sortare calitativă depinde în mare măsură de conjunctura și de forma de organizare a industriei naționale, nu același lucru se poate spune despre standardizarea dimensiunilor. Dimensiunile se pot măsura și ca atare se pot verifica. Normalizarea acestor dimensiuni fiind cont de principiile călăuzitoare ale raționalizării, va aduce desigur un mare aport economiei forestiere.

Dacă astăzi industria forestieră, și comercializarea materialului lemnos se găsește în majoritate în mâinile străinilor, grija și datoria forurilor conducătoare românești este de a fixa în mod definitiv normele de conducere, făgașul pe care trebuie să meargă această industrie până când alte forme de organizare vor impune o totală schimbare a normelor de schimb cu străinătatea.

Ing. Grigore Florescu

EUROPEAN TIMBER EXPORTERS' CONVENTION

E. T. E. C.

Comunicat pentru presă.

9. II. 1937.

Contingentele ETEC-ului respectate în 1936.

Secretariatul ETEC-ului a stabilit cifrele exportului de cherestea de rășinoase brută și rindeluită pentru anul 1936, după statisticele oficiale ale comerțului exterior. Cele opt țări semnatare ale Convenției (Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Polonia, Cehoslovacia, Austria, Yugoslavia și România) au exportat în 1936, — primul an de activitate al Convenției încheiate la 15 Nov. 1935 la Copenhaga —, 3.831.755 standarzi de cherestea de rășinoase brută și rindeluită.

Contingentul global fiind fixat pentru 1936 la 3.850.000 standarzi, se constată fără urmare că s'a respectat convenția.

Exportațiunile arătate de statisticele oficiale ale CIB-ului întrec pentru anumite țări contigentele fixate de E.T.E.C. Trebuie totuși să se sublinieze în această privință că statistica C.I.B.-ului nu corespunde exact cu cifrele de control ale E.T.E.C.-ului. În adevăr, ea (statistica) ia în considerație posturi care nu intră în prevederile Convenției, de exemplu mărfurile zise restante (overlying goods), plusurile de expediție de usaj comercial curent și livrările în țările în afară de Convenție. Ținând seamă de acești factori de corecție, se constată că contigentele prevăzute de E.T.E.C. n'au fost respectate numai în ceea ce privește contingentul global, ci și contigentele fiecărei țări participante la Convenție.

EUROPEAN TIMBER EXPORTERS' CONVENTION

E. T. E. C.

Comunicat pentru presă.

23. II. 1937

Comitetul executiv al E. T. E. C.-ului s'a întrunit la 22 II. 1937 la Londra, sub președinția d-lui Kempe (Stockholm) în ședință ordinară. S'a constatat că aproape 55% din contigentele de exportare prevăzute pentru 1937 au putut fi vândute la prețuri mereu crescânde, în așa fel că prețul lemnului pare a corespunde acum nivelului general al prețurilor materiilor prime. S'a constatat de

asemeni că cantitățile de lemn prevăzute pentru exportare sunt întrun raport potrivit cu nevoile clientelei.

Svonurile despre o modificare a contingentelor fixate pentru 1937 nu au nici o bază.

Cele nouă organizații de exportul lemnului au fost reprezentate în ședință, și ele au exprimat părerea unanimă că ETEC-ul trebuie să fie menținut în 1938.

C. I. B.

Comunicat pentru presă.

10 Februarie 1937.

Cifre lunare de exportul european de lemn — extrase din statistica oficială a C. I. B.-ului —

Decembrie 1936.

Tara de origină	Exportul total în m ³	Din care, chereslea de rășinoase brută și rindeluluiă în m ³
Norvegia	13.594	11.040
Suedia	375.474	355.151
Finlanda	368.719	281.848
U. R. S. S.	264.32	99.808
Estonia	14.040	7.947
Letonia	57.191	75.420
Lituania	20.377	13.567
Polonia	174.950	105.793
Cehoslovacia	21.738	21.351
Austria	237.135	126.560
Jugoslavia	121.216	74.565
România	230.123	161.020
Total	2.118.589	1.334.470

R E C E N Z I I

Cayer-Fabricius.

Die Forstbenutzung.

Exploatarea pădurilor.

Ediția 13-a, XV + 733, pag. 8°. Paul Parey, Berlin, 1935. Prețul 34 Rm.

Reflectând puțin asupra faptului, cum a fost posibil ca celebra carte a lui Gayer, asupra exploatării pădurilor, apărută pentru prima oară acum aproape 75 ani (1863), să rămână încă în viață, atâția ani dela moartea autorului (1907), vom desprinde două categorii de factori cari au contribuit la perpetuarea ei.

În primul rând, găsim partea de contribuție a lui Gayer; în modul cum el a expus materialul, cum l-a tratat în cele 9 ediții scoase în timpul vieții sale. De sigur a fost o carte ce a corespuns nevoilor timpului, cuprinzând în ea tot ce se referea în acele vremuri la exploatarea pădurilor. Mai pe scurt n'am putea spune: a fost o carte bună. Fără acest merit cartea lui Gayer n'ar fi putut să se mențină în nouă ediții cât a trăit autorul. Cărți bune, în timpul cât au trăit autorii respectivi, găsim foarte multe în literatură, dar ca ele să se poată menține în ediții repetate și după moartea autorilor este nevoie, în afară că sunt bune, și de altceva. Amintesc de celebrul tratat de silvicultură, la vremea lui, al lui Mayr (*Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage*), care cu greu a mai putut fi

scos în ediția doua, acum câțiva ani, după aproape 20 ani dela prima ediție (1909). A lipsit cineva, care să ia asupra sa adaptarea lucrării și darea ei la lumină. Acest cineva constituie categoria a doua de factori ce i-am amintit. Meritul lor este de foarte multe ori tot așa de mare cât al autorului. Dacă lucrarea lui Gayer a apărut în timpul vieții autorului în nouă ediții, se datorește numai calității materialului tratat. apariția după moartea lui constituie fără îndoială meritul profesorilor Heinrich Mayr și Ludwig Fabricius. Fără de înțelegerea acestora, fără contribuția lor personală la darea mai departe la lumină, nu era posibil să avem astăzi a treisprezecea ediție.

Mayr, cunoscut la noi prin tratatul ce l-am amintit mai sus, este urmașul la catedra de silvicultură la Universitatea din München. Încă pe timpul când Gayer era în viață el contribuie la partea ce se referă la studiul lemnului și întrebuințările lui la ediția 9-a. Curând după cartea lui Gayer (1907), în anul 1909, Mayr scoate sub îngrijirea lui ediția 10-a, singura pe care a scos-o, căci în curând (1911), Mayr moare. De aici, grija de tratatul lui Gayer o ia asupra sa, succesorul la aceeași catedră pe care o onorase Gayer și Mayr, profesorul Ludwig Fabricius. Menținând tradiția pe care Mayr o introdusese, ca urmașul la cate-

dră să se îngrijească de opera maestrului său, prof. Fabricius, fost elev al lui Gayer și Mayr, dă dovadă că memoria lui Gayer trebuie mai departe cinstită, în mod demn, își la obligația de a se îngriji de moștenirea primită. Astfel, în anul 1919, apare sub îngrijirea prof. Fabricius ediția 11-a, căreia îi urmează la scurt interval (1921), ediția 12-a. Apariția lor fiind imediat după războiu, când Germania nu mai dispunea de materiile prime pentru industria ei, condițiunile tehnice ale ambelor ediții au fost mai puțin satisfăcătoare (hârtia este de proastă calitate).

De mult se simțea nevoia unei ediții noi, adoptată la noile progrese realizate în ultimii ani, și care să apară în condiții mai bune de tehnică tipografică.

Nu credem că ar fi de folos să ne ocupăm de felul cum este împărțită cartea în capitole și despre ce tratează fiecare... ect..., aceasta fiind cunoscut de toată lumea. Și în această ediție se păstrează scheletul trasat de Gayer, cu mici modificări ce s'au făcut deja în celelalte ediții. Dealtfel, cum spune, autorul, cadrul fixat de Gayer a fost așa de bine ales că se prevăzuse loc pentru eventuale modificări, fără ca să se schimbe ceva din structura tratatului. Este însă meritul prof. Fabricius care a știut să introducă toate noile descoperiri realizate până acum în domeniul exploatarea pădurilor încât să nu se observe o abatere de la liniile generale stabilite în cele 9 ediții. Și totuși, modificări importante s'au adus în partea I-a, referitoare la Lemn, fără ca această parte să fie de nerecunoscut. Sunt în această parte capitole care au trebuit să fie complet refăcute, conform descoperirilor făcute dela război încoace.

Deși unele țări (Austria și la noi) se manifestă o tendință de separare a anumitor domenii care odinioară aparțineau exploatarea pădurilor, cum este chestiunea transporturilor forestiere, a ferăstrăielor, etc...; în ediția de față prof. Fabricius le menține la același loc ce îl destinase Gayer. În revista Forstwissenschaftliches Centralblatt No. 13 din 1936, a apărut chiar o pledoarie a lui Adalbert Ebner pentru menținerea chestiunilor de transport în cadrul exploatarea pădurilor. Dacă s'au separat, nu trebuie să se piardă contactul cu silvicultura și amenajamentul. O cultură rațională și o exploatare înțeleaptă va cere totdeauna ca mijloacele de transport să țină seamă de metodele de amenajament și de silvicultura ce se aplică.

Dacă la ediția primă numărul figurilor a fost foarte redus, și mai toate erau numai desene de mână, făcute de Gayer, în ediția 13-a, numărul fotografiilor se ridică la 448. Multe din aceste fotografii sunt pentru prima oară date la lumină.

Un bogat index alfabetic, ce se găsește la finele tratatului, ne înlesnește consultarea.

Cu această nouă ediție, căruia prof. Fabricius, a reușit să-i dea un aer nou, o viață nouă, putem spune că tratatul lui Gayer rămâne încă multe decenii de aci încolo, singura lucrare din acest gen, neputând să mai fie depășită. Nu mai este nici o îndoială că împlinirea primel sute de ani dela apariție, îl va găsi tot așa de apreciat și prețuit, ca astăzi. D-lui Fabricius se cuvin toate laudele pentru modul cum d-sa cinstește memoria lui Gayer cu ediția 13-a a tratatului său.

Anton V. Rădulescu

Lino Vaccari.

Difendiamo i nostri boschi.

Să apărăm pădurile noastre.

Se cunoaște acțiunea întreprinsă de regimul fascist pentru refacerea și completarea domeniului forestier al Italiei. Rânduri despre legiuirile fasciste în acest domeniu, și mai ales despre activitatea desfășurată în Italia pe tărâm forestier s'au mai scris în paginile acestei reviste. Câtă importanță se dă problemei se poate vedea și din faptul că președinția Comitetului Național Forestier a avut-o, până la moartea sa, Arnaldo Mussolini, fratele actualului conducător al destinelor Italiei.

În vederea ducerii la bun sfârșit a acestei mari opere de reconstituire a domeniului forestier, regimul fascist a socotit să întreprindă o intensă acțiune de educație civică — școala și cartea fiind socotite printre mijloacele cele mai eficiente.

Cartea de care ne ocupăm în rândurile de față este destinată acestui scop. Ea este scoasă sub auspiciile Comitetului Național Forestier, al cărui președinte este astăzi Achille Starace.

Lucrarea, de format mare (18/26 cm.) are 382 pagini. În cele 17 capitole, autorul ei, profesorul Vaccari, arată prin cuvinte cât mai puține, dar în formule sugestive, rolul mare pe care-l au pădurile în natură și în economia țării. Lucrarea este bogat ilustrată — 494 fotografii — autorul ei căutând să illustreze afirmațiile din textul redus la maximum prin fotografiile cât mai convingătoare și mai sugestive, metodă pe care o găsim ca foarte indicată pentru atingerea țintei urmărite.

Socotim că este util să dăm aci sumarul acestei cărți: Mai întâi, autorul

face un impresionant tablou al regiunilor devastate de inundații (cap. I) pentru ca în capitolele următoare să arate căror cauze se datoresc aceste calamități și cum acționează forțele distrugătoare (cap. II și III). Următoarele două capitole sunt consacrate felului cum se desgolește o regiune, acțiune în care omul are primul rod, și cum lucrează natura pentru protejarea solului (cap. IV și V). Influența pădurii asupra climei este apoi foarte bine tratată în cap. VI, pentru ca în următorul să arate legătura care este între pădure și izvoare. Capitolele IX, X și XI sunt destinate a arăta rolul economic al pădurilor, pășunilor din regiunea de munte și industriilor care-și trag originea din lemn. Latura estetică a pădurii nu lipsește (cap. XII). Se arată apoi (cap. XIII) dușmanii pădurii (vântul, avalanșele, seceta, incendiile, animalele, insectele, ciupercile, caprele și oile) și fauna (cap. XIV). Ultimele 3 capitole tratează despre felul cum trăește o plantă, condițiunile forestiere ale Italiei, sărbătoarea arborelui și crearea unei conștiințe forestiere.

Autorul cărții folosește o limbă foarte atrăgătoare, fapt care face să fie cu plăcere citită. Textul, făcând tot timpul aluzie la fotografiile care-l însoțesc, face pe cititor să le privească și să-și dea seama de adevărul celor afirmate.

Recomandăm cetitorilor noștri această lucrare, ea putând fi găsită la biblioteca societății «Progresul silvic».

Ing. At. Haralamb.

Ing. Dr. Popescu-Zeletin.

Die Kontrollmethode. Beiträge zur Auffassung ihrer rechnerischen Grundlagen.
Metoda controlului.
Contribuțiunile la interpretarea bazelor ei ma-

tematice. 52 pag. Editura I. G. Sauerländers, Frankfurt a. M. 1936.

Lucrarea aceasta, prezentată și susținută ca teză de doctorat la facultatea de silvicultură a Universității din Giessen, a fost publicată în n-re: 4, 6 și 7/1936 ale revistei *Allgemeine Forst- und Jagdzeitung* în factura și formatul acestei reviste (literă gotică, două coloane pe pagină, etc.) și scoasă apoi sub formă de extras în broșură. După cum arată și titlul, ea tratează metoda de amenajament zisă «a controlului», un subiect care la prima vedere s'ar părea că prezintă puțin interes pentru silvicultura noastră. Cei ce vor ceti lucrarea vor constata totuși că ea aduce nu numai contribuții la mijloacele de calculul posibilității în această metodă — ceea ce interesează în primul rând pe cei cari aplică în prezent metoda — dar și unele considerații asupra posibilității de aplicarea ei în țara noastră, ceea ce nu trebuie considerat ca o utopie.

Studiul cuprinde o introducere și 8 capitole, dintre cari primele 6 alcătuiesc partea întâia, iar ultimele două partea a doua a lucrării. Iată conținutul lor:

Cap. 1. Istoricul evoluției metodei controlului.

Cap. 2. Procedeele metodei controlului.

Cap. 3. Inventarierea arboretului.

Cap. 4. Calculul posibilității.

Cap. 5. Starea de echilibru în codrul grădinarit.

Cap. 6. Despre tipurile de grădinarit.

Cap. 7. Condițiunile pentru introducerea și aplicarea metodei controlului.

Cap. 8. Metoda controlului și gospodăria silvică românească.

Această metodă de amenajament, a cărei caracteristică este verificarea periodică (și anume la intervale mici: 6 ani) a posibilității prin comparație cu creșterea curentă, este aplicabilă numai pădu-

rilor tratate în codru grădinarit. Imaginată de Gurnaud în Franța, în a doua jumătate a veacului al XIX-lea, ea a fost apoi introdusă de Biolley în Elveția, unde a fost perfecționată treptat și introdusă în mai multe cantoane.

Aplicarea metodei presupune inventarierea periodică a întregii păduri sau serii. Pentru calculul creșterilor se întocmește un tablou în care arborii sunt împărțiți în trei clase: lemn subțire (până la 30 cm. diametru), lemn mijlociu (35-50 cm. diametru) și lemn gros (peste 55 cm. diametru). Volumul arborilor din aceste clase se determină pe categorii de diametre cu ajutorul unui tarif de cubaj sau cu ajutorul înălțimii reduse (HF) luată din tablă. Formula lui Biolley pentru determinarea creșterii este următoarea: $Z = V_2 - V_1 + N_1$ în care Z este creșterea periodică în volum, V_2 volumul seriei la sfârșitul perioadei, V_1 volumul seriei la începutul perioadei, iar N volumul arborilor extrași în timpul perioadei. Principial problema determinării creșterii pare foarte simplă. În practică însă ea este extrem de dificilă. Exactitatea determinării creșterii depinde de preciziunea cu care putem afla pe V_2 și pe V_1 . Se știe însă, că determinarea volumului în picioare al arboretelor, oricât de conștiincios s'ar face, este totdeauna afectată de erori. Când se întâmplă ca la două măsurători periodice succesive să fie aceste erori de sens contrar, se poate lesne închipui cât de fals va fi determinată creșterea. De aceea, pentru calculul volumului se utilizează numai procedee cari, fără a asigura neapărat preciziunea cea mai mare, evită totuși erorile de sens contrar, și anume: 1) Înmulțirea suprafeței teriere a fiecărei clase cu un factor de volum (Massenzahl) care nu este decât înălțimea redusă medie (HF = produsul dintre înălțime și

coeficientul de formă) ce se ia din niște table locale sau chiar generale; 2) utilizarea unui *tarif de cubaj unitar*. Un astfel de tarif a fost întocmit pentru prima dată în anul 1892 de *Biolley, Blonay și Jobez*. El dă volumul arborilor exploatabili (brad) numai în funcție de diametru; este deci o singură intrare (de aceea se și numește unitar). A fost întocmit pentru arbori având înălțimea de 30—32 m. Se știe însă că, în limita aceleiași categorii de diametre, înălțimile — și deci și volumele — variază foarte mult. De aceea în general cifra înscrisă în acest tarif în dreptul fiecărui diametru nu va reprezenta cu exactitate volumul — chiar mediu — al unui arbore din categoria de diametre ce ne interesează. Aceasta este adevărat numai dacă vom ca cifra respectivă să exprime *metri cubi* (așa cum suntem noi obișnuiți). Cel trei autori însă au imaginat o altă unitate numită *silvă*, care are o astfel de valoare încât cifrele din *tariful* amintit să exprime cu adevărat volumul mijlociu al arborilor din categoriile de diametre respective. Această unitate nu este prea departată de metru cub, dar nu se poate stabili odată pentru totdeauna ce valoare are, căci ea nu este mereu egală cu ea însăși. Când vom să transformăm silvele în metri cubi, determinăm valoarea silvei cu ajutorul arborilor doborâți în cursul ultimei (sau ultimelor) perioade. Acești arbori se cubează foarte exact în metri cubi. În același timp se află volumul lor cu ajutorul *tarifului* unitar. Făcând raportul între volumul în metri cubi și volumul în silve (pentru fiecare categorie de diametre), obținem valoarea silvei.

Tariful de cubaj unitar este deci un artificiu care permite determinarea comodă a volumului și a creșterii.

Chestiunea determinării posibilității,

care în această metodă este același lucru cu determinarea creșterii curente, formează sămburele întregii lucrări de care ne ocupăm. Trei capitole întregi îi sunt consacrate (2, 3 și 4). Se insistă mult asupra erorilor ce se fac cu prilejul, inventarierii arboretelor. Autorul are aici și unele contribuțiuni originale: studiul erorilor instrumentale la compasele forestiere, care a fost dealtminteri publicat și în românește (*Rev. Pădurilor* Nr. 2-3, 1933); și interpretarea grafică a formulei lui *D'Alverny* pentru determinarea eroarei totale în calculul creșterii (pg. 23).

Dar cea mai interesantă contribuție originală a autorului este diagrama dela pag. 24, care reprezintă foarte ingenios în mod schematic structura capitalului lemnos într-o serie tratată (de multă vreme) în codru grădinărit după metoda controlului și dă o imagine foarte clară asupra procesului de «deplasare» a arborilor spre categoriile mai mari de diametre. În această diagramă apare evidentă și o eroare ce se face în calculul creșterii după obișnuita formulă: $Z = V_2 - V_1 + N$.

Aplicarea metodei controlului pune în mod firesc în discuție problema stării normale sau mai bine zis a stării ideale pe care ea năzuiește să o creeze în pădurile unde a fost introdusă. Capitolul 5 întreg tratează această chestiune sub titlul «Starea de echilibru în codrul grădinărit». După *Gurnaud*, starea ideală este atinsă atunci când capitalul lemnos este alcătuit din 20% lemn cubajre, 30% lemn mijlociu și 50% lemn gros. Se pare însă că cel mai sigur criteriu în această privință este repartizarea arborilor pe diferitele categorii de diametre. Cel care a studiat temeinic această chestiune a fost *Liocourt*, care a descoperit că în pădurile de brad tratate în codru grădinărit, arborii se repartizează pe dife-

ritele categorii de diametre, pornind de la cea mai mică spre cea mai mare, după următoarea serie geometrică : $A, Aq, Aq^2, Aq^3, \dots, Aq^{n-1}$, în care A este numărul arborilor din cea mai mică categorie de diametre, q rația seriei (caracteristică pentru fiecare arboret), iar n numărul categoriilor de diametre. Pe temelul acestei legi a repartiției arborilor stabilită de Liocourt s'au imaginat trei procedee pentru determinarea stării de echilibru în codrul grădinărit (procedeul francez procedeu lui *H. A. Meyer* și procedeul Prof. *Eöhmer*), care stabilesc formule matematice mai mult sau mai puțin complicate ce exprimă structura pădurii normale în ecuații.

Metoda controlului are drept țel să aducă pădurea în stare să dea maximum de producție. Acest optimum îl atinge pădurea atunci când ajunge la starea de echilibru de care s'a vorbit. Se înțelege că pentru a aduce o pădure oarecare în această stare este nevoie de o perioadă de pregătire, în care arboretele sunt astfel tratate încât structura lor să evolueze treptat spre forma ideală a codrului grădinărit.

Ca și în pădurile echiene s'a căutat și în codrul grădinărit a se stabili tipuri de arborete după clase de fertilitate. Problema aceasta este tratată în capitolul 6. Criteriul după care a stabilit Biolley aceste tipuri a fost mărimea capitalului lemnos. El deosebește 5 tipuri :

cu capital lemnos foarte mare : peste 400 m³ la ha;

cu capital lemnos mare : 301—400 m³ la ha;

cu capital lemnos mijlociu : 201—300 m³ la ha;

cu capital lemnos mic : 101—200 m³ la ha;

cu capital lemnos foarte mic : sub 100 m³ la ha.

Bonitatea (clasa de fertilitate) arboritelor tratate în codru grădinărit este în general stabilită prin comparație cu arboretele echiene. Autorul printr'o serie de considerații combate acest criteriu. În arboretele echiene clasa de fertilitate se stabilește cu ajutorul vârstei și a înălțimii. Ori, în codrul grădinărit nici vârsta nici înălțimea mijlocie — ambele foarte greu de determinat — nu spun mai nimic. Ceea ce ne interesează în prima linie sunt dimensiunile arborilor (considerați individual) și starea lor de vegetație. Vom recolta un arbore când va atinge dimensiunile cerute de piață sau când starea lui de vegetație va indica micșorarea creșterii sub limita rentabilității. Deci nici vârsta arboretului nici înălțimea lui mijlocie nu ne pot da indicii sigure pentru aprecierea clasei de fertilitate. Aceste elemente nu caracterizează suficient un arboret tratat în codru grădinărit.

Criterii mult mai sigure pentru stabilirea claselor de fertilitate — zice autorul — sunt : repartizarea arborilor pe diferitele categorii de diametre și în măsură mai mică mărimea capitalului lemnos. Cu alte cuvinte, tot legea lui Liocourt referitoare la numărul arborilor ar forma punctul de plecare și aici.

Ultimele două capitole ale lucrării tratează despre condițiunile pentru aplicarea metodei controlului și posibilitatea introducerii ei în pădurile noastre. Metoda controlului este aplicabilă numai pădurilor de brad pur sau în amestec, tratate în codru grădinărit. Ea cere o rețea deșă de drumuri forestiere și personal de specialitate numeros. Este o metodă de amenajament costisitoare care nu poate fi aplicată decât într'o gospodărie intensivă și încă acolo numai în clasele cele mai bune de fertilitate. Cheltuielile de exploatare, de îngrijirea ar-

boretelor, de administrație sunt mai ridicate decât în codrul cu tăieri rase sau cu tăieri succesive. Singure cheltuielile de regenerare sunt mai mici (putând fi chiar nule, întrucât avem de aface cu o regenerare naturală).

Metoda controlului este, un sistem de gospodărie foarte fină, foarte pretențioasă, care duce însă la formarea unor arborete sănătoase având structura pădurii virgine. Tratamentul codrului grădinarit imită natura aproape întocmai și produce cel mai mare procent de lemn gros.

În România, care are 22% din pădurile Statului inaccesibile, metoda controlului nu se va aplica încă degrabă. Totuși, cel puțin cu titlu de experimentație, ar fi util a se introduce într-o pădure de brad de la munte. S'ar verifica în acest mod nu numai rezultatele obținute din punct de vedere cultural (regenerarea pe cale naturală), dar și din punctul de vedere al rentabilității.

Considerată în ansamblul ei, lucrarea de care ne ocupăm apare ca un studiu foarte bine încheiat, în care cele câteva contribuții originale de ordin speculativ — izvoite din imaginația și puterea de pătrundere ale unui bun matematician — aduc o nouă lumină în interpretarea procedeelelor de calculul posibilității în metoda controlului. Evident, material documentar românesc nu găsim în această expunere, pentru motivul că el lipsește. Studiul este interesant și instructiv. Stilul, deși științific, este limpede și ușor. Nu trebuie să cunoști la perfecție limba germană pentru a putea urmări conținutul lucrării.

Dela dl Popescu-Zeletin, care a făcut dovada maturității în domeniul scrisului de specialitate, așteptăm și alte lucrări în românește, bine înțeles, și mai aproape de realitățile gospodăriei noastre silvice.

G. T. Toma

Metoda este
stăru ?

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 11—12, Noemb.—Decemb. 1936.

Număr special dedicat rapoartelor prezentate la cel de al II-lea congres internațional de silvicultură dela Budapesta de către delegații Miliziei Naționale Forestiere.

L. Senni.

Nuove specie legnose e nuovi metodi introdotti nella selvicoltura meridionale italiana.

Nouii specii lemnoase și nouii metode introduse în silvicultură meridională italiană.

După o scurtă caracterizare a condițiilor staționale din partea sudică a Italiei, sunt arătate încercările făcute de a introduce o serie de nouii specii și metodele de silvicultură caracteristice ce au fost experimentate.

L. Senni.

Statistica delle piante legnose italiane.

Statistica plantelor lemnoase italiene.

Autorul înfățișează toate plantele lemnoase spontane și naturalizate ce cresc în Italia, făcând diferite considerațiuni de natură botanică, silvică, dendrologică, etc.

A. Merendi.

Alcuni aspetti della tecnica dei rimboschimenti in Italia.

Unele aspecte ale tehnicii împăduririi în Italia.

În urma intensificării lucrărilor de împădurire a terenurilor improductive, s'au pus foarte numeroase probleme noul de tehnică silvică. Articolul expune o serie de exemple de această natură, de foarte mare interes.

A. Merendi.

I gazogeni nell'economia forestale italiana.

Gazogenele în economia forestieră italiană.

După un scurt istoric al introducerii motoarelor cu gazogene în Italia, autorul face un studiu asupra foloșelor rezultate pentru economia silvică italiană.

A. Merendi.

L'attività della Reale Accademia dei Georgofili per il progresso della selvicoltura italiana.

Activitatea Academiei regale Georgofili pentru progresul silviculturii italiene.

Dare de seamă cuprinzând titlul tuturor memoriilor care au făcut obiectul dezbaterilor acestei academii, asupra problemelor silvice, juridice și economice.

Dott. Ottavio Scrittore.

La statistica forestale italiana.

Statistica forestieră italiană.

Reluând în discuție problema statisticii forestiere, așa cum a fost pusă prima oară la congresul forestier internațional dela Roma în 1926, autorul se ocupă de lucrările efectuate în Italia. El tratează despre: cadastrul forestier italian, metodele de ridicare întrebuintată, etc.

N. Venerosi-Pesciolini.

La fotografia aerea nelle applicazioni forestali.

Fotografia aeriană în aplicațiunile forestiere.

Un studiu foarte interesant asupra posibilităților de folosire a fotografiei aeriene la întocmirea hărților silvice.

Sunt arătate pe larg toate avantajele și dezavantajele acestui procedeu.

Mario Michelangeli.

Il servizio forestale in Italia.

Serviciul forestier în Italia.

Făcând un istoric al unificării administrative forestiere în Italia, autorul expune normele după care se face administrarea pădurilor.

Luigi Oliva.

Proposta per l'impianto di osservatori sperimentali per lo studio dell'influenza del rimboschimento sullo scorrimento in superficie delle acque meteoriche.

Propunere pentru în-

ființarea de observatori experimentali pentru studiul influenței reimpăduririlor asupra scurgerii la suprafață a apelor meteorice.

Autorul descrie un asemenea observator tip cu instrumentele de măsurat necesare și modul amănunțit de a face experimentarea.

Giuseppe Cappuccini.

Il consolidamento ed il rimboschimento del litorale occidentale dell'alto Adriatico.

Consolidarea și reimpădurirea țărmului occidental a mării Adriatice.

Interesant articol asupra lucrărilor de împădurire a nisipurilor mișcătoare de proveniență maritimă.

Dott. Luigi Passamonti.

L'importanza dei piani regolatori dei bacini idrografici ed i criteri generali per la loro compilazione.

Importanța planurilor regulatorii ai bazinelor hidrografice și criteriile generale pentru compilarea lor.

Studiu de politică și economie generală a statului italian, asupra problemelor de valorificare integrală a avuțiilor ei naturale. Cuprinde următoarele capitole: valorificarea integrală; planul regulator și constituirea corporativă a Statului; sistematizarea bazinelor hidrografice; activitatea guvernamentală și privată.

Dott. F. Speranzini.

Memoria sulla coltivazione dell'Ailanto.

Memoriu asupra culti-
vării lui *Ailantus*.

Tratând despre această specie, autorul se ocupă despre: originea și distribuția geografică, caracterele botanice și sistematizarea botanică, exigențele, temperamentul, reproducția, fructificația, condițiile ecologice, creșteri și producțiune lemnoasă, proprietăți tehnologice, etc.

Dott. Renato Saldarelli.

Miglioramento dei pascoli montani delle Alpi italiane.

Ameliorarea pășunelor de munte în Alpii italieni.

În vederea obținerii unei cât mai bune rentabilități a economiei alpine, autorul face un documentat studiu al tuturor problemelor agrare și zootehnice puse pentru Alpii italieni.

Ing. Emilio Paltrinieri.

Variante al metodo delle aree di assaggio per la stima del sottobosco e dei boschi cedui da carbone e da legno da ardere.

Variante la metoda suprafeteilor de încercare pentru estimarea subarboretului și arboretului de crâng pentru cărbune și lemn de foc.

Dott. S. Minucci del Rosso.

Studio sulla periodicità dell' accrescimento annuale di varie specie legnose introdotte.

Studiu asupra periodicității creșterii anuale a diferitelor specii lemnoase introduse.

Autorul expune cu ajutorul a numeroase diagrame creșterile diferitelor specii lemnoase cultivate în Italia, în funcție de condițiunile staționale pe larg arătate pentru fiecare caz în parte.

Vincenzo Buffalo.

I cedui di faggio trattati a sterzo in Italia.

Crângurile de fag tratate prin rărituri în Italia.

Studiu foarte interesant asupra acestui tratament special, caracterizat prin revenirea cu tăierile asupra aceleiași suprafețe de pădure de mai multe ori pentru a extrage lăstari care au anumite grosimi.

E. V.

L'ARBRE.

Bul. trim. al Soc. «Amis des arbres»
No. 6, Été.

Conține: longevitatea arborilor de Fred. Moreau; papeteria franceză amenințată în operele sale de lipsa materiei prime, de: Roger Ducamp; lupta între muntean și pădure de Paul Buffault (în fond, rezumatul art. d-lui Jean Sornay, conservator de ape și păduri, publicat în Martie 1936 de Soc. forestieră Franche-Comté); urmare la excursia forestieră în Normandia de jos de G. Aubert.

Sub titlul: Înaintea microfotului -- de sigur conferințe de propagandă -- d-l. Jagerschmidt semnează o cronică asupra subiectului atât de actual și la noi, anume: lemnul poate să înlocuiască esențele (produsele petrolifere) în tracțiunea automobilă. Lemnul la expoziția din 1937:

agricultura și silvicultura, centrul regional în terenul vast din Câmpul lui Marte, oglindind viața rurală și progresele tehnice, chiar în industria domestică franceză.

Mențiune cu totul deosebită merită articolul: «*Necesitatea intervenției Statului în interesul conservării proprietății forestiere*», datorat elevului din anul I al Institutului național agronomic Jacques Morellet.

No. 7. A u t o m n e.

J. Demortaine, dăre de seamă asupra Monumentelor ridicate în onoarea profesorului Ch. Flahault la Montpellier și în masivul Aignol. G. G. Aubert, continuă excursia forestieră în Basse Normandie, M. Versouy semnează: regenerarea prin semințe naturale, vara și toamna, potrivit speciilor.

M. Sagot-Lesage, comentează: pădurea primitivă și cea secundară (D-sa reînviind o mai veche conferință a d-lui Lavanden la comitetul național al lemnului colonial, publicat în Ian. 1936 de Bul. Soc. de încurajarea industriei naționale, și al cărei titlu fusese: «Trecutul, prezentul și viitorul pădurii ecuatoriale africane»). În fine d-l Paul Buffault scrie vibrant despre: *Arborii simbolici, ai libertății și mutualității*; iar poezia: Merisorii de munte (Les Myrtilles) d'Andaines, încheie revista «*L'arbre*», Bulletin al Societății «*Prietenii Arborilor*», pe care adesea am preconizat-o, dorind să se înfăptuiască și la noi grupând: *Proprietarii de păduri laolaltă cu silvicultorii*, în sprijinul cauzei forestiere.

Cezar Cristea

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 11 și 12, Noembrie-December 1936.

A. Jacquemin.

Le traitement de l'épicéa dans le cantonnement de Vielsalm.

Tratamentul moliftului în cantonul Vielsalm.

Autorul face o largă expunere asupra următoarelor chestiuni: tendințele culturale din ultima jumătate de secol, care s'au impus în silvicultura belgiană; formarea arboretelor amestecate; tăierile de ameliorare; tăieri de regenerare.

Articolul este în continuare.

C. J. Q.

Considérations sur le transport des produits des coupes résinçuses.

Considerațiuni asupra transportului produselor din tăierile de rășinoase.

Înfățișând condițiile caracteristice ale exploatărilor silvice belgiene, autorul se ocupă de problema transportului lemnului de rășinoase, insistând asupra drumurilor forestiere și a căilor ferate înguste din Hertogenwald.

Piața lemnului.

Cronica forestieră

Lista membrilor societății.

E. V.

THE EMPIRE FORESTRY
JOURNAL

Vol. 15, No. 1, 1936.

Este revista asociației silvicultorilor din întregul imperiu britanic. Apare la Londra, de două ori pe an, în circa 150 pg. (fiecare număr). Articolele publicate sunt prea specific britanice pentru a mai fi rezumate cititorilor noștri; le vom menționa numai, cu titlul de indicație generală.

Note redacționale și
miscellanea.

Sunt trecute în revistă evenimentele politice mai importante în legătură cu societatea și cu silvicultorimea britanică. Între altele se atrage atenția și asupra formei în care apare acum revista. În adevăr, un exemplu de artă grafică. Hârtia, tiparul, fotografiile concurează toate pentru a da o tipăritură elegantă, un model.

E. A. Garland.

Conferința forestieră imperială britanică. Africa de Sud, 1935.

În 13 pag. și 10 fot. se rezumă discuțiile asupra subiectelor dezbătute (corecțiunea torenșilor, influența împăduririlor asupra regimului apelor, pădurilor imperiului britanic — area de distribuție și exploatarea lor), și regiunilor vizitate. Lăsând parte exotismul subiectelor în cazul particulelor africane, menționăm caracterul «călător» al congresului. În adevăr, început la 2 Sept. a ținut până la 7 Oct. (adică mai mult de o lună) în care timp, pentru discuție au fost rezervate o zi la început și trei, la încheiere. În restul timpului, s'a călă-

torit parcurgându-se 3500 mile (1 milă = 1509,3 m.).

Sir Roy L. Robinson.

Câteva gânduri de viitor pentru pădurile canadiene.

H. G. Champion.

Cum să facem converșiune?

A XV-a adunare generală anuală, Londra, 1936.

Sir Hugh Watson.

Statistica importului lemnului în regatul unit.

A IV-a Conferință imperială britanică forestieră.

Se dă în detaliu referatele prezentate la conferință.

Rapoarte anuale.

La această rubrică administrațiile fiecărei colonii prezintă dările de seamă pe anul expirat. (30 de rapoarte).

La Recenzii, 44 de lucrări sunt recomandate atenției silvicultorilor. Majoritatea, din imperiul britanic și Statele Unite.

Vol 15, No. 2, 1936.

Insemnări editoriale și miscellanea.

Se relevă între altele fraternitatea anglo-americană pe teren forestier (dovădită la Congresul dela Budapesta și în vizita făcută Britanicilor de către Americani), silvicultura din Ceylon, din Australia, Canada, etc.

F. D. Mulholland.

Progresul silviculturii în Columbia britanică.

O dare de seamă asupra pădurilor din Columbia britanică și a lucrărilor efectuate acolo.

J. Burt Davy.

Problema stejarului în New Forest.

Se discută în ce măsură speciile de *Quercus* indigene și exotice pot valorifica anumite regiuni unde se face plantații.

B. J. Rendle.

Rupturi în lemn cauzate de o compresiune naturală.

Un studiu de tehnologia lemnului, în 8 pag. și 2 fot.

J. H. Mackap.

Probleme de ecologie în Nigeria.

R. C. Fisher.

Nevoia de entomologiști forestieri buni cunoscători ai problemei *Scolytida*elor și *Platypodida*elor.

C. Vigne.

Pădurile teritoriilor de nord ale Coastei de aur.

H. R. Gray.

Pădurile de stat din imperiu : Australia de Sud.

W. H. Guillbeaud.

Al noulea congres al Uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere.

Fraser Story.

Al doilea congres internațional de silvicultură.

J. Burt Davy.

O notă asupra înlăturării epitetului la numele plantelor.

În restul numărului, corespondențe, rapoarte anuale ale Departamentelor forestiere, recenzii.

T. B.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 21, 1 Noembrie 1936.

Dr. Fritz Ernst.

Kiefernkrüppelbestände in Bayern.

Arboretele de pin pernicioasă în Bavaria.

(Articolul va continua).

Dr. W. von Wettstein.

Die Gewinnung guten Aspensaatzgutes.

Procurarea de sămânță bună de plop.

Se știe, că sămânța de plop este foarte dificilă la păstrat și este tot așa de dificilă, când este vorba să se obțină pueți din ea.

Ca să avem o sămânță bună, spune autorul, trebuie să culegem sămânța din

arbore în momentul când s'a copt, să nu așteptăm s'o culegem după jos.

Dacă nu se poate semăna imediat, atunci trebuie s'o păstrăm la loc rece și să se lase în humbacul său.

Caletul 22, 15 Noembrie 1936.

Dr. Fritz Ernst.

Kiefernkrüppelbestände in Bayern.

Arboretele depin pipernicit în Bavaria.

(Articolul publicat în No. 20, 21 și 22).

Aproape 95.000 ha, sunt acoperite, cu pin pipernicit în B. a. Cele mai multe se găsesc în partea superioară a Palatinatului, în Frankonia și lângă Nürnberg. Aceste arborete, nu se pot clasa în clasa V de fertilitate, sunt cu totul aparte din punct de vedere al creșterilor.

După cele găsite în arhive și acum 100 ani, pinul acesta se găsea în aceeași stare proastă de vegetare.

Ocupându-se de metodele de lucrat al pământului, pentru a aduce o ameliorare creșterilor, autorul spune că, aratul cu plugul nu aduce decât o ameliorare trecătoare.

Inercând dacă cu ajutorul îngrășămintelor minerale, nu este posibil a îmbunătăți solul, autorul găsește că, o îngrășare mai puțin intensă dar repetată de mai multe ori, dă rezultate bune. Ar mai fi de încercat, dacă prin foc nu este posibil să intervină ameliorări în calitatea solului.

Dr. Heinrich Härdtl.

Die Gestalt der Pflanze in ihrer Abhängigkeit von der Schwerkraft.

Forma plantei în dependența ei de atracția pământului.

Forma plantelor este o rezultată a acțiunii atracției pământului, care se exercită în trei moduri:

1. Reacțiunea geotropismului, care îi dă forma verticală.

2. Reacțiunea isoclinotropă, care îi imprimă formele orizontale.

3. Greutatea proprie a plantei, influențează grosimea ei, prin acțiunea forțelor de compresiune și tracțiune.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1937.

H. Badoux.

Congrès de l'Union internationale des instituts de recherches forestières, en Hongrie (août-septembre 1936).

Congresul Uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere în Ungaria (August-Septembrie 1936).

O foarte scurtă dare de seamă asupra congresului Uniunii internaționale menționată mai sus, arătându-se și obiectivele actuale ale administrației forestiere ungurești: conversiunea crângurilor în codru, înlocuirea regenerării artificiale prin regenerări naturale, împădurirea terenurilor inculte din câmpie.

Aug. Barbey.

Une pessière de Transylvanie.

O pădure de molid din Transilvania.

Descrierea sumară «a uneia din cele mai frumoase specime de pădure virgină» a domeniului forestier aparținând statului român: pădurea Negovanul, din masivul muntos al Cibiului.

Caută să desprindă caracteristicile acestei păduri, în comparație cu acelea ale altor păduri virgine din Bosnia.

Despre calitățile lemnului spune că sunt remarcabile, prin lungimea arborilor, forma cilindrică a trunchiurilor și regularitatea creșterilor.

Ca final d-l Barbey scrie: «Din nefericire, codrul Negovanului va suferi soarta tuturor frumoaselor arborete repute ca «exploatabile». Deja secură operează într'un ritm accelerat... În bucați succesive, aceste frumoase arborete vor fi «realizate».

At. Har.

Maladia e provocată la *Larix europaea* D. C. de către *Dasyscypha Willkommii*, descoperită în 1927, pe exemplarele dintr-o plantație din Massachusetts.

Cercetările autorilor au dovedit că ciuperca nu infectează și alte rășinoase (*Douglasul*, pinul, etc.), ale căror boli își au agenții lor specifici. Se mai arată, de asemenea, măsurile de protecție necesare pentru limitarea infecțiunii la plantația unde a fost găsită. O bogată bibliografie întregeste articolul.

R. C. Bryant.

Legislația forestieră în Germania (8 pg.).

Interesul dovedit de actuala cărmuire a Germaniei, pentru păduri, este arătat în legiurile recente în materie. Autorul analizează ultimile dispozițiuni care regulează producția și distribuția produselor pădurii pentru a face pădurea și comerțul de lemn cât mai eficiente și mai bine adaptate nevoilor societății. Fără a putea fi integral transplantate în America, legiurile actuale ale Germaniei trebuie să formeze subiectul unor lucrări serioase, pentru a se vedea ceea ce s'ar putea introduce și în America.

W. R. Matton.

Creșterea mare a fermelor cu păduri (2 pg.).

Ultimile statistici arată o creștere mare a suprafețelor împădurite de pe lângă ferme. Autorul dă cifrele respective și analizează cauzele.

F. P. Keen.

Relativa susceptibilitate a lui *Pinus ponderosa* față de atacul lui

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 10, Octombrie 1936.

Editorial.

Douăzeci și cinci de ani de la legea lui Weeks. (3 pag.).

Legea lui Weeks, din 1911, marchează începutul unei noi ere în mentalitatea americană, în ceea ce privește pădurile. O nouă eră a unei politici forestiere în care principiul director era respectul celui mai mare interes național. Prin această lege se autoriza statul să cumpere terenuri pentru a înființa păduri, dar se deschidea și un nou câmp de activitate pentru serviciul federal în cooperare cu cel al statelor și anume, în ceea ce privește protecția pădurii, în special în contra focului.

Glenn G. Hahn și Theodore T. Apers.

Cancerul laricelui european și legătura lui cu alte cancere la coniferele din Statele Unite. (10 pg. 5 fot.).

Dendroctonus brevicomis Lec. (9 pg.).

Un studiu de protecția pădurii în contra insectelor în general și al *Dendroctonus brevicomis* în special.

Robert T. Clapp.

Intâia răritură în plantațiunile de *Pinus strobus*. (6 pg.).

Plantațiunile făcute acum 20 de ani și mai bune, sau apropiat de vârsta când trebuie să li se aplice prima răritură. Articolul de față arată cum s'a făcut această operațiune în plantațiuni de pin strob din E. Whitney Forest, New Haven, Conn.

Benson H. Paul și Newell A. Norton.

Variațiile de creștere ale lemnului de *Liriodendron tulipifera* L. din ținutul Appalachian de S. u. d. (7 pg.).

Se descrie arde de răspândire a arborului, se dau detalii de studii, se arată diferențele dintre lemnul arborilor tineri și cei bătrâni, dintre arborii proveniți din diferite localități, se analizează factorii cari influențează greutatea specifică a lemnului de *liriodendron*, se cercetează cum variază această greutate specifică în raport cu alte specii și în sfârșit se fac câteva recomandățiuni practice pentru recunoașterea lemnului de *liriodendron*.

La recenzii, următoarele:

Natürliche und künstliche Astreinigung des Holzes, von Hans Meyer-Wegelin, 1936.

A Glossary of Technical Terms for Use in Indian Forestry Delhi, 1936.

Observations on Thinning and Management of Eastern White Pine (Pinus

strobus L.) in Southern New Hampshire by Ralph C. Hawley 16 pp. 6 pl. New Haven, 1936.

No. 11. Nov. 1936.

Editorial.

Conservarea pădurilor și legile agricole (4 pg.).

Consecvent cu sine, redactorul șef al revistei ia chestiunea tocmai dela Adam-Babadam pentru a sublinia mentalitatea nouă în materie de protecția pădurilor.

C. G. Bates.

Influența pădurii în condițiuni diferite asupra scurgerii apei (9 pg.).

Rezultatele unor studii făcute în Wisconsin și Minnesota. Fără a fi complete și definitive, concluziile sunt însă în favoarea pădurilor: apa este divizată, reținută, de păduri; în felul acesta, se almentează și straturile subterane de apă și se evită și eroziunile.

F. I. Lemieux.

Reguli și table de cubaj utilizabile în Sud. (5 pg.).

După 16 ani de practică în materie de inventarierea pădurilor din Sud, autorul a construit table de cubaj mai aproape — după părerea lui — de realitate, decât cele folosite până acum.

K. W. Woodward.

Utilizarea terenului în New Hampshire. (7 pg.).

Un istoric al cartării (cadastrării) stațutului și folosinței terenurilor după natura solului

Henry M. Eakin.

Influența despăduririi
lor asupra resurselor
răurilor și vâilor. (5 pg.).

Este chestiune extraordinar de complexă
și cunoscută numai parțial și imperfect.
Totuși, nu poate fi contestată și limitată
numai la modificările asupra climatei.

John N. Mitchell.

Structura amănunțită
a lemnului de trunchiu
al celor două Sequoia.
(5 pg.).

Un extras dintr-o teză [pentru titlul de
«Master» (master's degree)] lucrată sub
conducerea prof. Emanuel Fritz, la Uni-
versitatea din California (secția silvică)
și intitulată: «Histologia comparată a
xylemului secundar la Sequoia giganta
și S. sempervirens».

Ca de obicei, se face istoricul che-
stiunii, se arată metoda întrebuițată, re-
zultatele obținute, discuția lor, și în sfâr-
șit, concluziile. Nu se uită să se citeze
literatura folosită.

A. B. Recknagel.

O remăsurătoare după
5 ani în piețele de expe-
riență. (2 pg.).

Rezultatele unei remăsurători în pie-
țele de experiență stabilite acum 5 ani
în pădurile Universității Cornell, și con-
cluziile respective. Se menționează hi-
bliografia consultată.

George K. Stephenson.

O aplicare a statisticei
focurilor la comba-
terea lor. (7 pg.).

În materie de protecție a pădurilor în

contra incendiilor, Americanii folosesc ori
ce armă pe care tehnica și știința le-o
pun la îndemână. Statistica pe care o
aplică în acest studiu autorul, are rostul
să arate timpul probabil de decădere a
incendiilor, natura lor și mâna de lucru
necesară la combateră, pentru a mări vi-
gilența observatorilor și a avea la dis-
poziție cele necesare.

La Recenzii, următoarele:

*Forest Insects. A textbook for the Use
of Students in Forest Schools, Colleges,
and Universities, and for Forest Wor-
kers.* By R. W. Donne, E. C. Van Dyke,
W. J. Chamberlain and H. E. Burke.
XII + 463 pg. 234 figs. McGraw-Hill
Book Co., New-York. (American Forestry
Series). Price \$ 4.50.

*Humus Origin, Chemical Composition
and Importance in Nature.* By Selman A.
Waksman. 1st Ed. XI + 494 pg. 4 pls.,
45 figs. William & Wilkins Co., Balti-
more, Md. 1936. Price \$ 6.50.

*Eärenthoren 1934. Der naturgemässe
Wirtschaftswald.* By Forstmeister Krutz-
sch and Oberförster Dr. Weck. J. Neu-
mann, Neudamm (Germany), 1935, 167
pg. Illus.

Forests in Flood Control. E. N. Munns
and I. H. Sims, 70 pg. Gov. Printing Of-
fice, Washington, D. C. 1936.

*Forest Bibliography to 31st December,
1933. Part. I.* Compiled and published by
Dep. of Forestry, Univ. of Oxford.
XVIII + 78 pg. Hall the Printer. Ltd.
Oxford, 1936.

Insect Enemies of Shade Trees. By
Glenn W. Herrick IX + 417 pg., 321
figs. Comstock Publ. Co., Ithaca, New-
York, 1935, Price \$ 5.

T. B.

No. 12, Dec. 1936.

Editorial.

O casă împărțită. (3 pg.).

Adică, un corp neunitar. Pornind dela un caz particular: Parcul Național de pe Muntele Olympus, redactorul șef iar face un istoric al desbînărilor dintre silvicultori, care se întâmplă să aibă concepții diferite despre interesul public. De exemplu: Parcul național să fie administrat de Serviciul Silvic sau de Serviciul Parcurilor Naționale? (Chestiune dezbătută în numerile anterioare ale Revistei). Foarte probabil rivalitatea dintre aceste două servicii va duce la aplicarea proverbului: Când doi se ceartă... câștigă ministerul de Interne.

John D. Guthrie.

Al doilea congres internațional de silvicultură. (3 pg.).

O cronică a congresului ținut în toamnă la Budapesta, subliniindu-se, între altele, participația, activitatea americanilor la acest congres, și semnificația în general a congreselor internaționale pentru cauza păcii.

Resoluțiile congresului forestier internațional. (3 pg.).

Se dă în rezumat cele 32 de rezoluții la care au condus dezbaterile congresului.

Joseph Hyde Pratt.

Doisprezece ani de pregătire pentru admiterea legii Weeks. (5 pg.).

Istoricul străduințelor pentru o mai bună apreciere și folosire a pădurilor, în diferite state ale Americii de Nord,

Richard J. Preston.

Organizarea începe în regiunea Tennessee. (6 pag.).

Organizarea economică a regiunii Tennessee e una dintre giganticele străduințe rooseveltiene pentru ridicarea populației pauperisate din America. Autorul arată ideile de bază, sugestiile, pornite de la președintele Americii, posibilitățile materiale de care s'a dispus, primele realizări înregistrate.

H. J. Lutz.

Cicatrici (semne) pe trunchiurile cu coajă lucioasă. (1 pg.).

În părțile nordice, nord-vestice și vestice, ale arborilor din Pennsylvania, Connecticut, New Hampshire, Vermont, New York și Michigan, autorul a observat pe trunchiurile arborilor cu coajă lucioasă o serie de cicatrici orizontale, de diverse dimensiuni. Prezintă în acest scop două plănițe cu fotografii foarte reușite. Speciile suferinde sunt: *Acer rubrum* L., *A. saccharum* Marsh., *Campinus Caroliniana* Walter, *Cornus florida* L., *Populus grandidentata* Mich., *Quercus montana* Will., *Q. borealis maxima* Ashe, *Prunus serotina* Ehrh., *Fraxinus americana* L., *Hicoria glabra* Sweet, *H. cordiformis* Britt și *Fagus grandifolia* Ehrh.

Ghița și vântul puternic sunt cele două cauze care provoacă aceste semne.

R. M. Evans.

Pădurea națională de pe Muntele Alb ca un exemplu de amenajament cu foloase multiple. (4 pag.).

A. C. Cline.

Modelele forestiere de la Harvard. (1 pg.).

Un muzeu forestier în serviciul propagandei silvice a fost considerat ca una din armele cele mai bune pentru a combate ignoranța și a face cunoscute foloasele pădurilor și lucrărilor necesare pentru buna lor întreținere.

Cu titlu de exemplu de ceea ce s'a realizat până acum se dă două planșe expresive și o pagină de text unde ni se arată o răritură (III) întrun arboret de amestec de Pin strob și foioase, în vârstă de 50 de ani și un elagaj artificial în arborete de pin strob.

F. R. Wilcox.

Dispozitivul Gatinéau pentru determinarea scării în hărțile ridicate prin fotogrametrie (5 pg.).

Indicații pentru construirea (dintr'o placă de celuloid) și folosirea acestui dispozitiv.

A. C. McIntyre.

Grupurile de lăstari și legăturile lor cu pădurile de stejar din Pennsylvania. (5 pg.).

Autorul studiază pădurile de stejar din Pennsylvania pentru a stabili vigoarea de lăstărire și procentul de creștere a celor cinci specii de stejar din regiune.

W. W. Aitken.

Legătura dintre eroziunea solului, formarea torenților și piscicultură. (3 pg.).

După ce s'au izbit cu capul de pragul de sus... Americanii încep să fixeze so-

lul prin plantațiuni, viitoare păduri, care vor normaliza debitele râurilor și vor face iar posibilă viața peștilor în aceste ape.

Dela Recenzii semnalăm următoarele cărți :

Soil Erosion and Its Control. By Quincy Claude Ayres XI + 365 pg. 235 figs. McGraw-Hill Book Co., New-York, 1936. Price \$ 3.50.

Our Friends the Trees. By P. G. Cross. 334 pg. Il'us. E. P. Dutton & Co., New-York. 1936. Price \$ 5.

T. B.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 7 (Iulie 1936).

L. Pardée.

Visite de quelques parcs nationaux de l'Europe Centrale (suite).

Vizitarea câtorva parcuri naționale din Europa centrală (urmare).

Se continuă articolul din numărul de pe luna Iunie 1936 descriind parcurile: jugoslav din Triglow și cehoslovac și polon din munții Tatra și din munții Pieniny.

A. Chaudey.

Resistance a l'avancement et puissance des poissons.

Rezistența la înaintarea și puterea peștelui.

Un rezumat al rezultatelor atinse de d-l Dr. Magnon profesor la Collège de France și d-l Sainte-Lague conferențiar la Conservatoire des Arts et Métiers asupra înaintării corpurilor în fluide și în

particular corpurile pisciforme și fusi-forme.

Et. Hubault.

Un ennemi du sapin.

Un inamic al bradului.

Extinderea în Franța a lui «Drepfusla nüsslin» și pagubele pricinuite bradului de ea.

Roger Ducamp.

Choses vues il y a exactement trente ans «Le murier».

Lucruri văzute exact acum 30 ani «Dudul».

Autorul descrie duzi văzuți de el, acum 30 ani, cu ocazia unei excursiuni în India engleză.

G. Genem.

Pour servir à l'histoire du code forestier.

Pentru a servi la istoria codului forestier.

Publicarea proiectului Administrației despre codul forestier, făcut în 1823 ce se credea că a fost distrus cu ocazia incendiului dela Ministerul de Finanțe în 1871.

No. 8. August 1936.

G. Rabouille.

Voyage forestier en Grande-Bretagne.

Voiaj forestier în Anglia.

Descrierea pădurilor făcută de autor cu ocazia unui voiaj în Anglia, în 1935, grație unei burse acordată de școala națională de ape și păduri.

H. Dijon.

De l'avenir du sapin et de l'épicéa en Savoie.

Viitorul bradului și molidului în Savoia.

Rezistența la vânturi și insecte, creșterea repede și fructificația mai abundență face ca bradul să invadeze puternic arboretele de brad și molid din Savoia. Lemnul de molid fiind mai valoros, se arată că prin intervenția omului se poate lupta cu succes împotriva tendinței de invadare a bradului.

Ph. Bauby.

Un procédé économique de plantation en motte.

Un procedeu economic de plantare cu pământ la rădăcină.

În regiunea mediteraneană plantarea întâmpină inconveniente mari din cauza secetei, naturii stâncoase a solului și sistemului radicular pivotant al puștilor. De aceea s'a recurs la plantarea cu pământ la rădăcină. Pentru ușurință s'a făcut o mașină asemănătoare celor de răsucit țigări, cu care se înfășoară rădăcinile cu pământ cu tot în hârtie și se plantează așa.

M. Lespine.

Propriétés physiques et mécaniques du bois de sapin de diverses régions françaises.

Proprietățile fizice și mecanice ale lemnului de brad în diverse regiuni franceze.

Studiu asupra proprietăților fizice și mecanice asupra lemnului de brad din Jura, Normandia, Masivul Central, Vosges și Pirinei.

Et. Houbault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.
Prăfulrea cu insecticide din avioane
în diverse țări.

P. H.

Les forêts du Briançonnais et de l'Embrunais au XVIIIe siècle.

Pădurile din Briançonnais și Embrunais în secolul 18.

G. Geneau.

Pour servir à l'histoire du code forestier (suite).

Pentru a servi istoria codului forestier (urmare).

Se continuă publicarea proiectului asupra codului silvic în 1823 începută în numărul anterior.

No. 9. Septembrie 1936.

G. Rabouille.

Voyage forestier en Grande-Bretagne.

Călătorie forestieră în Anglia.

Urmare și sfârșit al voiajului făcut de autor în Anglia în 1935.

L. Duplaquet.

Prospections aériennes ou-dessus de la forêt équatoriale.

Cercetări aeriene deasupra pădurilor ecuatoriale.

Încercări făcute de autor de a recunoaște pădurile din Africa ecuatorială franceză cu ajutorul avionului.

T. François.

Sapin — Epicéa.

Brad — Molid.

Se ridică împotriva celor care sunt alarmați de invazia bradului asupra molidului în pădurile din Alpii francezi, susținând că nu trebuie să se ia în vedere considerațiile economice și cele forestiere și deci să se păstreze bradul unde e în optimul său.

J. Demorlaine.

Crise et reboisement.

Criza și reimpăduririle.

Din cauza crizei; scăzând prețurile cerealelor, se preconizează împădurirea terenurilor părăsite de cultura agricolă, ca fiind mai rentabil.

G. Geneau.

Pour servir à l'histoire du code forestier.

Pentru a servi istoria codului forestier.

Sfârșitul publicării proiectului Administrației asupra codului forestier în 1823.

Ing. Gr. V.

Societatea «Progresul Silvic»

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în românește în materie forestieră, ca și orișicare altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze și mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

**Bibliotecar, Ing. I. C. Demetrescu
Bd. Take Jonescu, 31.**

Cercul de studii forestiere

EVOLUȚIA AMENAJAMENTULUI ȘI STADIUL LUI ACTUAL LA NOI.

Cercul de studii forestiere al Societății «Progresul Silvic» a inaugurat la 3 Februarie a. c., cel de al 5-a ciclu de conferințe. Pentru seria din anul acesta, Cercul și-a impus un cadru: «stadiul actual de dezvoltare și evoluție».

Prima conferință a fost ținută de d-l profesor V. N. Stinghe care a vorbit despre: «evoluția metodelor de amenajament și aspectul lor actual la noi».

În prima parte a conferinței sale, d-l profesor Stinghe a arătat că ideile de amenajament s'au dezvoltat pe măsură ce și cunoștințele generale științifice se precizau, se lărgeau. Reglementarea exploatărilor de păduri a fost determinată de spectrul lipsei de lemn și de necesitatea de a putea avea în fiecare an și continuu cantități egale de lemn. Amenajamentul modern începe cu această reglementare. Dispoziții privitoare la exploatările în păduri se găsesc în cele mai vechi legiuri și ordonanțe străine și românești. Aminteste în acest scop ordonanța dată de Colbert la 1669, precum și legiurile lui Calimah și Caragea.

Conferențiarul arată cum s'au succedat, în timp, diferitele idei și procedee, fiecare din ele din ce în ce mai subtile în vederea elaborării amenajamentului. Arată apoi folosul care se poate trage din ideea «planului de exploatare», din noțiunea «stării normale» și cum au evoluat concepțiunile în privința calculului «posibilității».

În partea a doua a conferinței, limitându-se însă la aspectul doctrinar al problemei, conferențiarul a arătat cari din ideile cari stau azi la baza amenajamentului românesc ar trebui să sufere modificări și completări. A insistat în deosebi asupra necesității fixării pe teren a elementelor pe care se sprijină amenajamentul, precum și asupra procedeelor de folosit pentru ca tehnica sistematizării să nu se găsească la un moment dat în dezacord cu tehnica regenerării și a culturii pădurilor.

Conferința, ascultată cu mult interes, de un public foarte numeros, a fost urmată, cum se obișnuște la cercul nostru de studii, de discuții, la care au luat parte d-nii: H. Lazăr, Dem. Anastasescu, I. Comanici, D. Tomuță, Anastase Nedelcovici și C. Ivanovici.

EVOLUȚIA FITOPATOLOGIEI VEGETALE.

În ziua de 10 Februarie a. c. a avut loc cea de a 2-a conferință a Cercului de studii forestiere. A vorbit d-l prof. C. Georgescu despre evoluția patologiei.

D-sa ne-a arătat că această disciplină nouă a Botaniciei își are origina în cele mai vechi timpuri. Cu nenumărate citate d-l Georgescu face dovadă că lumea antică cunoștea unele boale și metode de combatere. Unele din aceste metode s'au perfectat până azi. Ceva mai mult, d-sa afirmă că o examinare atentă a măturilor lăsate de popoarele antice ne duce la constatarea că ele aveau o preocupare continuă de perfecționare în cunoașterea și combaterea boalelor.

În epoca dela căderea imperiului roman până în secolul XV-a lumea a rămas numai cu cunoștințele rămase dela antici.

Odată cu Renașterea însă începe o epocă nouă. În secolele XV—XVII se plămădește atmosfera propice studiilor, dibuindu-se metoda de cercetare, care vor duce la avântul științelor în secolele următoare. În această eră nouă Fitopatologia merge în ritm cu progresul tuturor științelor experimentale dela care împrumută metode și ale căror cunoștințe îi servesc ca punct de plecare în studiul boalelor. La sfârșitul secolului XIX era strâns destul material pentru nașterea Fitopatologiei ca disciplină nouă. Acum apar și primele manuale. Dar temeiurile științifice ale Fitopatologiei se pun abia acum 50—60 ani când științele ajutătoare și-au format metode critice de cercetare.

Fitopatologia, ca știință aplicată, nu se limitează numai la studiul cauzelor boalelor. Ea are un câmp mult mai vast, căutând a studia relațiunile care există între paraziți și plantele ospitaliere în raport cu factorii exteriori și interiori, de unde să se deducă apoi legile cari condiționează răspândirea în masă a boalelor.

Cunoașterea condițiunilor de predispoziție interioară a plantelor a avut urmări adânci pentru silvicultură, care și-a făcut noi metode de cultură cu scopul să creieze arborete sănătoase și rezistente — atât în domeniul geografiei botanice, cât și în acela al Fitopatologiei; silvicultorii au adus prețioase contribuții. Ulterior această nouă disciplină a luat un nou avânt în viticultură și agricultură; acesta din urmă a căpătat în ultimul timp, preponderență și pare a o păstra și pe viitor.

Desvoltarea și perfecționarea metodelor de combatere se poate urmări în timp tot așa ca și evoluția boalelor. Conferențiarul schițează această evoluție și arată măsurile de combatere utilizate azi.

Dintre maladiile forestiere cele mai de seamă, amintește: maladia care decimează pinul strobos în America, maladia care provoacă uscarea ulmului la noi și maladia stejarului. Fertila uscarea ulmului nu se cunoaște nici-un mod de combatere. O rasă de ulm (*Ulmus pumila*) din Turkestan, ar fi imună *Ceratostomellei* care provoacă această uscure. Mana stejarului se poate combate în pepinieră.

În partea ultimă a conferinței dl. Georgescu arată instituțiile care se ocupă cu problemele de fitopatologie, în străinătate și la noi. În străinătate cel mai mare avânt îl are în America de Nord. La noi avem mai multe secții și laboratorii, între care și cel al Institutului nostru. În cadrul Ministerului de Agricultură există un serviciu al protecției plantelor care are și o secție forestieră.

At. Har

EVOLUȚIA IDEILOR ÎN ENTOMOLOGIA APLICATĂ.

Cea de a 3-a conferință a cercului de studii forestiere a fost consacrată Entomologiei, în domeniul căreia colegul nostru d-l Dr. *Gr. Eliescu* ne-a condus cu competența și sale bine cunoscută.

Entomologia, această știință complexă care se ocupă cu împiedicarea atacurilor în masă ale insectelor vătămătoare, la plante, a luat în ultimul timp un avânt foarte mare. Ca și fitopatologia vegetală, entomologia nu se mărginește numai la cunoașterea insectelor și atacurilor lor; domeniul ei cuprinde atât mijloacele de prevenirea atacurilor, cât și pe cele de combatere.

Domeniul acestei științe, poate fi privit pe trei planuri diferite :

1) Al științei pure, care studiază raporturile dintre insectele vătămătoare și plantele atacate ;

2) Cel al tehnicii, care se ocupă cu combaterea, adică cu distrugerea sau evitarea atacului ;

3) Cel al științei practice, adică al aplicațiilor zilnice.

În cursul expunerilor sale, d-l *Eliescu* s'a limitat numai la primele două planuri, de al 3-lea urmând a se ocupa cu altă ocazie.

Ca și în domeniul fitopatologiei vegetale, omul a cunoscut animalele vătămătoare din cea mai îndepărtată antichitate — de acum 6000 ani. Pe la 1300 apar lucrări care se ocupă cu combaterea insectelor. Însă numai după 1800, entomologia apare ca știință adevărată cu scop bine definit.

Se înțelege că dintr'un început a trebuit să se desvolte părțile care privesc cunoașterea insectelor : morfologia, bionomia. Necesitatea repartizării insectelor vătămătoare pe specii a dat naștere la sistematică și odată cu ea la morfologia exterioară.

De mare importanță a fost creșterea tehnicii de creșterea insectelor în laborator. Totuși, deși s'a făcut mult în această privință, nu s'a ajuns încă să se cunoscută nici până azi toate insectele. În acest scop trebuie cercetări directe în mediul unde trăesc. Acolo trebuie făcute observațiuni permanente. Dar aceste observațiuni directe și permanente cer înființarea de stațiuni. În acest fel se lucrează azi în America, care dispune de mai bine de 1000 entomologi și peste 2500 lucrători permanenți.

Nepotrivirile observate în evoluția unei insecte au dat loc la cercetări întinse. În felul acesta a luat naștere și s'a dezvoltat morfologia internă și fiziologia. Tot în acest timp semnalându-se cauzată, ia naștere epidemiologia.

Teoria lui Darwin a prilejuit strângerea unui bogat material care interpretat a dat naștere la cercetări în legătură cu relațiile dintre mediu și insectă : ecologia. În felul acesta s'a ajuns la cunoașterea valorii acțiunii distrugătoare a factorilor ecologici și la găsirea mijloacelor practice pentru aprecierea cantitativă a acțiunii distrugătoare. Astăzi se poate ști, în anumite cazuri, dacă într'un loc există pericol de atac în masă. Se poate deci evita o cheltuială zadarnică.

Technica acestei științe nu este ușoară. Ea cere medii la dispoziția cercetătorilor, oferind anumite condiții de umiditate și temperatură. Termometrele și Hidrostatele au venit să lucreze în acest sens. Totuși nu se poate ajunge la rezultate întotdeauna satisfăcătoare. Toate metodele de laborator întâmpină din această cauză dificultăți, căci pentru ca rezultatele să poată avea credit trebuie să rezulte din cercetarea unui număr mare de insecte. Or, aceasta nu este tocmai așa de ușor de obținut, mai ales că trebuie organizată în mod cu totul atent hrănirea acestor insecte. În plus se cer o sumă de alte cunoștințe suplimentare, între care nu trebuie să se uite să se adauge statistica.

Paralel cu tehnica de laborator a luat pas și cea de câmp, care la rândul-i cere o întreagă aparatură, și mai ales înființare de stațiuni. Observațiunile pe teren nu se pot însă limita numai câteva puncte ; ele trebuie să se întindă pe o întreagă regiune. De aici, necesitatea de a avea multe stațiuni de personal specializat și ajutori numeroși.

Trece apoi la al doilea plan al acestei științe, cel care se ocupă cu combaterea. În acest scop sunt multe mijloace : mecanice, fizice, chimice, culturale, biologice, fiziologice. Conferențiarul ne arată că aproape toate aceste mijloace erau cunoscute încă de acum 4000 ani. Dă o serie de exemple. Azi predomină metodele chimice, otrăvînd insectele prin stroșiri și prăfuiri cu otrăvuri de contact, de respirație sau de mîncat. Problema care se pune este să se găsească insecticidul cu cele mai multe caracteristici : ieftin, eficace, inalterabil. În această privință chimia are un mare rol.

În încheiere, d-l Gr. Eliescu face apel la colegii din administrație, ca ori decăteori va fi cazul, să dea o mîână de ajutor pentru ca și la noi lucrările de entomologie să ducă la rezultatele scontate.

At. Har.

I N F O R M A Ț I U N I

ERATA

Cetitorii sunt rugați a îndrepta următoarele erori de tipărire strecurate, în Nr. precedent al Revistei:

La pag. 27, rândul 5/6 de jos, se va citi *forestier*, în loc de *restier*; la pag. 27, rândul 4 de jos, se va intercala după *Ionescu*, pasajul: pentru anul 1931 și colaborarea *Shurlan-*

Gh. Ionescu: la pag. 31, rândul 7 de sus, se va citi, *pădurărești*, în loc de *gospodărești*; la pag. 33, rândul 5 de sus, se va citi *silvicultorimii*, în loc de *silviculturii*.

Rugăm a ni se semnala eventualele erori de tipar ce se vor putea descoperi și în caetul de față.

Redacția.

Trimiteți-ne articole scurte (6—7000 litere = 3—4 pagini) scrise cîtej, de preferință dactilografiate, pe o singură față a hîrtiei.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracția Regimului silvic

DECIZIUNE

Nol, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic:

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 151/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii *Silhoiu*, jud. Maramureș, proprietatea văduva *Döblinger Marcu* și *Mihail Stern Chaim*, în suprafață totală de 789 ha. 9300 mp. tratată în 2 serii. Regimul cu tăieri rase la seria A și codrul grădinarit la seria B. Revoluția normală 90 ani la seria A și 100 ani la seria B.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii *Crețuleasca*, jud. Ilfov, proprietatea N. Procopescu, în suprafață totală de 28 ha, 3600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

No. 255788/936.

a) Amenajamentul pădurii comunale *Alțina*, jud. Sibiu, proprietatea comunei *Alțina*, în suprafață de 1059 ha, 9000 mp. tratată în două secții. Regimul codru cu tăieri succesive în secția A și crâng simplu în secția B. Revoluția normală 100 ani, la secția A și 40 ani la secția B.

prietatea *Ioana C. Schileru* și *Maria N. Oprîșescu*, în suprafață de 200 ha. Regimul
b) Regulamentul de exploatare al pădurii „*Sărdănești*”, jud. Gorj. pro-crâng și spiu. Revoluția normală 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Cărânzâl*, jud. Bihor, proprietatea comunei *Cărânzâl*, în suprafață de 128 ha, 7400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii „*Bădeni-Alexandres-tii*”, jud. Buzău, proprietatea *Moșt. Al. Dobrescu*, în suprafață de 46 ha, 9700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 13 ani.

e) Amenajamentul pădurii „*Eperieș*”, jud. Someș, proprietatea Eccleșiei reformate *Ciresoaie*, în suprafață de 27 ha, 1043 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii „Între Răzoare”, jud. Mureș, proprietatea comunei Tiptelnic, în suprafață de 15 ha, 9200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 255739/936.

a) Amenajamentul Valea Scurtă, jud. Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Valea Scurtă, în suprafață totală de 419 ha, 6500 mp. Regim tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Săvăreșiu, jud. Arad, proprietatea Composesoratului Săvăreșiu, în suprafața de 104 ha, 5100 mp. Regim tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lunca Orofteana, jud. Dorohoi, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon Iași, în suprafață de 45 ha, 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Buzduc, jud. Roman, proprietatea Zamfirachi Carp, în suprafață de 19 ha, 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 272098/936.

a) Revizuirea amenajamentelor pădurilor Sighișoara, județul Târnava Mare, proprietatea orașului Sighișoara, în suprafață de 2857 ha, 0100 mp. Regimul două serii de codru cu 3 tăieri succesive și revoluție normală 100 ani. Seria III-a grădărită cu revoluție de 60 ani și rotație de 10 ani. Seria IV-a pădure de agrement tratată în codru cu exploatabilitate fizică.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu l Hereasca, județul Teleorman, proprietatea Bis. Sf. Vineri Hereasca București și Academia Română, în suprafață de 112 ha, 6716 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiu l Hălănești, județul Roman, proprietatea Mcstentitori N. Ciuleacu, în suprafață de 18 ha, 5300 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 25 ani, pentru seria I-a și 5 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 5 ani pentru seria I-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Recea, județul Fălciu, proprietatea I. Aterescu, în suprafață de 60 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stâlpeni, județul Muscel, proprietatea Elena Ch. Iordănescu, în suprafață de 40 ha, 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu l Vișoara, județul Teleorman, proprietatea Traian Iordănescu, în suprafață de 30 ha, 0570 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după trei ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Purcăreanca Mică etc., județul Muscel, proprietatea Marin Ionescu, în suprafață de 28 ha, 2340 mp. regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Ursului, Băliceasca, etc., județul Mehedinți, proprietatea Potre Stoica, în suprafață de 12 ha, 5550 mp. Regimul: O serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 60 ani și o altă serie de crâng cu 40 rezerve la ha. și revoluția normală 30 ani.

NNo. 29780/937.

a) Amenajamentul pădurilor Surdu și Mărăjdie, județul Sibiu, proprietatea Comunei Cristien, în suprafață totală de 2443 ha. 6300 mp. Regimul: o serie de codru grădărit cu explicabilitate fizică, două serii de codru cu tăieri rase și o altă serie de codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani în toate seriile de raport.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Vatra Dornii, județul Cămpulung, proprietatea comunei Vatra Icei, în suprafață totală de 2270 ha. 1200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dihanul sau Braiul Sașilor, județul Prubova, proprietatea Eis. Crf. Fcm. din Efșrov, în suprafață totală de 2270 ha. 2000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase și codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zărnești, județul Argeș, proprietatea Necșnicilor Ch. Focșu, în suprafață totală de 342 ha. 8100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani pentru exploatarea coajoi de tăbăcit.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Budeasa, județul Argeș, proprietatea G-ral Traian Pascal, în suprafață totală de 72 ha. 4975 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani la seria I și 8 ani la seria II-a.

f) Amenajamentul pădurii Beleia, județul Cluj, proprietatea Dumitru Răcășanu și alții 155, în suprafață de 45 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu cu o revoluție normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ungureni, județul Olt, proprietatea Maria Urgurelu, în suprafață de 27 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului, județul Băleiu, proprietatea I. A. Nitechi, în suprafață de 16 ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Paets, județul Ciuc, proprietatea Kiș Antal etc., în suprafață de 11 ha. 5100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

No. 26299/937.

a) Amenajamentul pădurii Slimnic, județul Sibiu, proprietatea Comunei Slimnic, în suprafață de 1207 ha. 8000 mp. Regimul: O serie de 408 ha. 21 arii tratată în Codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 ani, și altă serie de 739 ha. 65 arii tratată în Crâng cu revoluția normală de 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cașolt, județul Sibiu, proprietatea Comunei Cașolt, în suprafață de 669 ha. 4000 mp. Regim și tratament: O serie de 230 ha. 91 arii Codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 ani și alte două în Crâng simplu cu revoluția normală de 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Caselor, județul Someș, proprietatea Com-poseștorului Fodora, în suprafață de 138 ha. 7100 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Almaș, județul Trei Scaune, proprietatea Gheorghe Konya, în suprafață de 79 ha. 5900 mp. Regim și tratament cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii „Pădurea Bis. gr. cat. din comuna Fodora” județul Someș, proprietatea Bis. gr. cat. din com. Fodora, în suprafață de 14 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii *Consta Caldă*, județul *Trei Scutce*, proprietatea *Negy Ida*. în suprafață de 12 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive și rev. norm. 90 ani la serie I și crâng simplu la seria II-a cu rev. norm. 30 ani.

No. 26300/937.

a) Amenajamentul pădurii *Belani*, jud. *Trei Scaune*, proprietatea Composesoratului *Belani*, în suprafață totală de 8:2 ha. 6600 mp. Regimul: O serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani și alta de codru cu tăieri rase și revoluția normală 100 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Poiana Cărnului*, județul *Iasi*, proprietatea *Căsei Rurale*, în suprafață totală de 238 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Sorbăneasa*, județul *Teleorman*, proprietatea *Nic Racofă* etc., în suprafață de 147 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Zăvoiul Zimnicele*, jud. *Teleorman*, proprietatea *Alex. Bocherescu* și alții, în suprafață de 72 ha. 9222 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „*Drăgociu*”, jud. *Teleorman*, proprietatea *N. Andreescu* și alții 52, în suprafață totală de 23 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Fundătura*, județul *Odorhei*, proprietatea *Dr. Elekes Iionisie*, în suprafață de 61 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng cu 50—60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii *Todireni*, jud. *Botoșani*, proprietatea *Pr. Gh. Cojocaru*, în suprafață de 19 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 26301/937.

a) Amenajamentul Chitoc seriile VII și VIII, județul *Vaslui*, proprietatea Statului, în suprafață de 1560 ha. 6200 mp. Regim și tratament: o serie de crâng simplu 4:9 ha. 26 arii cu o revoluție normală 30 ani și alta de 1002 ha. 76 arii. Revoluția normală 96 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Porumbacei*, Seria I, jud. *Făgăraș*, propr. Statului, în suprafață de 1266 ha. 57 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Episcopia*, jud. *Arad*, propr. Statului dată în uzufruct *Sf. Episcopii Ort. Rom. Arad*, în suprafață de 345 ha. 2630 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Cârțiboși*, jud. *Tutova*, proprietatea Statului, în suprafață de 158 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul *Racova*, județul *Baia*, proprietatea Statului, în suprafață de 61 ha. 7300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Băiceni*, jud. *Iasi*, proprietatea Statului, în suprafață de 55 ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Lalac, județul Târnava Mare, proprietatea Statului uzufructul fiind al Bis. Ort. Rom. și Gr. Cat. din comuna Ighișul, în suprafață de 42 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rez. la ha. Revoluția normală 30 ani.

No. 26302/937.

a) Amenajamentul pădurii „Sada, județul Sibiu, proprietatea comunei Sadu, în suprafață totală de 4034 ha., 2600 mp. Regimul: O serie de protecția în grădinarit cu exploatabilitate fizică. Seria II-a (într-un lărlul Desuțului și seria III-a Valea Sadului codru cu tăieri succesive. Seria IV Brâncușa Prejba codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani la toate seriile d eraport.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii „Măgura Capul Văii, jud. Arad, proprietatea C. Conopi, în suprafață de 544 ha. Regimul crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Enclid - Pădurea Mare”, județul Mureș, proprietatea Teleki Iosif, în suprafață de 140 ha, 9000 mp. Regimul crâng simplu cu revoluția normală 20 ani, în seria II-a de codru nu se fac exploatări de produse principale.

d) Amenajamentul pădurii „Pădurea Domnească”, jud. Târnava Mică, proprietatea Artur Horvath etc., în suprafață de 79 ha. 0100 mp. Regim și tratament: Trei serii de crâng cu 50 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 ani la seriile I-a și III-a și 10 ani la seria II-a.

e) Amenajamentul pădurii „Domen”, județul Târnava Mică, proprietatea Brosa Ion și 45 soți, în suprafață de 29 ha, 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii „Costiș - Gropi”, județul Târnava Mică, proprietatea Ioan Ciulea, în suprafață de 21 ha, 9000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii „Apușă”, județul Odorhei, proprietatea Biró Ludovic și soția, în suprafață de 15 ha, 6400 mp. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

No. 29781/937.

a) Amenajamentul pădurilor „Toleşor și Fața”, județul Năsăud, proprietatea comunei Tăure. în suprafață de 229 ha. 1411 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Dealul Boului”, județul Sălaj, proprietatea bisericii gr. cat. din comuna Bogdana, în suprafață de 166 ha, 6800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

c) Revizuirea regulamentului pentru exploatare al pădurii „Mișina”, județul Puțha, proprietatea Stefan N. Tantis, în suprafață de 100 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Zăvoiușul Popii”, județul Romanși, proprietatea Ignat Velescu, în suprafață de 16 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după trei ani.

No. 4012.

a) Revizuirea regulamentului pentru exploatare al pădurii „Sadnesta”, județul Storoineti, proprietatea Iahoc Landwehr, în suprafață de 162 ha, 8400 mp. Regim și tratament codru-grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Cătuna Oncioaia”, județul Muscel, proprietatea Ion Ghica Amantase, în suprafață de 117 ha, 2000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 65 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Cheschebecul“, jud. Fălciu, proprietatea P. Ștefănescu, în suprafață de 42 ha, 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Rînghilești“, județul Botoșani, proprietatea Bogdan Gollav, în suprafață totală de 24 ha, 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Berja-Missir“, jud. Botoșani, proprietatea moșt. Grig. Missir, în suprafață de 14 ha, 7800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 4011.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Albeasca“, județul Iași, proprietatea Paul Chiriacescu, în suprafață totală de 133 ha, 4000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Rediul-Roșu“, jud. Botoșani, proprietatea Viorica Târdea, în suprafață de 95 ha, 7200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Budoaia“, jud. Arad, proprietatea Samuel Polascek, în suprafață totală de 90 ha, 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Mierla“, județul Români, proprietatea Olga General Popescu Toma, în suprafață totală de 14 ha, 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 4014.

a) Amenajamentul pădurii „Marpod“, jud. Sibiu, proprietatea comunei Marpod, în suprafață de 403 ha, 3800 mp. Regim și tratament o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 ani, altă serie de crâng cu revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Lunca Untești-Corlătești“, jud. Tutova, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon Iași, în suprafață de 43 ha, 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Coasta Statului“, jud. Dâmbovița, proprietatea Nic. I. Nițescu, în suprafață de 20 ha, 0968 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Dealul bisericii și spre Hârțău“, jud. Mureș, proprietatea Coman Martin, etc., în suprafață de 17 ha, 3900 mp. Regim și tratament crâng simplu.

No. 4013.

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Dragomirești“, județul Dâmbovița, proprietatea D-nei Zoe Gh. Becheanu, în suprafață totală de 2235 ha, 6755 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, pentru seria I și 6 ani pentru seria II Zăvoi.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Păduțea Iadului“, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Palos, în suprafață de 159 ha, 330 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Corbești“, jud. Arad, proprietatea Foștilor urbarialiști din comuna Corbești, în suprafață de 77 ha, 59000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

No. 4017/937.

a) Amenajamentul pădurii „Mălăești-Corbu”, jud. Fălciu, proprietatea C. Gb. Botez, în suprafață de 194 ha, 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Turcenii de Jos”, jud. Gorj, proprietatea Al. C. Calotescu, în suprafață de 54 ha, 2195 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Ciocănești”, jud. Romanai, proprietatea Paulina Teohari, în suprafață de 32 ha, 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Ploponasa”, jud. Vaslui, proprietatea Constantin Botezat, în suprafață de 25 ha, 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

No. 4016/937.

a) Amenajamentul pădurii „Sasca Montană”, jud. Caraș, proprietatea Societății Uzinele de fier și Domeniilor din Reșița, în suprafață totală de 9634 ha, 5300 mp. Regim și tratament o serie de codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Scorbonia”, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului Cuceu, în suprafață de 154 ha, 7800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Coasta Mare”, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului Ipp II, în suprafață de 143 ha, 5100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Tăuți”, jud. Someș, proprietatea Composesoratului Sasaru, în suprafață de 62 ha, 9100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii „Cale Agrișului”, jud. Someș, proprietatea Composesoratului Sieu, în suprafață de 39 ha, 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Crovu”, jud. Vlașca, proprietatea Marg. și Elena Lascăr Catargi, în suprafață de 17 ha, 0750 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

No. 4015/937.

a) Amenajamentul pădurii Măgura, jud. Someș, proprietatea Composesoratului Cetan, în suprafață de 159 ha, 1800 mp. Regim și tratament seria I: crâng simplu cu 50 rezerve la ha, revoluția normală 40 ani. Seria II: Protecție: codru grădinit cu revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu Ulești, jud. Ialomița, proprietatea Carol Rosdescu, în suprafață de 72 ha, 9100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Boșeșă, jud. Târnava Mare, prop. Bis. gr. cat. și ev. luth. din comuna Peșul, în suprafață de 50 ha, 1500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Porcăreț, jud. Vaslui, proprietatea Dr. A. Popescu, în suprafață de 32 ha, 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tibrășu Kalinderu, jud. Teleorman, proprietatea Gabriela Danielopol etc., în suprafață de 14 ha, 5527 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după șase ani.

No. 7613/937.

a) Amenajamentul pădurii „Crângul Mare” și „Dăure”, jud. Neașud, proprietatea com. Albești-Bistriței, în suprafață de 235 ha, 9600 mp. Regimul seriei I codru cu tăieri succesive la 8 ani interval și revoluția normală 96 ani. Seria II crâng simplu cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Fârdia”, județul Severin, proprietatea comunei Fârdia, în suprafață de 142 ha, 7200 mp. Regim și tratament codru ser 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Mocana”, județul Târnava Mică, proprietatea Ana Pataky, în suprafață de 39 ha, 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Virita”, jud. Soroca, proprietatea Leopold Sitinschi, în suprafață de 30 ha, 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani.

e) Amenajamentul pădurii „Zăvoiul Bragadiru”, jud. Teleorman, proprietatea Stau P. Zalana, în suprafață totală de 26 ha, 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Grăjdana”, jud. Gorj, proprietatea Gh. Crăsnaru, în suprafață de 25 ha, 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 13704/937.

a) Amenajamentul pădurii Cristești-Tutoxa, jud. Iași, proprietatea Mih. D. Sturza, în suprafață totală de 134 ha, 6960 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tecădău, jud. Târnava Mică, proprietatea Bis. ev. lut. din com. Domald, în suprafață de 34 ha, 5300 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rez. la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lorinczmezo, jud. Cluj, proprietatea Parohiei și a Preotului Reformat din com. Chidea, în suprafață de 13 ha, 7800 mp. Regim și tratament crâng cu revoluția normală 20 ani în ambele serii.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșoiu.

No. 13705/937.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Sfinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Sfinghe N. V.

Casier: Emanoil C.

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea N. N.

Demetrescu C. Ilie

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Luțescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Rădulescu Marin

Sburlan A. D.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lei
" " " particulari	300 "
" " " pentru membrii Societății	200 "
" " " pentru conducători și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

